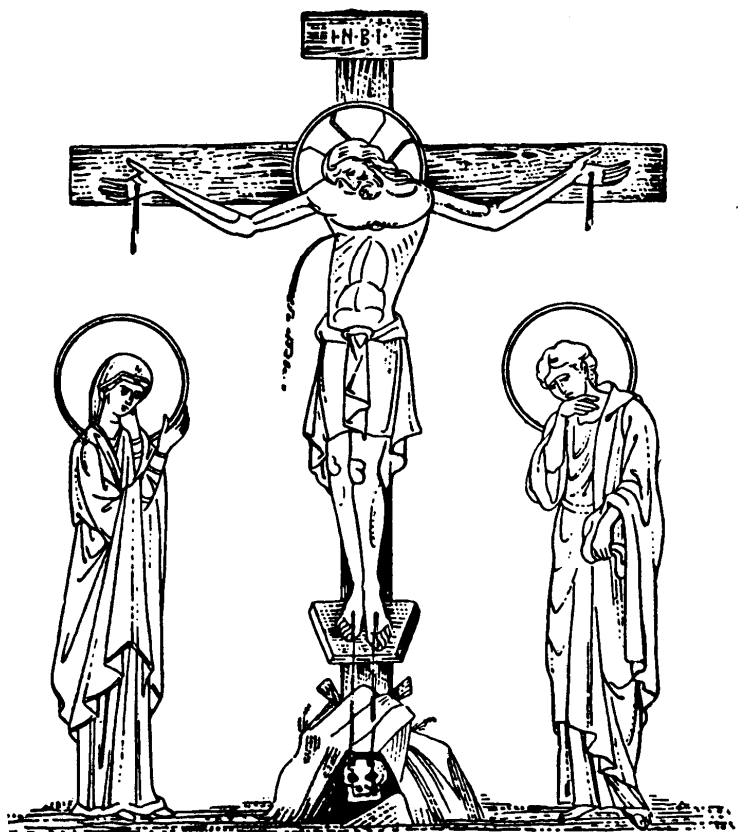

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐπιμέλεια· Χρῆστος Γ. Τσακίρογλου.

Ἑράκλειον 2018.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΥΜΦΩΝΑ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Α α αλ λη η η η λου ου ι
ι ι α δ̣ Α α α αλ λη η η η
λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α
αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α δ̣

Εἶτα τὸ παρὸν δῖς.

ἰ δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ

υμ φι ι ο ο ο ος ε ε ερ

χε ε ε ερ χε ε ται αι αι αι αι

αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω

τη η η η ης νυ υ υ υ τη

ης νυ υ κτος και μα κα α α

α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου ου λο ο ος ον ευ

ρη η η η η η η η σει ει ει

γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του γρη

γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι

ο ο ο ος δε ε πα α α α α α

α α λι ι ι ιν ον ευ ρη η

η η η η η η η σει ει ρα α

θυ υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου

ουν τα α βλε πε ου ου ου ουν ψυ υ

χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω

ω κα α α τε ε ε με ε ε κα τε

νε ε ε χθης ι να μη τω ω ω ω θα

α να α α α α α α τω

ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α

α α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης

και της βα σι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει ε

ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ

λα α να α α α α α α α α

νη η η η η η η η ψο ον κραα

α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος π Α γι ι ι ο

ος ει ει ει ει ει ει ει ο

ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο ο

ο ο ος ει ο Θ ε ο ος η η μω

ω ω ω ων προ στα σι ι αις των Α α

σω μα α α α α των Δ σω ω ω σο

ον η η η η μας Γ γ γ

* πρε σβει αις των Α α γι ι ι ι ι

ι ι ων σω ω ω σο ον η η η η

μας Γ γ γ

Τὸ σύντομον.

I δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω
με σω ω τη ης νυ υ κτος **Γ** και μα κα
ρι ος ο δου ου ου λος **Δ** ον ευ ρη σει γρη
γο ο ρου ουν τα **Γ** α να ξι ος δε πα
α α λιν **Δ** ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν
τα **Γ** βλε πε ουν ψυ χη η μου **π** μη τω υ
πνω κα τε νε χθης **Δ** ι να μη τω θα να
τω πα ρα δο θης **Δ** και της βα σι λει ας
ε ε ξω ω κλει ει σθης **Γ** αλ λα α
να α νη ψον κρα α ζου ου σα **ν** Α γι ος

Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η

σον η μα α α α α α α ας

Μικρά Συναπτή.

Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικον μέλος.

Τὸ κάτωθι κατὰ τὸ «Τὸν τάφον σου Σωτήρ».

Ἦχος ᾠ Κε.

Τ α Πα θη τα α σε ε ε πτα α

α α α η πα ρου ου σα α η η

με ε ε ρα ω φω ω ω τα σω

ω στι ι ι κα α α α α να

τε ε ε ε λει ει τω ω κο ο ο

σμων Χρι στος γα α α αρ ε πει ει ει

γε ε ται αι αι αι του πα θει ειν α α α

α γα θο ο ο ο ο τη τι

ο ο ο τα συ υ υμ πα α τα α α

εν τη δρα κι ι ι ι πε ε ρι ι ε

ε ε χων κα τα δε ε χε ε ε

ται αι αι α ναρ τη η θη η η η ναι

αι ε εν ξυ υ υ λω τδ σω υ

ω σαι τον α α αν θρω ω ω ω πο ο

ον

Ὁμοιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ο ρα τε ε Κρι ι ι τα α

α α α ε εν σα αρ κι ι ι ι πω

ως ο ο ρα α α θης και ερ χη

υ υ πα α αν δρω ω ω ω ων πα ρα

α νο ο ο ο μω ων κτα αν θη

η η ναι η μων το ο ο ο κα τα

α α κρι ι μα α α α κα τα κρι ι νω

ω ω ων τω πα α α α α θει σου

Ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ιν

με γα λο ο συ υ υ υ νη ην και αι

δο ο ο ξαν α α α να πε

ε εμ πο ον τε ε ες τη ε ξου ου σι

ι ι ι α α σου ου Λο ο ο

γε συμ φω νω ως προ σφε ε ε ρο ο ο ο

με ε εν

Δόξα, καὶ νῦν.

Πρὸς τὸ «Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.»

Ἦχος λ̣ δ̣ Ἰ̣ Ν̣η̣.

των Πα θω ω ω ων του ου Κυ ρι

ι ι ι ι ου ου ου τα α ας α

α πα α αρχας η πα ρου ου ου ου ου

σα α η με ε ε ε ε ρα α α

λα α α αμ προ φο ο ρει Δε ευ

τε ε ουν φι ι λε ο ορ τοι ^β _λ υ παν

τη η σωμεν α α α α σμα α α α σιν ^ν _δ

ο ο γα αρ ^β _λ Κτι ι ι ι ι στης ε ε

ε ε ε ερ χε ται ^β _λ Σταυ ρο ον κα τα δε

ε ε ε ξα α α α σθαι ^ν _δ ε ε τα α σμου

ου ου ου ου ους και μα α α α α α στι

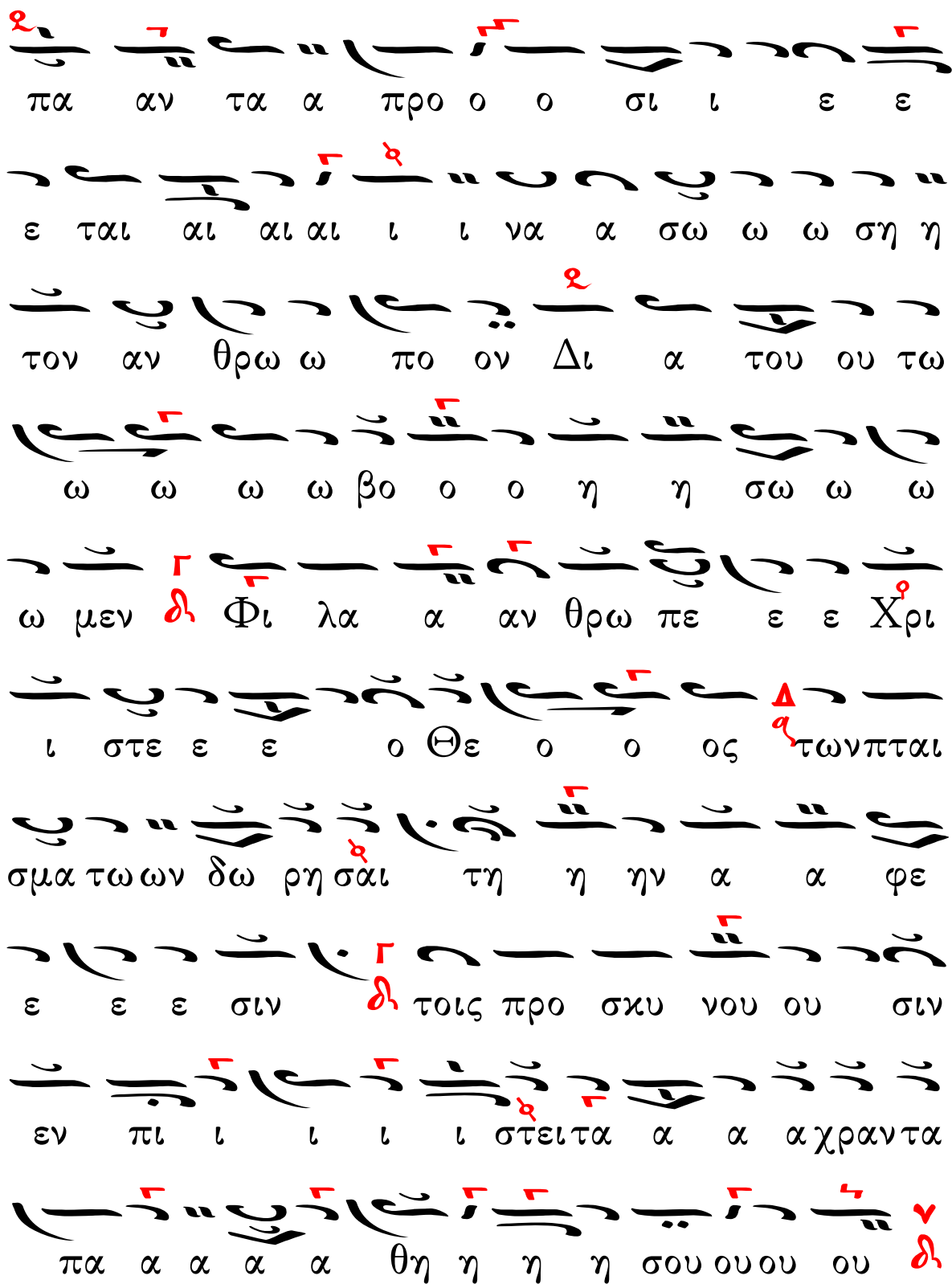
γας ^β _λ Πι λα α τω κρι νο ο ο ο με

ε ε ε νος ^ν _δ ο ο ο ο ο ο θε εν

και αι αι εκ δου ου ου ου ου ου ου ου

λου ^β _λ ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει εις

ε ε ε πι κο ο ο ο ρης ^ν _δ τα

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός.

‘Ο κανών. Ὠδὴ α΄. Ήχος β΄. ‘Ο εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι’ αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην, λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (Δίς)

Τροπάρια. Δόξα.

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος· τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφήν ὁ Πλαστουργός, ἐκὼν περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς θεότητι.

Ἡ Καταβασία.

π **T** ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με
νη η ην θα λα α σσαν θει ω αυ του προ ο
ο σταγμα α τι α να ξη ρα αναν τι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι
πε ε ζευσαι αι δι ι α α αυ της π
τον Ι σρα η η λι ι ι ι την λα ο
ον κα α θο ο δη γησαν τι ι π Κυ
ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ζωως
γα αρ δε δο ξα χ σται αι αι π

Μικρά συναπτή.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ κάτωθι.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Δευτέρα, μνησθῆναι ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης, ὧ καλῶν θημωνία!

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἀρᾷ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ η΄ Ὁ εἰρμός.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς
ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ,
ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δέ, ἐκμαρανθείσης φλογός,
διαίωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα
τὰ ἔργα ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. (Δίς)

Τροπάρια.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μου τότε μαθητάς, πάντες γινώσκονται εἰ τὰς
ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσητε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις
πρὸς πάθος μολών. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι·
καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε· καὶ Κύριον,
γινώσκοντές με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος
ὁμογενῶν· οὐ κληῖρος γὰρ ἐμός, τυραννὶς δὲ γνώμη
αὐθαίρετος. Ὁ οὖν πρόκριτος, ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων,
τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· καὶ Κύριον,
γινώσκοντές με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Καταβασία.

Α̃ χ̃ ι νου μεν ευ λο χ̃ γου μεν και προ

σκυ ν8 8 8 με εν τον Κυ ρι ο ον π

Ε̃ ε φρι ι ξε ε Παι δω ων ε

ευ α α α γων π το ο μο ο στο

λον ψυ υ χη η ης α α σπι ι λον

σω ω ω ω μα π και ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε

ε το τρα α α α α α φε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε ε ε εν εν

α πει ει ρω υ υ υ λη η α α

κα α α α μα α το ο ον πυρ π

α ει ζω ω ου ου δε εκ μα ρα

αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο γος π

δι αι ω νι ι ζωων υ υ υ μνος α νε

ε μελ πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι

ι ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ

γα και υ πε ρυ υ ψου ου τε ε

ει εις πα αν τας του ους αι ω ω ω ω ω

χ να α α ας π

Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου
σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων, λυτήριον ἀγνοημάτων·
ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

(Δίς)

Τροπάρια. Δόξα.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῇ, ἀπωσάμενοι ἐπάξιον, τῆς
θείας Βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς
σοῖς Ἀποστόλοις, προέφης ἡ πάντων Σοφία, ἐν ἧ
δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Καὶ νῦν.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ
μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε
τοῖς ταπεινοῖς· ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίεσθε ποτήριον, ὅτι
ἐν τῇ Βασιλείᾳ, τοῦ Πατρὸς ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Τὸ αὐτό.

Ἡ Καταβασία.

Ε — — — — —
ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι
στε — — — — —
την τε κου ου ου ου σα α αν

σε ε Θ ε ε ο το ο ο ο κον π αφ

η η ης ο ο Πλα α α α α στη

ης η η η μων ο μοι ο πα θε ες

πε ε ρι ι ι ε ε ε θου σω ω ω

μα π το των η με τε ε ε ε ρων Δ ς

λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η

μα α α των τα α α α αυ τη ην

μα κα ρι ζο ον τε ες πα α σαι γε ναι

αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο χ με ε

ε εν π

Μικρά συναπτή.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωω
ωωω Σωτηρ μου κεκοσμημενον
και ενδυμα ουκ εεεχωωω
ωωωω πιναι εισελθωε
ενα αυτω λαμπρυνον μου
τηην στολην της ψυχης Φωτο
δοτα και σωωσον με (Τρίς)

Οἱ Αἵνοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε

κου ου σι ο ον πα α α θος **π** τοις α πο

στο λοις ε λε γε εν εν τη η η η

ο ο ο ο δω **π** ι δου α να βαι νο

μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα **Γ** και πα

ρα δο θη σε ται ο Υι ος του ου α αν

θρω ω που **Γ** κα θως γε ε γρα πται αι πε

ρι ι ι ι α α α αυ του **π** δευ τε ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι

οι οι αις ^πσυμ πο ρευ θω μεν αυ τω

και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν ^Γκαι νε

κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η

δο ο ναις ^πι να και συ ζη η σω ω μεν

α αυ τω ^πκαι α κου σω μεν βο ω ω ω ν

τος α αυ του ^Γουκ ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α

το πα α θειν ^Γαλ λα α να βαι νω προς

τον Πα τε ρα α μου ^Γκαι Πα τε ρα υ

μων και Θε ο ον μου και αι Θε ο ο

ο ον υ υ υ υ μων ^πκαι συ να νυ

ψω η μας εις την α νω Ι ε ε ρου σα α
λημ ^Γ ^{αα} εν τη βα σι λει ει ει α α
των ου ου ρα α α νων ^Π ^α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

$$\mathfrak{H}_{\chi_0} \stackrel{\lambda}{\pi} \mathfrak{a} \stackrel{\circ}{\Pi} \alpha.$$

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φ θ α α σ α ν τ ε ς ε ς π ι ι ι σ τ ο ι π ρ

το σω τη ρι ον πα θος Χρι στου ου ου

 του ου Θε ε ου την α φα τον αυ του

μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

ευ σπλα αγ χνι ι ι α **α** συ νε γει

ρη και η η μας ^{ν'}νε κρωθε εν τα

 α τ η α μ ρ τ ι ι ι α κ ω α

γ α θ ρ κ α ι φ λ ρ σ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

π^α **Δ**
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**^α

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**^α

Κ
υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο

πα α α θος **κ**^α τους ι δι ους στη ρι ζων

μα θη τας ε λε ε γες **Δ**^α κατ ι δι αν

πα ρα α λα α βω ω ω ω ων α α α

αυτους π⁹ πωστων ρη μα των μου α μνη μο

νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν

ο τι προφη την παν τα ου γε ε γρα α

πται Δ⁹ ει μη εν Ι ε ρου σα α λη ημ

α πο ο κταν θη η η η ναι π⁹ νυν ουν και

ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ον υ υ

μιν κ⁹ ι δου γαρ πα ρα δι δο ο μαι Δ⁹

α μαρ τω λων χεερ σι ι ιν ε εμ παι

χθη η η ναι π⁹ οι και σταυρω με προσ πη

ξα αν τες τα φη η πα ρα α δο ο ον τες κ⁹

ε βδε λυγ με ε ε νον λο γι ου ουν ται
ω ως νε ε ε κρον π ο μως θα αρ
σειει ει ει τε κ τρι η με ρος γαρ ε
γει ει ει ρο ο ο ο μαι κ εις α γαλ
λι α α σιν πι ι στων δ και ζω ην τη
ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ον π

Εἶτα ἡ μικρὰ Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς τ ο μ υ σ τ η ρ ι ο ν

τ ο α πο ρ ρ η τον της σ ης ο ι κο νο ο μι

ι ι ας κ̣ ρ̣ ουκ ε ξ αρ κου σα η των εκ Ζε

βε δ αι ου ου μη η τηρ Δ̣ ρ̣ η τει το σοι

προ σ και ρ ου βα σι λει ας τι ι μην Δ̣ ρ̣ τοις

ε αυ της δω ω ρ η η η σα α σ θ αι

τε ε ε εκ νοις π̣ ρ̣ α λ λ αν τι ταυ της πο

τη ρ ι ο ν θα α να α α του κ̣ ρ̣ ε π η γ γ ει

ει λ ω πι ει ει ν τοις φι ι λ ο ι ο ι ο ις σου π̣ ρ̣

ο πο τη ρ ι ο ν προ του των πι ει ν ο

αυ τος ε λε ε γες **κ** α μαρ τη μα α

των κα α θα αρ τη η η η η ρι

ι ι ι ον **π** δι ο ο σοι βο ο ω

ω ω μεν **κ** η σω τη ρι α των ψυ χων

η η μων δο ο ξα σοι **Δ**

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν, ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἄνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ·
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

π^α κ υ ρ ι ε τ α τ ε λ ε ω τ α

τ α α φ ρ ο ο ο ν ε ι ν **κ^α α** τ ο υ ς ο ι κ ε ι ο υ ς π α ι

δ ε υ ω ω ν μ α θ η η τ α ς **κ^α α** μ η ο μ ο ι ο υ σ θ α ι τ ο ι ς

ε θ ν ε σ ι ν ε ε λ ε ε γ ε ς **Δ^α δ** ε ι ς

τ ο κ α τ α α ρ χ ε ι ν τ ω ω ν ε ε λ α χ ι ι

σ τ ο τ ε ε ε ε ρ ω ν **π^α α** ο υ χ ο υ τ ω γ α ρ ε

σ τ α ι υ μ ι ν τ ο ι ς ε μ ο ι ο ι ο ι ς μ α α θ η η

τ α ι ς **κ^α α** ο τ ι π τ ω χ ο ς θ ε λ ω ω ν υ π α

α α αρχω π ο πρω τος ουν υ υ μων

ε στω παν των δι α α α α κο ο ο ο

νος κ ο δε αρχωνως ο αρχο με ε

νος Δ ο προκρι θεις εις δε ω ως ο ο

ε ε ε ε ε σχαα α α τος π και

γαρ ε λη λυ θα αυ τος τω πτω χευσαν

τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι κ

και λυτρον δου ναι αν τι ι πο ολ λων Δ

την ψυ χην των βο ων των ων μοι δο ο ξα

σοι Δ

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον.

Τῆς ξη ραν θει σης συ κης δι α την α

καρ πι ι ι α αν **β λ** το ε πι τι μι ον

φο ο βη θεν τες α α α α δε ε ε ελ

φοι **δ λ** καρ πους α ξι ους της με ε τα

α νοι οι οι α ας **Δ δ λ** προ σα α ξω μεν

Χρι ι στω **Δ δ λ** τω πα ρε ε χον τι ι

η η η μι ιν το με γα ε ε ε ε

λε ε ε ε ος **δ λ**

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Α ευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ πτι ι

ι ι αν ευ ρων ο ο δρα ακων δι α

ρη η μα α των ε σπευδε κο ο

ο ο λα α κει ει ει αις υ πο σκε λι

σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ αλλ

αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι τω ω ω

να α ε φυ υ γε ε την α μα

α αρ τι ι ι ι αν και γυ μνο ος

ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε το

ως ο πρω το πλαστοςπροτης πα ρα α α α

κο ο ο ο ης αυ του ου ταις ι

κε ε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι

στε ε Ε λε η σο ο ο ον η η η η

μα α α α α α ας

Τρισάγιον.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ
γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος·
τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν
ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΥΜΦΩΝΑ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Α̣ α αλ λη η η η λου ου ι

ι ι α δ̣ Α α α αλ λη η η η

λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α

αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α δ̣

Εἶτα τὸ παρόν δῖς.

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ

υμ φι ι ο ο ο ος ε ε ερ

χε ε ε ερ χε ε ται αι αι αι αι

αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω

τη η η η ης νυ υ υ υ τη

ης νυ υ κτος και μα κα α α

α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου ου λο ο ος ον ευ

ρη η η η η η η η σει ει ει

γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του γρη

γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι

ο ο ο ος δε ε πα α α α α α

α α λι ι ι ιν ον ευ ρη η

η η η η η η η σει ει ρα α

θυ υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου

ουν τα α βλε πε ου ου ου ουν ψυ υ

χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω

ω κα α α τε ε ε με ε ε κα τε

νε ε ε χθης ι να μη τω ω ω ω θα

α να α α α α α α τω

ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α

α α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης

και της βα σι λει ει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει ε

ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ

λα α να α α α α α α α α

νη η η η η η η η ψο ον κραα

α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος π Α γι ι ι ο

ος ει ει ει ει ει ει ει ο

ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο ο

ο ο ος ει ο Θ ε ο ος η η μω ω

ω ων πρε σβει αις του Προ οδρο

ο ο ο ο ο ο μου σωω ω ω σο

ον η η η η μας

* πρε σβει αις των Α α γι ι ι ι ι

ι ι ων σωω ω ω σο ον η η η η

μας

Τὸ σύντομον.

I δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω
με σω ω τη ης νυ υ κτος **Γ** και μα κα
ρι ος ο δου ου ου λος **Δ** ον ευ ρη σει γρη
γο ο ρου ουν τα **Γ** α να ξι ος δε πα
α α λιν **Δ** ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν
τα **Γ** βλε πε ουν ψυ χη η μου **π** μη τω υ πνω
κα τε νε χθης **Δ** ι να μη τω θα να
τω πα ρα δο θης **Δ** και της βα σι λει ας
ε ε ξω ω κλει ει σθης **Γ** αλ λα α να
α νη ψον κρα α ζου ου σα **ν** Α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων δι
α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον
η μα α α α α α α ας

Μικρά Συναπτή.

Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικον μέλος.

Πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς».

Ἦχος δὲ Δι.

Τ ον Νυμ φι ο ο ον α δε ελ φοι οι
α α γα α πη η η σω μεν τας
λαμ πα δα α ας ε ε α αυ τω ων ε
ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν α
ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι

πι ι ι στεί ει ο ορ θη ι ι

να α ως αι φρο ο ο νι ι ι ι

μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου

ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε

τοι οι μοι ει σε ε ελ θω ω ω ω ω

με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ει

εις τουους γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι

πα ρε χειτον α φθα αρ το ον στε ε φα α

α νον

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη Ἰωσήφ».

Ἦχος δὲ Δι

Βου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη
ηρ πα ρα νο μι ι ι ι ας κα α τα
σου ου ου Ι ε ρεις και Γρα α α
α αμ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι
οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο
σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι
ι νη η σαν το ο ον Ι ου ου ου ου
ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω
ω ως ε ξε ε πο ρε ε ε ε ε ε

ευ ε ε το ε λα α λει ει κα τα σου

ου ου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οις λα α οις τι μη φη

σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε

ε ε τε κα γω ω ω ω ω υ μιν αυ

τον πα ρα δω σω ω εις χει ει ει ρα

ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι

σε ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου

ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε

τα ας ψυ υ υ χα α α α ας η

μων

Δόξα, καὶ νῦν. Πρὸς τὸ «Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον».

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ο Ἰ οὐ οὐ οὐ οὐ δα ας τη γνω ω ω
ω ω μη η φι ι ι λα αρ γυ υ υ
ρει **δ̣** κα τα του ου ου ου Δι ι δα σκα
α α α α λου ου ο ο ο ο δυ
υ σμε ε νης **δ̣** κι νει ει ει ει ταιβου
λευ ε ε ται **β̣ λ̣** με λε τα α την πα ρα α
α α δο ο ο ο σιν **δ̣** του ου ου φω ω
το ος εκ πι ι ι ι ι πτει **β̣ λ̣** το
σκο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε
ε νος **δ̣** συ υ υμ φω ω νει ει την πρα

α α α α σιν πω λει ει τον α

τι ι ι ι ι ι μη η η η τον

ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ

χο ο ο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η ην ω ων περ ε

ε ε ε δρα ευ ρι ι σκει ει ο ο ο

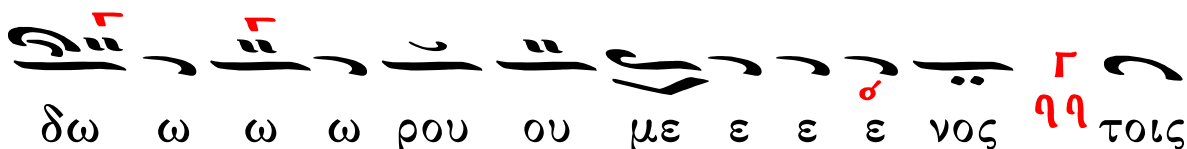
α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της

αυ του η η η η η μα α α ας

λυ υ υ τρωσαι με ε ρι δος Χρι στε

ε ε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν

 δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος τοις

 ε ορ τα α ζου ου σι πο ο ο ο

 ο ο θω το α α χραν τον Πα α α

 α α θο ο ο ος σου ου ου

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός.
 Εὐθὺς Μικρὰ Συναπτή.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν
 ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι
 τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε,
 γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
 Νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως,
μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολῇς πρὸς τὰ ῥέοντα;
ἐσχάτη ὥρα, ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζεσθαι
μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα· ἕως καιρὸν κεκτημένη,
ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ μου· μὴ
ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς
εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ
κραυγάζουσιν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ Νυμφῶνος
Χριστοῦ.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ κάτωθι.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα παρθένων
παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μνεῖαν
ποιούμεθα.

Στίχ. Τρίτη μεγίστη παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότη.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς
συναρίθμησον παρθένων καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου
σύνταξον ποίμνη καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ η΄ Ἦχος β΄ Ὁ εἰρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ
πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεόν,
ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ῥαθυμίαν ἄποθεν ἡμῶν, βαλλώμεθα καὶ παιδραῖς
ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις
συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν
ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας,
ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον
χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε
ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Καταβασία.

π **Α** **χ** **ι** **ν** **ο** **υ** **μ** **ε** **ν** **ε** **υ** **λ** **ο** **χ** **γ** **ο** **υ** **μ** **ε** **ν** **κ** **α** **ι**

π **π** **ρ** **ο** **σ** **κ** **υ** **ν** **υ** **δ** **δ** **μ** **ε** **ν** **τ** **ο** **ν** **Κ** **υ** **ρ** **ι** **ο** **ο** **ν**

Τ **ω** **ω** **δ** **ο** **γ** **μ** **α** **α** **τ** **ι** **τ** **ω** **τ** **υ** **υ** **ρ** **α** **ν** **ν** **ι** **ι** **κ** **ω**

ο **ι** **ο** **ο** **σ** **ι** **ι** **ι** **ο** **ι** **ο** **ι** **τ** **ρ** **ε** **ι** **ς** **Π** **α** **ι** **α** **ι**

δ **ε** **ε** **ς** **μ** **η** **η** **η** **π** **ε** **ι** **σ** **θ** **ε** **ε** **ν** **τ** **ε** **ς**

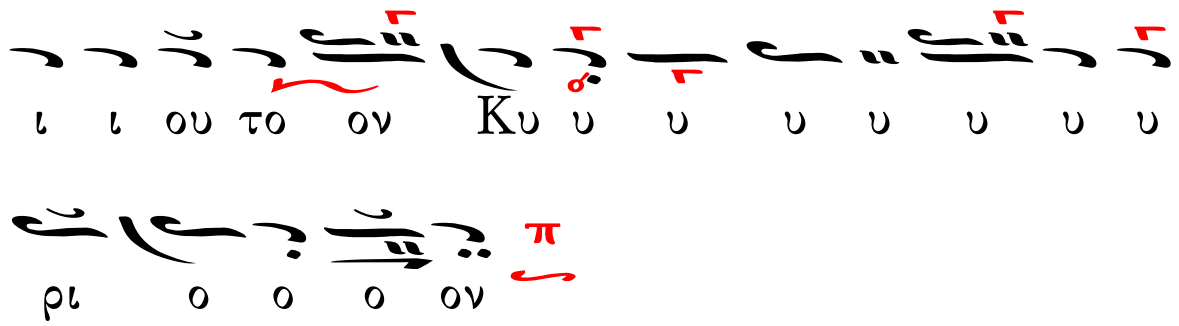
ε **ν** **τ** **η** **κ** **α** **μ** **ι** **ι** **ν** **ω** **β** **λ** **η** **η** **θ** **ε** **ε** **ν** **τ** **ε** **ε** **ς**

Θ **ε** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ν**

ω **ω** **μ** **ο** **ο** **ο** **ο** **λ** **ο** **γ** **ο** **υ** **ο** **υ** **ν** **ψ** **α** **α** **α** **λ**

λ **ο** **ο** **ο** **ο** **ν** **τ** **ε** **ε** **ς** **ε** **ε** **ε** **υ** **λ** **ο** **γ** **ε** **ι** **ε** **ι**

π **τ** **ε** **τ** **α** **ε** **ε** **ε** **ρ** **γ** **α** **α** **Κ** **υ** **ρ** **ι** **ι**

Τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ
χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία
Παρθένε. (Δίς)

Τροπάρια. Δόξα.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἥ γὰρ
ώρα ἥξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ.

Καὶ νῦν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσία Δέσποτα,
δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων,
παριδών μου τὰ πλήθη.

Ἡ Καταβασία.

Η η η το ον α α χω ρη η το
ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι
χω ρη η σα α α σα και χα
ρα α α α α α α α α α α
α α α α α α αν τω ω κο ο ο
ο σμω κυ υ υ η η η σα α α α σα α
σε ε ε υ μνου ου ου μεν Πα να α
γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε
ε

Μικρά συναπτή.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωω
ωωω Σωτηρ μου κεκοσμημενον
και ενδυμα ουκ εεεχωωω
ωωωω πιναι εισελθωε
ενα αυτω λαμπρυνον μου
τηην στολην της ψυχης Φωτο
δοτα και σωωσον με (Τρίς)

Οἱ Αἵνοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων

σου **π** πως ει σε λευ σο μαι ο ο α να

α α ξι ι ι ι ος **π** ε α αν γαρ

τολ μη η σω συν ει σελ θειν ει ει

εις το ο ον νυμ φω ω να **π** ο χι

των με ε ε λε ε εγ χει **π** ο τι ουκ

ε ε στι ι ι του ου γα α α μου **π**

και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο

ο τω ω ων αγ γε ε λων **π** κα θα ρι

σον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο ον τη η ης ψυ
χη ης μου π και σω στον με ω ως φι
λα α α αν θρω ω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ Ἠχος ————— Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα
α α ξας ου κε κτημαι Νυμ φι ε
Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα α
δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των
και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις
εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε
εμ βο ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ
χνατων οι κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε
ε σπο τα αλλ ε κτι να α ξα

ας μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ

υ πνον δ ε ξα να α α α στη η η η

σον και ταις φρο νι μοις συ νει σα γα α

α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να το ον σον ο που η η

χος κα θα α ρος ε ο ορ τα α α

ζο ο ον των και βο ων των α α πα

α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Ἦχος δὲ Πά.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην π

Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α

λα α α αν τον π την κα τα κρι σιν α

κου σα α σα ψυ υ χη Δ μη κρυ πτε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου π κα ταγ

γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α

α Α α αυ του π ι να πλε ο να ζου

σα το ο χα ρι σμα α β ει σε

ελ θης εις την χα ρα α α αν του Κυ

ρι ι ου ου σου ου ου ου ου β

Εἵτα ἡ μικρὰ Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων.

Ἦχος λ π Πά.

Εὐ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ
ο θυ υ μως τω ω Δε σποο ο ο τη
νε μει γαρ τοις δου λοι οι οισ το ον πλου
ου ου τον και α να λο ο γω ως
ε ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω
μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α λα
α α αν τον ο μεν σο φι αν κο ο
ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α
α γα α α θων ο δε λει τουρ γι
αν λα μπρο ο τη το ος ε ε ε πι ι ι
τε ε λει ει ει τω κοι νω νει τω δε

του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω

και σκορ πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το

ο δα α νει ει ει ον πο λυ υ πλα

σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι

κο νο μοι πιστοι της χα ρι τος Δε σπο

τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω

ω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο

Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πος

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν, ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἄνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ·
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε
λι κω ων δυ υ να α με ε ων και
κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι ι α
κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι
μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι
ι ι ι σης ο δου ους δε ε ξι ι ι
α α ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ
με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω

νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι

οις με τον τρα χυν τη αμαρτι ι ι α α

συν α α πο λε ε ε ε σης αλ λα

τοις εκ δε ξι ων συ να ριθ μη σα α ας

προ ο βα α τοις σω σον με ω ως φι λα

α αν θρωω ω ω προς

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον.

Ο — — — — —
Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα
— — — — —
ρα παν τα α ας α αν θρω ω πους **Δ** ο
— — — — —
συγ κα λε σας η μας προς ε στι α σιν πνευμα
— — — — —
τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο ος
— — — — —
σου **π** την δυ σει μο να μου μο ορ φην **Δ**
— — — — —
των πται σμα των α πα αμ φι ι α α α
— — — — —
α σον **Δ** τη με θε ξει των πα α α θη
— — — — —
μα α τω ω ω ων σου **π** και στο λην
— — — — —
δο ο ξη η ης κο ο σμη η σας **Δ** της

ση ης ω ω ω ραι ο ο τη η η η τος

δαι τυ μο να φαι αι δρον α να δειξον

της βα σι λει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα

α α αγχνος

Α ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω και

α γι ι ω Πνευμα τι ι

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

μην

Ι δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο

ο ο της ε εμ πι ι στε ευ ει ει

ψυ χη η η μου φο ο ο ο

ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δω κο ο

ο τι ι ^π _α δι α α α δος πτω ω χοις

και κτη ησαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ ρι

ο ον ^α _α ι ναστησεκ δε ^δ _α ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο

ξη η και α κου ου σης ^Δ _α μα α κα

ρι ι ι α ας φω ω ω νης ^α _α ει σελ

θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου ου σου ^α _α αυ

της α ξι ω σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα

νη η θε ε εν τα α ^Δ _α δι α το με

ε ε γασου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

^α _α ^α _α
ος

Τρισάγιον.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν
ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι
τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε,
γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
Νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΥΜΦΩΝΑ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Α̣ α αλ λη η η η λου ου ι

ι ι α δ̣ Α α α αλ λη η η η

λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α

αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α δ̣

Εἶτα τὸ παρόν δις.

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ

υμ φι ι ο ο ο ος ε ε ερ

χε ε ε ερ χε ε ται αι αι αι αι

αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω

τη η η η ης νυ υ υ υ τη

ης νυ υ κτος και μα κα α α

α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου ου λο ο ος ον ευ

ρη η η η η η η η σει ει ει

γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του γρη

γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι

ο ο ο ος δε ε πα α α α α α

α α λι ι ι ιν ον ευ ρη η

η η η η η η η σει ει ρα α

θυ υ υ μου ου ου του ρα θυ μου ου ου

ουν τα α βλε πε ου ου ου ουν ψυ υ

χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω

ω κα α α τε ε ε με ε ε κα τε

νε ε ε χθης ι να μη τω ω ω ω θα

α να α α α α α α τω

ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α

α α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης

και της βα σι λει ει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει ε

ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ

λα α να α α α α α α α α

νη η η η η η η η ψο ον κραα

α α α ζου ου ου ου του ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος π Α γι ι ι ο

ος ει ει ει ει ει ει ει ο

ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο ο

ο ο ος ει ο Θ ε ο ος η η *

μω ω ω ων δυ να α α μειτου Σταυ

ρου ου ου ου ου ου σου σωω ω ω σο ον

η η η η μας

* μω ω ω ων πρε σβει αις των Α α

γι ι ι ι ι ι ι ων σωω ω ω

σο ον η η η η μας

Τὸ σύντομον.

I δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω
με σω ω τη ης νυ υ κτος **Γ** και μα κα
ρι ος ο δου ου ου λος **Δ** ον ευ ρη σει γρη
γο ο ρου ουν τα **Γ** α να ξι ος δε πα
α α λιν **Δ** ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν
τα **Γ** βλε πε ουν ψυ χη η μου **π** μη τω υ πνω
κα τε νε χθης **Δ** ι να μη τω θα να
τω πα ρα δο θης **Δ** και της βα σι λει ας
ε ε ξω ω κλει ει σθης **Γ** αλ λα α να
α νη ψον κρα α ζου ου σα **ν** Α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων δι

α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον

η μα α α α α α α ας

Μικρά Συναπτή.

Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πρὸς τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Ἦχος ᾠή Γα.

Πορ νη προ ο ο ση η η η ηλ θε ε ε

σοι οι οι οι οι ^κ _α μυ ρα α συ υν

δα α α α α α α κρυ ^Δ _δ σι κα

τα κε ε νου ου ου ου ου σα α α

σου ου ου ου ου [♀] _ρ πο σι ι Φι ι ι λα α

α α αν θρω ^Δ _δ πε ^Δ _δ και [♂] _ρ δυ υ σω

δι ι ι ας τω ων πα α α θων λυ

τρου ται αι τη η κε ε λε ευ σει ει ει ει

σου ου ^π _α πνε ε [♂] _ρ ω ων δε τη ην χα α

α α α ρι ι ιν σου ου ου ου ου Μα α

θη τη ης ο ο α α χα α α

α α ρι στος Δ δ τα αυ την α α πο ο

βα α αλ λε ε ε ται αι Δ δ και βορ βο

ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε ται αι Δ δ φι λαρ

γυ ρι α α α πε εμ πο λω ω ω ων σε

δο ο ξα Χρι στε ε τη ευ σπλα αγ

χνι ι ι ι ι ι α α α α

σου ου ου Γ γ γ

Πρὸς τὸ «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἦχος δὲ Δι.

ου ου δα ας ο δο ο λι ο

ος φι λα α α γυ υ ρι ας ε ε ρω ων

προ δου ου ναι αι σε Κυ υ ρι ε

ε τον θη η η σα αυ ρο ο ο ο ον

τη ης ζω ω ω ης δο λι ως ε με

λε ε ε τη σεν ο ο θε εν και πα

α ροι οι νη η η σα α α ας τρε ε

χει προ ος Ι ι ου ου δαι αι αι

ους λε ε γει ει τοις πα α α α

νο ο ο μοι οι οι οις τι μοι οι θε ε

λε τε ε δου ου ου ου ου ναι κα γω

πα ρα δω σω υ υ υ μιν εις το ο

ο σταυρω ω ω ω ω σαι αι α α αυ

τον

Δόξα, καὶ νῦν. Πρὸς τὸ «Τὸν Τάφον σου Σωτήρ».

Ἦχος ᾠ Κε.

Η Πορ νη ε εν κλα α α αυ θω

ω ω ω ω ω α νε ε βο ο α

α Οι οι κτι ι ιρ μον εκ μασ σου

ου σα α θε ε ερ μω ω ω ω ω ως

τους α α χρα αν του ους σου ου πο

ο ο δας θρι ξι ι της κε ε ε

ε φα λη η ης α α αυ τη η η ης και

εκ βα α θου ου ους στε να α α

α α ζου σα μη η η η α πω ω

ω ση η η με ε ε μη δε ε βδε ε

λυ υ ξη η Θε ε ε ε ε μου

αλ λα δε ε ξαι αι αι με ε ε με τα

α νο ο ου ου σα αν και αι σω

ω ω σον ως μο νο ος φι λα α

αν θρω ω ω πο ο ος

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμός.

‘Ο κανών. Ὠδὴ γ. Ἦχος β. ‘Ο εἰρμός.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ’ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. (Δίς)

Τροπάρια. Δόξα.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι, Χριστέ ὦ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστὸν ὦ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἡ Καταβασία.

π ης πι ι στε ε ε ε ω ω ω ως

ε εν πε ε τρα α με ε ε στε ε ε ρε

ω ω ω σας ε πλα α τυ υ υ

υ να α α ας το ο στο ο μα α μου ου ου

ε ε επ ε χθρου ου ους μου ευ φρα αν

θη γαρ το πνε ευ μα α μου ε εν τω

ψα α α αλ λειν ου ουκ ε στιν α α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ως ο Θε ος η η μων και ουκ

ε ε στι δι ι και αι ο ο ος πλη ην

σου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ε π

Μικρά συναπτή.

Κοντάκιον.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφρσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ πρῶην ἄσωτος γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὥφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ, συνηθείᾳ ὃ ἄφρων· ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἦλθε βοῶσα, πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ κάτωθι.

Τῇ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχ. Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλὸν.

Ἄλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθεὶς, Χριστὲ ὁ Θεός,
τῶν ἐπιρρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ᾠδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως
κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ
ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ'
ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀποκενοῦσα, γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικῇ καὶ
θείᾳ, φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν ἰχνῶν σου
ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων κεχραμέναις παλάμαις,
καὶ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας τοῦ Πλάσαντος,
ἁμαρτίαις ὑπεύθυνος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν
βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως,
ἀλλ' ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ἱερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων
σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς· ἐν ᾗ διὰ τῆς
ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ'
ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Καταβασία.

Α ^χι νου μεν ευ λο ^χγου μεν και προ

σκυ νϝ ϝ ϝ με εν τον Κυ ρι ο ον ^π

Ρ η μα τυ υ υ ρα αν νου ε ε πει

ει ει ει υ πε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ σεν ^π ε πτα πλα σι ι ω ω ως

κα μι ι ι νος ε ε ξε ε κα αυ θη πο

τε ε εν η η η η η η η η η

η η η η Παι δε ε ες ουκ ε ε ε φλε ε

ε χθη η η η σα αν βα α α σι λε

ε ε ως ^π πα α τη σα α αν τες δο

ο ογ μα αλλ ε βο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω

ων παν τα τα α ε ε ερ γα Κυ υ ρι

ου ου το ον Κυ υ ρι ι ο ο ον υ μνει

ει ει τε και υ πε ρυ υ ψου ου ου

ου τε ε ει εις πα αν τας του ους αι ω

ω ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ψυχαῖς καθααῖς, καὶ ἄρρυπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε
μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον
Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς,
προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον
ἀξιοθέον λογοπραγεῖ δι' οὗ, ὀφειλέσιον ἐλύθη
ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν
φιλόθεον χάριν· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

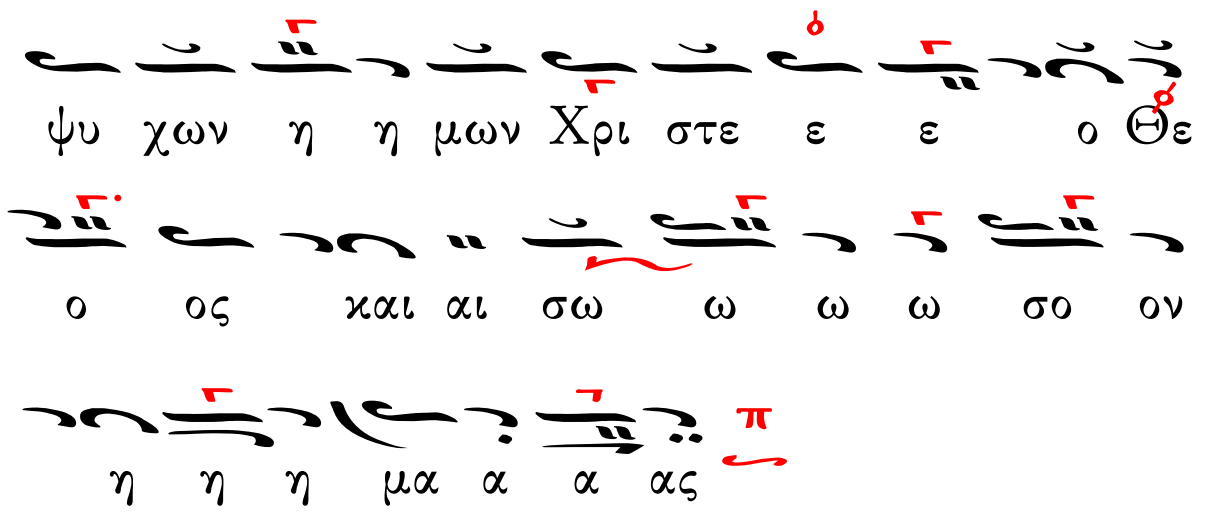
Λέγει πορευθείς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι
δοῦναι θέλετε, κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον
τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ,
Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

ᾠδὴ πηρωτικῆς, φιλαργυρίας ἄσπονδε! λήθης ὅθεν
ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς οὐδ' ὅς, ἰσοστάσιος ὁ κόσμος, ὡς
ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτόν, ἐβρόχισας
ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ
ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Καταβασία.

Ψ υ υ υ υ χαι αι αι αις κα θα
ραι αι αι αις και αρ ρυ πω ω τοι οι οis
χει λε ε σι π δευ τε με γα α α λυ νω
ω μεν την α κη λι ι δω το ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ον και υ πε
ρα α γνο ον Μη η τε ε ρα του Ε εμ μα νου
ου η η η ηλ δι ι α αυ της το ο ε
εξ α α αυ τη ης π προ σφε ρον τες
πρε ε σβει ει ει ει α αν τε χθε
ε ε εν τι π φει ει ει ει ει σαι αι των

Μικρά συναπτή.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα

Τον νυμφω να σου βλε ε ε πω ω ω
ω ω ω Σω τηρ μου κε κο σμη με νον
και εν δυ μα ουκ ε ε ε χω ω ω
ω ω ω ω ι να ει σελ θω ε
εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου
τη ην στο λη ην της ψυ χης Φω το
δο τα και σω ω σο ον με (Τρίς)

Οἱ Αἵνοι.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον **π**
α

πορ νη ε πι γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε

λε ε ε ε γεν **π** εν κλαυ θμω δυ υ
α

υ σω ω που ου ου σα **π** ως δα κρυ
α

ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α

α σα **π** δι α λυ σο ον το ο χρε ε ος **α**
α

ω ως κα γω ω ω του ους πλο κα

α α α μους **π** α γα πησον φι λου ου ουσαν
α

την δι και ως μι σου ου με ε ε νην **π**
α

και πλησιον τε λω νω ω ων σε ε

κη ρυ υ υ υ ξω ^π_α ευ ερ γε τα

α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε ^π_α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

T ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη

ε μι ξε με τα α α δα α κρυ

υ υ ων **π** και ε ξε χε εν εις τους

α χραντους πο ο δας σου ου κα τα α

φι λουου ου ου σα **π** ε κει νην ευ θυς ε

δι και ω ω σας **π** η μιν δε συγ χω

ρη η σιν δω ω ω ω ρη η η η σαι **π**

ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω

σο ον η η η μας **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το

ο μ υ υ ρ ο ν π α τ ο τ ε ο μα θ η τ η ς

νο ο ο ο μοις π η μεν ε χαι ρε κε

ου
 σα
 το
 ο
 πο
 λυ
 υ
 υ
 τι

ι ι ι μον ^π_α ο δε ε ε σπευ δε ε

πω λη σαι το ον α τι ι ι ι μη

τη η λε ευ θε ε ρου ου το και ο

Ι ου δας δουλος ε γε γο νει του ου ου ου

ε ε ε ε χθρου δει νον η η η

ρα α α θυ μι ι α με γα α λη η

Η η με τα α νοι οι οι α ην

μοι δω ω ρη σαι αι Σω ω τη η ηρ ο

πα θων υ περ η μων και σω ω ω σο

ον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος **π**

ε θε ω ρειτην πορ νην φι λου σα αν

τα α ι ι χνη **Γ** και ε σκε πτε το δο **η**

λω της προ δο σι α ας το φι ι ι ι λη

η η η μα **π** ε κει νη τους πλο καμους **η**

δι ε ε λυ υ σε **Γ** και ου τος τω ω **η**

θυ μω ω ω ε ε δε σμειει ει ει

το **π** φε ρων αν τι μυ ρου την δυ σω ω δη **η**

κα α κι ι ι αν **π** φθονος γα αρ ουουκ **η**

οι οι δε ^Γ_{αα} προ ο τι μα α αν το

συμ φε ε ^Γ ^Γ ε ε ρον ^π_α ω της Ι ου δα α

θλι ^ρ ο ο τη η τος ^π_α αφ ης ρυ σαι ο Θε

ος τα ας ψυ χα α α ας η η η η

^π_α
μων

Ἦχος ————— Δι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η α α μαρ τω ω λος ε ε δρα α

με ε ε προ ο ος το μυ υ ρον πρι

α σασθαι πο λυ τι μο ον μυ υ υ ρον

του μυ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε

ψω ω ε ε ε βο ο ο α α δος

μοι το ο μυ υ υ ρον ι να Α λει

ει ει ψω ω κα α α γω τον ε

Ξα λει ψαν τα α α α μου ου πα α

α α σα ας τας α α μαρ τι ι ι ι

ας

Ἦχος λ Πά.

Και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

Η βε βυ θι σμε ε νη τη η α

α α μααρ τι ι ι α ευ ρε σε λι με

ε ε να α της σω ω τη ρι ι ι ι ας

και μυ ρον συν δα α κρυ υ σι κε ε νου

ου σα σοι οι ε βο ο ο ο α ι

ι δε ο των α α μα α αρ τα α νο

ο ον των τη ην με ε τα α α νοι

αν με ε ε ε νων αλ λα Δε ε σπο

τα α δι α σω ω σο ο ον με ε εκ

του κλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα

αρ τι ι ι ας δι α το με ε

γα α σου ε ε ε λε ε ε ο ο

ο ο ος

Εἶτα ἡ μικρὰ Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ Ψα.

Ἡ με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε
ται εν τη οι κι α α του ου ου Φα α
α ρι ι σαι αι ου και γυ νη α μαρ
τω λο ος προ ο ο σε ελ θου ου ου σα
τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το
βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ
θι σμε ε νη ην τη η η α α α μα αρ
τι ι α την α πηλ πι ι σμε νην
δι α α τα α ας πρα α α ξει εις
την μη βδε λυχθεισαν πα ρα της ση ης α α

α γα θο ο τη η η η τος και δος μοι

Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω ω

ω σο ο ο ον με

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν, ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Η

πλω σεν η πορ νη τας τρι χας

σοι οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη η

πλωσε εν Ι ι ου δας τας χει ει ει ρα ας τοις

πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα

βειν τη ην α α φε ε ε ε σιν ο

δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α

δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω με

εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σαν τι

ι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Π ρο σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ
βο ο ο ρω ω με ε νη **Δ** δα κρυ α προ
χε ου σα πο σι σου Σω ω τηρ **Δ** το πα θος
κα α α τα γ γε ελ λου ου ου σα **π**
πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω **Δ** ε ε σπο
ο ο τη **Δ** αυ τος γαρ ε λη η η η λυ
υ θας σω ω σαι πο ο ο ορ νην **π** εκ
βυ υ θου θα νου ου σα αν με **ν**
α να α α α στη η η η σον ο τον

Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου

τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον π

δε ξαιμε την τα α α α λαι αι αι αι ναν Δ ς

Κυ ρι ε εκαισω ω ω σο ο ο ον με π

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον.

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι

α α α το ον βι ι ον και ε πε γνω

σμε ε ε νη η δι α α τον τροο ο ο

πον το μυ υ ρον βα α στα α ζου

ου ου ου σα προ ο ση ηλ θε σοι οι βο ω

ω ω ω σα μη η με τη ην πορ νη η

ην α α α πο ορ ρι ι ψης ο ο τε

ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου

μη η μου τα α δα κρυ α α α πα α ρι

ι δης η η χα ρα α τω ων αγ

γε ε ε ε λων αλ λα δε ξαι με ε

με ε ε τα α α νο ο ου σαν ην ουκ

α πω σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε δι α το με

ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος λ δ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε η

εν πολ λαις α μα αρ τι ι αις πε ρι

πε σου ου ου σα α γυ υ υ νη

την σην αι σθο με ε νη η Θε ο

ο ο τη η η η τα μυ ρο ο φο

ο ρου α α α να α λα βου σα

α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με

ε ε νη μυ υ υ υ ρα α α α σοι

προ του εν τα α φι ι α σμου κο

ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι λε ε

ε ε γου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι

οι υ υ παρ χει οι οι οι οιστρο ος α κο

ο λα σι ι ι ι ας ζο φω δης τε ε

ε και αι α σε λη νο ος ε ε ε ρω

ως της α μα α αρ τι ι ι ι ας

δε ξαι αι μου τας πη γαστων δα α κρυ υ

υ ω ων ο νε φε λαις δι ι ε ξα

α γων της θα α λα α ασ σης το

ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α

αμ φθη τι ι ι μοι οι προς τους στε

να αγ μους τη ης κα α αρ δι ι ι

α ας ο κλι ι ι νας τους ου ρα

α νους τη α α φα α τω σου κε

ε ε νω ω ω ω σει κα τα φι

λη η σω τους α χραν του ους σου πο ο ο

δα ας α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε

πα α λιν τοις της κε φα α λη η ης

μου βο ο ο στρυ υ υ υ χois ω ων

ε εν τω πα ρα α δει ει ει σω ω Ε

ευ α το ο δει λι ι νον κρο τοον τοις ω

σιν η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο

βω ε ε ε κρυ υ υ υ βη α

μαρ τι ων μου ου ου ου τα α

πλη η η η η η η η η η η η

θη ^π και κρι μα των σου α α βυ υ υ σ

σου ους ^Δ τις ε ξι χνι ι α α σει ψυ

χο ο σω ω ω στα Σω ω ω τη η η

ηρ μου ^ν μη με την σην δου λη ην πα α

ρι ι ι δη ης ο α με ε τρη η η

τον ε ε ε χωντο ε ε ε ε λε ε ε ε

ο ο ο ος ^ν

Ἔτερον, ἄργόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

^Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω ω **β** και Α γι ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ρα α α

α τι **ν**

Κ αι νυ υ υν και α α ει ει ει

ει **β** και αι ει εις τους αι ω ω ω

ω ω νας **β** τω ων αι αι ω ω νω ων α α

α α ρα α α α μην **ν**

Κ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ε ε υε ε ε ε ε **ν** η εν πο ολ

λαι αι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι αι αις **π** πε

ε ε ε ε ρι πε ε ε ε ε

ε ε σου ου ου ου ου ου σα α α

α Γυ υ υ υ υ νη την ση η η η

η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η την σην αι

αι σθο ο ο με ε ε ε ε ε νη Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η

η η η η η η η η η η τα μυ

ρο ο φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ρου α α α α α να α α α

α α λα βου ου ου ου ου ου ου σα α α

α τα α α α α α α α α α α α α

ξιν ο δυ υ ρο ο ο με ε ε ε

ε ε ε ε ε νη η μυ υ υ υ υ

ρα α α α α α α σοι προ του ε

ε ε ε ε ε εν τα α α α α φι ι

ι α α σμου ου κο ο μι ι ι ι ηι ι ι

ζει οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι μοι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι

οι οι λε ε ε ε ε ε ε ε γου ου ου ου

ου ου ηου ου ου ου λε ε γου σα ο ο

0 0 τι ι 0 0 τι ι νυ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υξ μοι υ πα α α α α
 α αρ χει ει ηει ει ει ει ει οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι στρο ο ος α
 α κο ο ο ο ο ο ο λα α α α
 σι ι ι α κο ο λα α σι ι ι ι ι ι
 ι ας ζο φω ω ω δη ης τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε και αι α α σε ε λη η
 η η η η η η η νος ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρως τη ης α α α α
 α α α μα α α αρ τι ι ι της α α

μα αρ τι ι ι ι ι ι ι ι ας δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι δε

ε ε ξαι αι αι μου ου ου τας πη

γα α γα ας τω ων δα α α α α α

κρυ των δα κρυ υ υ υ υ υ ων ο

νε φε λαι αι αι αι αι αις δι ι ι ι

γι ι δι ε ξα α α α α α

α α α α α α α α α γω ω

ω ω ω ω ων τη η ης θα α α α λα

α α ασ ση ης το ο υ υ υ υ γυ υ

υ δωρ κα α α α α α αμ φθη η τι ι

ι ι ι ι η ι ι μοι δ' προς τους στε ε

να α α ηα α α τους στε να αγ μου ου

λου ου ου ου ηη ου ου ου τους στε ε να

α α α α α αγ μου ους τη η η η

η η ης κα α α αρ δι ι ι ι τη ης

κα αρ δι ι ι ι ι ι ι ας ο

κλι ι ι ι ι ι νας τους ου ου ρα

τους ου ρα α νου ου ου ου ου ου ου

ους τη α φα α α α α α α α τω

ω ω ω ω ηω ω ω σου ου ου ου ου ου

κε ε ε ε νω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ῶ ω ω σει ^νδλ κα τα φι λη η η

η η η ῆ η η η σω του ου ους

α α α α χρα α α αν του ους σου ου

πο ο ο ο ῶ ο ο δας ^νδλ α πο σμη η

η η η ῆ η η ξω του του ου ους

δε ε πα α α α α λιν ^βλ τοις της κε

ε ε φα α α α λη η η ης μου ου βο

ο στρυ υ υ υ ῶ υ υ χοις ^νδλ ω ων ε ε

ε ε ε ε ε εν τω ^ππ Πα α α α α

ρα α α δει ει ει ει ει ει ει ει

λει ει ει ει σω ^ππ Ε ε ε ευ α α το

ο ο δει ει ει λι ι ι το δει λι ι

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο με ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η η η η η η η η

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει σα α α α α α α α α α α

ο ο ο βω ω ω ω ω ω ω ε ε ε

ε κρυ υ υ υ υ υ υ ε ε κρυ υ υ υ υ

υ υ βη α μαρ τι ω ω ω ω

ω ω ζω ω ωνμου τα πλη η η η η η

η θη η η η η η η η η η

η η η η η η η ζω η η η χη

η η η η ζω η η η η η η η

η η η υε ε ε η η η η η η

η η η η η η η η η η η υε

ε ε η η η η η η η ζω η η η

η η η η και κρι μα α α α α α

α α τω ω ω ω ω ω ζω ω ων σου ου

ου ου ου ου ου α α α α βυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ζω υ υσσους τι ι

ι ι ι ις ε ε ξι ι ι ι ι

ι ι ι χνι ε ξι ι χνι ι α α

α α α α α α α α α α σει ψυ

χο σω ω ω ω ω ω ω στα α

α α α α α α Σω ω τη η η η η η

γη η η μου μη η η η η η η

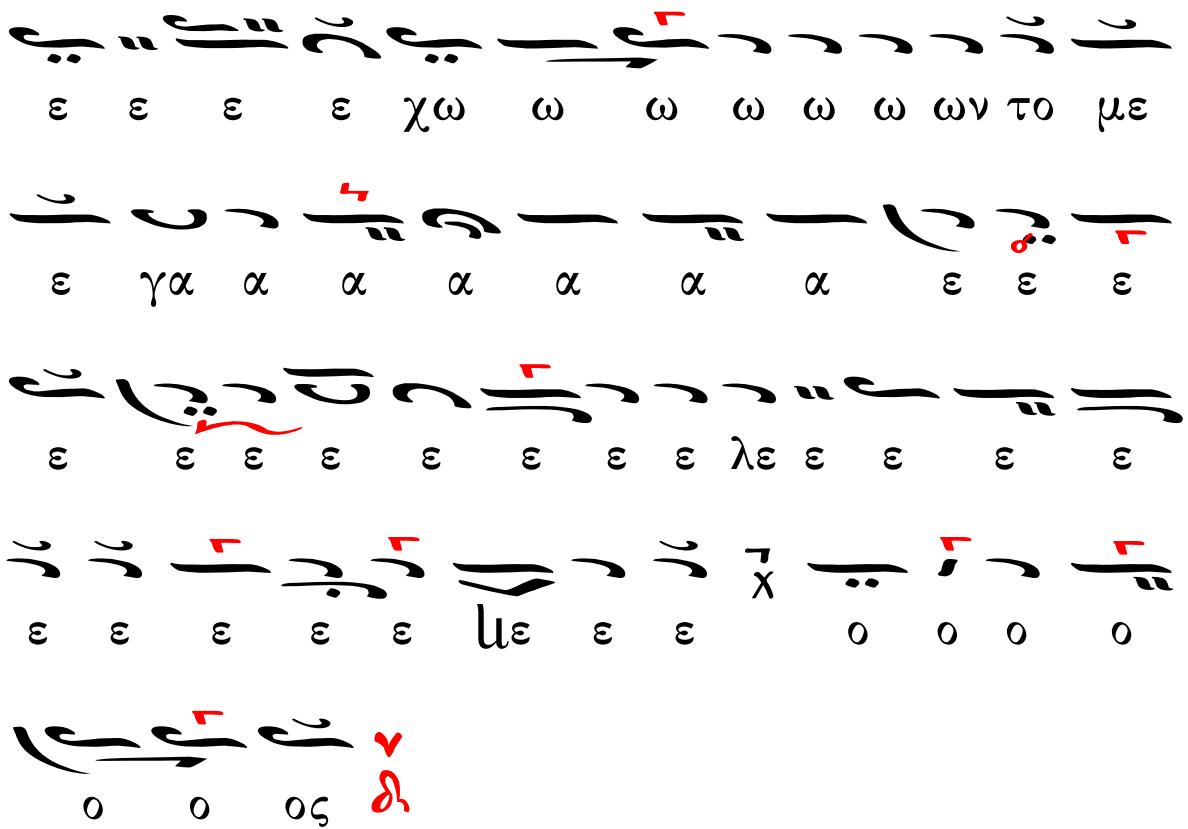
η η η με ε τη η η η η η η ην

ση η η ην δου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου λη ην πα ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ηι ι ι δης ο α με ε

ε ε ε ε με ε ε τρη το ο ο ο ον

Τρισάγιον.

Κοντάκιον.

Ἐπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων
ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος,
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους
σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης
παράσχης, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ
τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Α̣ α αλ λη η η η λου ου ι

ι ι α δ̣ Α α α αλ λη η η η

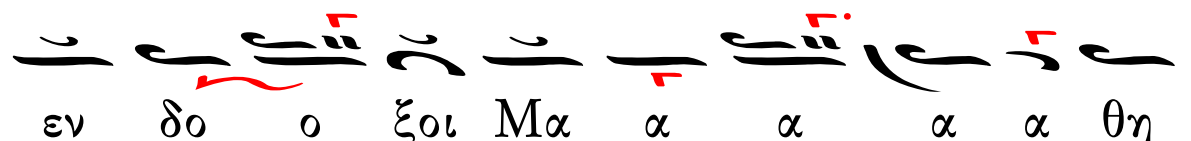
λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α

αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

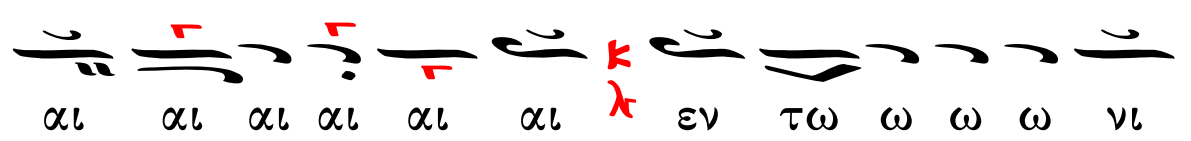
α δ̣

Εἶτα τὸ παρόν δις.

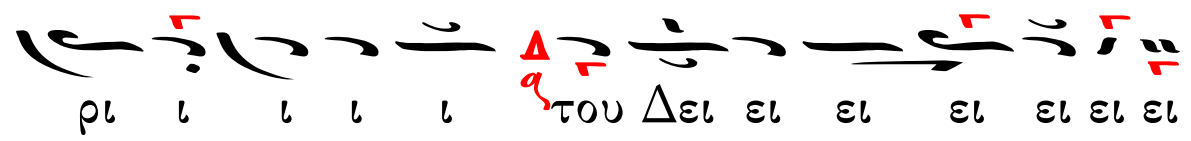
Ο
τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε

εν δο ο ξοι Μα α α α α θη

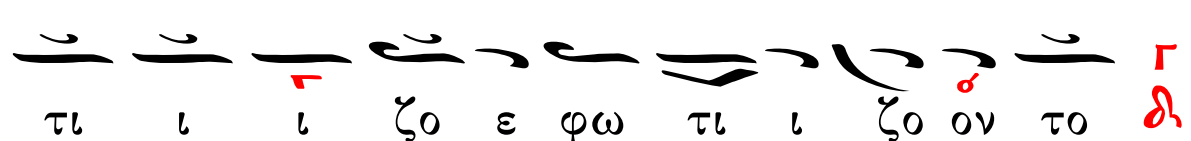

η η η μα α θη η ται αι αι

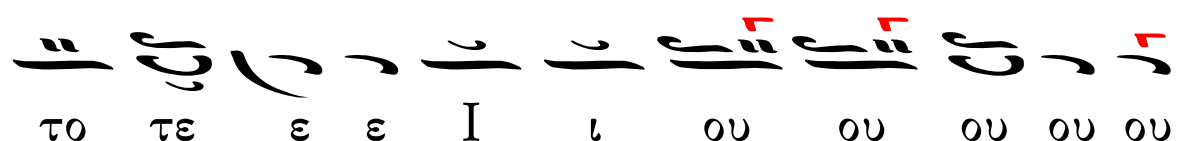

αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι

ι πτη η η η η η η η

ρι ι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει

ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω ω

τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το

το τε ε ε Ι ι ου ου ου ου ου

δα α α α α α ας ο ο ο δυ

υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε βης

φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η

η σα α ας ε ε σκο ο ο τι

ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οις κρι ι ται αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον

δι ι ι ι ι και ο ον Κρι τη η η

η ην πα α ρα α δι ι δω πα ρα

δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η

μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων

ε ε ε ε ε ρα α α ε

ε ρα α στα τον δι ι ι ι α

α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα

α α με ε ε ε ε ε νον φευ γε

ε ε α α κο ο ο ο ο ρε

ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ

υ υ υ υ υ χην την Δι ι ι ι

δα α σκα α α α λω ω τοι α α α

α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη

η σα α σα α α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α α γα α θο

ο ο ος **Δ** Κυ ρι ι ε ε δο ο ξα

α α α σοι οι οι οι **Γ**
η η

Τὸ σύντομον.

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω

νι πτη ρι του Δειπνου ε φω ω τι ζο ον το

το τε Ι ου δας ο δυσσε βης φι λαρ γυ ρι

αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το **Γ**
η η και

α νο ο μοις κριταις **Δ** σε τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πεχη ρμα

των ε ρα στα **Δ** τον δι α ταυ τα αγ χο νη

χη ρη η σα με ε νον **Γ** φευ γε α κο ρεστον
η η

ψυ χην την Δι δα σκαλωτοι αυ τα το ολ μη
σα α σαν ^Γ ο πε ρι παντας α γα
θος Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι οι
οι ^Γ

Τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ῥωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ
ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνὸς
βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ῥωδὴ δὲ θεοτερπῆς
ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία
τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ
ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν
περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον
ἐτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία
τοῦ Θεοῦ, κερνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν
εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξασται,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλουμένης
ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου
σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε, καὶ γνόντες,
ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δεδόξασται,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία. Τμηθείσῃ τμᾶται...
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

ᾠδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἤνωσας· καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἐμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης, Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε. **(Δίς).**

Τροπάρια. Δόξα.

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις, Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καὶ νῦν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς, προέφης ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσῃται ταῦτα καὶ οὗτος, ἀσύνετος ὢν οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία. Κύριος ὢν πάντων...

Συναπτὴ μικρά.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα
ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας,
ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ
ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἐνίψε, ταπεινούμενος,
ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ
βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἐνίψας, τῶν
μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους
κατεύθυνας· ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι,
αὐθις τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος,
καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυστικῶς
ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς
ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου, τιμῶντες παθήματα.

Εἴτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν· Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ Ἀγαθέ, ἱλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολὼν τοῖς φίλοις σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα· τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας Ἀθάνατε· Γενήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων· τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καὶ νῦν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία. Προκατιδὼν ὁ Προφήτης...

ᾠδὴ εἴ. Ὁ εἰρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας, ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην. **(Δίς).**

Τροπάρια. Δόξα.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Καὶ νῦν.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης...

Ῥῶδὴ στ. Ὁ εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ
τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὥς ὁ Ἰωνᾶς τῷ
Δεσπότη βοῶ σοι. Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε. (Δίς).

Τροπάρια. Δόξα.

Κύριον φωνεῖτε, ὧ μαθηταὶ καὶ Διδάσκαλόν με· καὶ
γὰρ πέφυκα· Σωτὴρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον
ὃν τρόπον, ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Καὶ νῦν.

Ῥῦπὸν τις μὴ ἔχων, ἀπορῥυφθῆναι οὐ δεῖται πόδας·
καθαροὶ ὧ μαθηταὶ ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπή
γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνὸς μαίνεται.

Καταβασία. Ἄβυσσος ἐσχάτη...

Συναπτὴ μικρά.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ Πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ μυστικῇ, ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθααῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἐορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι Εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἑδὲμ δείλῃς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἰ ζ' καὶ ἡ ὥδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν· ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὑμῶν, ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις ἐβόα, εἰς παραδώσει με· εὐφροσύνης λαθόντες ἀγωνία, καὶ λύπη συνείχοντο. Τίς οὗτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν πύλας βίου, περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδήλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι...

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι
προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν,
προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ
ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον,
ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ Λόγῳ,
προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ
Ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ
ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι,
εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμη,
ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο ἡὐτρέπισε, πρὸς
προδοσίαν πόδας· καὶ σοῦ ἐσθίων, ἄρτον Σῶμα θεῖον
ἐπῆρε, πτερνισμόν ἐπὶ σέ Χριστέ, καὶ βοᾶν οὐ
συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ
ἄσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ κόσμου
τὸ θεῖον· ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο, πίνων ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς,
οὐ κακία προσώχθισε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί...

Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ. Ὁ εἰρμός.

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄπιτε –τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη– τὸ Πάσχα, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ὧ νοῦς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῶ σκευάσατε, ἄζύμῳ ἀληθείας λόγῳ· τὸ στερρόν δὲ τῆς χάριτος, μεγαλύνετε.

Δόξα.

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων Σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γὰρ ἄκτιστος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσείληφα.

Καὶ νῦν.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι· Χριστὸν ἓνα διό με γνῶτε, τὰ ἐξ ὧν ἐν οἷς ἄπερ, πέφυκα σῶζοντα.

Καταβασία. Ξενίας δεσποτικῆς...

Συναπτὴ μικρά.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Γα

Τον νυμφω να σου βλεεεπωωω
ωωω Σωτηρ μου κεκοσμημενον
και ενδυμα ουκ εεεχωωω
ωωωω πιναι εισελθωε
ενα αυτω λαμπρυνον μου
τηην στολην της ψυχης Φωτο
δοτα και σωωσον με (Τρίς)

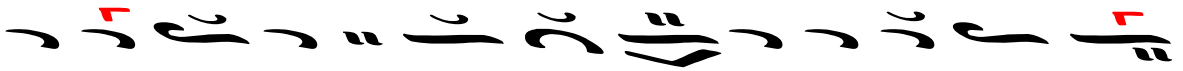
Οἱ Αἵνοι.

ᾠχος Δι.

Π
α α σα πνο ο η αλ νε σα α τω τον

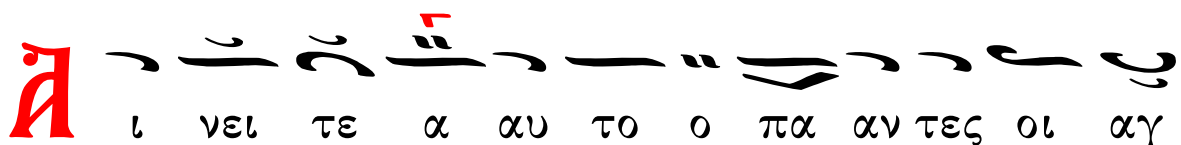

Κυ υ υ ρι ον αλ νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αλ αλ νει

ει ει τε α αυ τον εν τολ οι οις υ ψι ι

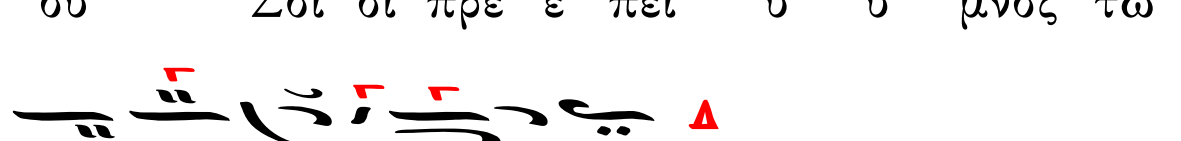

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

 ι νει τε α αυ το ο πα αν τε ς οι αγ

 γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

 πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

 ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

 ω ω Θεε ε ε ω

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
 αὐτοῦ.

 υν τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι

 ο ον τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων

 ι να τον δη μι ουρ γον και κτιστην των α α

 πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α α α νο

ο ο μων ω των α α πι ι ι στων

ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων τα ας και

νε εκρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ τρε

ε πι ι ι ζουου ου ου σι τον ι

ω με νο ο ον τα α πα α θη προς

πα α θος ε ε ε τοι μα α ζουου ου ου

σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με

γα σου το ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

I ου δας ο πα ρα α νο μο ς Κυ υ

υ ρι ε **Δ** ο βα ψας εν τω δει ει

πνω ω ω την χει ει ρα **Δ** εν τω τρυβλι ω

ω με ε τα α α σου **Β** ε ξε τεινεν

α νο μοι οι οιστας χει ει ρας **Δ** του λα

βει ειν αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α **Δ**

και ο του μυ ρου λο γι σα μενος τι μην

σε τον α τι μη η η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι **Δ** ο τους

πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι

ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την κα

τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου

ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο

ρου δε α πο στο ο λω ων ρι ι ι φεις

και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ

υ ρι α σου την τρι η με ε ρον α

να στα α α σι ι ι ν ουκ ει ει δε

δι ης ε λε ε η σο ο ον η

η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

I ου δας ο προ δο της δο λι ο ος

ων **Δ** δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω

κε τον Σω τη η ρα Κυ υ υ ρι ον **Δ**

τον Δε σπο την των α παντων ως δου λον πε

ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο

ο ο μοις **8** ως προ βα τον ε πι σφα

γη ην ου τως η η κο λου ου ου

θει **Δ** ο Α μνος ο του Θε ου ο Υι

ο ος ο ο του Πα α τρος **Δ** ο μο ο νος

πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

I ου δας ο δου λος και δο λι ος **Δ** ο

μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος

ο φι ι λο ος και δι α α α βο ο ο

ο λος **B** εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α

σκα α α λω **Δ** και κααθ ε α αυ τον

ε με λε ε τη σε τη ην προ ο ο δο

σι ι αν **Δ** ε λε γεν ε εν ε

ε α α αυ τω **B** πα ρα δω ω ω σω

του ου τον και κερ δη η σω τα συ να

χθε εν τα χρη η μα α α τα ε

πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα

θη η ναι και τον Ι η η σου ουν

δο λω κρα α τη θη η η η ναι α

πε δω κεν α σπασμον πα ρε ε ε ε δω κε

ε το ο ον Χρι ι ι στον και ως

προ βατον ε πι σφα γην ου τω ω ως η

η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα

αγχνος και αι φι λα α αν θρωω ω ω

πος

Ὁ οὐρανὸς καὶ ὕψις

καὶ ἁγίω Πνεύματι

καὶ νυν καὶ αἰκαῖς τοὺς αἰωνάτων

αἰωνῶν Ἀμήν

Ὁ ἐκρηγὺς ὕψις καὶ ὕψις

Ἡ ἡσυχία αἰῶνος ἐρχεται ἐπὶ

σφαγήν ἐκού σου οὐ σιελι

ὄν καὶ τὸν νῶτον διδωσιν εἰς

μαῖα στιλιγας τας σι

γοναῖς ρα πιλισματα το

δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμαα α

α των θα να τω δε α σχη μο νι

κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε

ε ται παν τα ο α να μαρ τη

η η τος ε κου σι ως κα τα δε ε

ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η

ται την εκ νε κρω ων α να α α

σταα α α σι ι ι ιν

Εἵτα ἡ μικρὰ Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Ε
η με ρον το κα τὰ του Χρι στου πο
νη ρον συν η χθη συ νε ε ε ε δρι
ι ι ι ον δ̣ και κατ αυ του κε να α
ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι
Πι ι λα α τω β̣ λ̣ εις θα να τον τον α
νε ε ε ευ θυ υ υ υ νον δ̣ ση με ρον την
των χρη μα τω ων α αγ χο ο ο νην Δ̣ δ̣
Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε ρι τι
ι ι θη η η η σι Δ̣ δ̣ και στε ρει ει
ται κα ατ α αμ φω β̣ λ̣ ζω ης προ ο σκαι αι

αι ρου και αι αι θει ει ει ει ας

ση με ρον Κα ι α φας α κων προ φη η

τε ευ ει συμ φε ε ε ρει ει λε

ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε

να α πο ο ο λε ε ε ε σθαι

ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι

ω ων η μωων του πα α θειν ι ι να α

η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η

εκ της δου λει ει ας του ε εχ θρου

ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν

θρω ω ω προς

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ
πτερνισμόν.

ἡ με ρόν ο Ι ου δας το της φι
λο πτω χει ας κρυ πτει προ σω ω πει ει
ει ον και της πλε ο νε ξι ι ι ας
α να α κα λυ πτει τη η η ην μο ο ο
ορ φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω
ων φρο ον τι ι ι ζει ει ουκ ε ε τι
το μυ ρον πι ι πρα α α σκει ει το ο
ο τη η ης α μαρ τω ω λου αλ λα
α το ου ου ρα νι ι ο ον μυ υ υ
ρο ον και εξ αυ του νο σφι ζε

ε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι

α v δ τρε χει προς Ι ου ου δαι αι ους β λ

λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο μοι οις

τι μοι θε λε τε ε δου ου ναι β λ κα γω υ

μιν πα ρα δω ω ω σω ω α α αυ

τον v δ ω φι λαρ γυ ρι ι α α α

ας προ δο ο ο του ου v δ ευ ω νον ποι

ει ει ται τη ην πρα α σιν β λ προς την γνωμην

των α γο ρα ζο ο οντων β λ του πω λου

με ε νου την πραγμα α τει ει ει αν ποι

οι οι ει ει ει ει ται v δ ουκ α κρι βο

λο γει ται προς τη ην τι ι μην ^β _λ αλλ ως

δου ου λον φυ γα δα α πε ε ε εμ πο

ο ο ο λει ^γ _δ ε θος γαρ τοις κλε επτουου

σι ρι πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι

α ^γ _δ νυν ε βα λε τα α α γι ι α

τοις κυ σιν ο μα α α α θη η η η της

η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ

ρι ι ι ας ^Δ _γ κα τα του ι δι

ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου ^Δ _γ

μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε

εν α α αυ τον ^γ _δ ης τη ην πει ει ραν φυ

υ γω ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες Δ

μα κρο θυ υ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο

ξα α α α σοι ♪

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό· κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι

Ο τρο πός σου δο λι ο τη το

ος γε ε ε μει πα α α ρα α νο με

Ι ι ι ου ου ου ου δα νο σωνγαρ

φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι

ι ι ι αν ει γαρ πλουτον η η

γα α α πας τι πε ρι πτωω χει ει αν

δι ι δα α σκον τι ε ε ε φοι οι οι

οι τας ει δε ε και αι αι αι ε φι ι

ι λεις ι να τι ε πω λειστον α α

τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι

φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον

η η λι ι ε στε ε να α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη βο ο ο η

η η η σον α νε ξι ι κα α κε

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμοῦ· μὴ ὁ
κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.

Μ η δει ει εις ω πι ι στοι **π** του
δε σπο τι ι κου δει ειπνου α α μυ
η η τος **β** μη δεις ο λως ως ο **Ι** ι ου
ου δας **β** δο λι ι ως προ ο σι ι τω
τη τρα α α πε ε ε ε ζη **ν** ε
κει νο ος γαρ τον ψω ω μο ον δε ξα
α α με ε ε ε νος **Δ** κα τα του αρ
του ε χω ω ω ω ρη η η η σε **ν** σχη
μα τι ι μεν ω ων μα θη η της **Δ** πρα αγ
μα τι δε ε πα ρω ω ω ω ω ων φο

ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οis

συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε ε

νος τοις δε α πο ο στο ο λoις συν αυ λι

ζο ο ο ο με ε ε ε νος μι σων

ε ε φι ι ι λει ει φι λων ε ε πω

ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα

η μα α ας τη ης κα α τα α α ρας

τον Θε ο ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ω

ων η η η η μων

Ἦχος λ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ο τρο πός σου δο λι ο τη το

ος γε ε ε μει β̣ πα α α ρα α νο με

Ι ι ι ου ου ου ου δα δ̣ νο σωνγαρ

φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν Δ̣ ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι

ι ι ι αν δ̣ ει γαρ πλου τον η η

γα α α πας β̣ τι πε ρι πτω ω χει ει αν

δι ι δα α σκον τι ε ε ε φοι οι οι

οι τας ει δε ε και αι αι αι ε φι ι

ι λεις ι να τι ε πω λεις τον α α

τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι

φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον

η η λι ι ε στε ε να α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη βο ο ο η

η η η σον α νε ξι ι κα α κε

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π̣̣**

Μ υ στα γω γωνσου Κυ ρι ε τους μα α

θη η τας ε ε δι ι ι δα α σκες

λε ε ε ε γων **π̣̣** ω φι ι λοι οι ο

ρα α α α α τε **κ̣̣** μη δεις υ μας χω

ρι ι σει ει μουου φο ο βος **Δ̣̣** ει γαρ πα σχωω

α αλλ υ πε ερ του κο ο ο ο σμου **π̣̣**

μη ουν σκαν δα λι ι ζε σθε Ε ε εν

ε ε ε ε μοι **κ̣̣** ου γαρ ηλ θον δι α κο

ο νη η θη η ναι αλ λα α δι α

κο νη η η σαι αι δι και δου ναι τη ην ψυ υ

χη ην μου λυ υ υ τρο ον υ πε ερ του

κο ο ο ο σμου π ει ουν υ υ μεις φι

ι λοι μου ου ε ε στε κ ε με μι

ι ι μειει ει ει σθε κ ο θε λων πρω το ος

ει ει ναι δι ε ε στω ω ω ε

ε σχα α α τος ο Δε σπο ο της ως

ο ο δι ι α α α α α κο ο ο

ο νος π μει να τε ε ε Εν εν ε ε μοι κ

ι να βο ο τρυν φε ε ε ρη η η η

τε κ ε γω γαρ ει μι της ζω ης η
α αμπε λο ο ο ο ο ο ο ος π

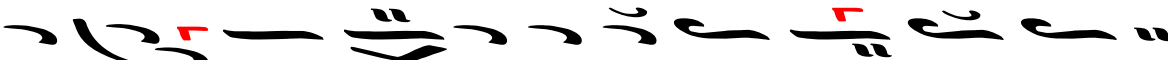
Τρισάγιον.

Τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας κ.λ.π.

Ἀπόλυσις.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ὁ Προοιμιακός.

Ἦχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου **Δ** ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου **Δ** θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη **8** ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε **Δ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὑν τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι

ο ον τω ω ων Ἰ ι ι ου δαι αι ων

ι να τον δη μι ουρ γον και κτιστην των α α

πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α α α νο

ο ο μων ω των α α πι ι ι στων

ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων τας και

νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ τρε

ε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι

ω με νο ο ον τα α πα α θη προς

πα α θος ε ε ε τοι μα α ζουου ου ου

σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με

γα σου το ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ι ου δας ο πα ρα α νο μο ς Κυ υ

υ ρι ε **Δ** ο βα ψας εν τω δει ει

πνω ω ω την χει ει ρα **Δ** εν τω τρυβλι ω

ω με ε τα α α σου **Β** ε ξε τεινεν

α νο μοι οι οιστας χει ει ρας **Δ** του λα

βει ειν αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α **Δ**

και ο του μυ ρου λο γι σα μενος τι μην

σε τον α τι μη η η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η ησαι **Δ** ο τους

πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι

ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την κα

τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου

ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο

ρου δε α πο στο ο λω ων ρι ι ι φεις

και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ

υ ρι α σου την τρι η με ε ρον α

να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε

δι ης ε λε ε η σο ο ον η

η η η μας

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

I ου δας ο προ δο της δο λι ο ος

ων **Δ** δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω

κε τον Σω τη η ρα Κυ υ υ ρι ον **Δ**

τον Δε σπο την των α παντων ως δου λον πε

ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο

ο ο μοις **8** ως προ βα τον ε πι σφα

γη ην ου τως η η κο λου ου ου

θει **Δ** ο Α μνος ο του Θε ου ο Υι

ο ος ο ο του Πα α τρος **Δ** ο μο ο νος

πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

I ου δας ο δουλος και δο λι ος **Δ** ο

μα θη τη ης και ε πι ι ι βουλος

ο φι ι λο ος και δι α α α βο ο ο

ο λος **Β** εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α

σκα α α λω **Δ** και καθα ε α αυ τον

ε με λε ε τη σε τη ην προ ο ο δο

σι ι αν **Δ** ε λε γεν ε εν ε

ε α α αυ τω **Β** πα ρα δω ω ω σω

του ου τον **Δ** και κερ δη η σω τα συ να

χθε εν τα χρη η μα α α τα ε

πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα

θη η ναι και τον Ι η η σου ουν

δο λω κρα α τη θη η η η ναι α

πε δωκεν α σπασμον πα ρε ε ε ε δω κε

ε το ο ον Χρι ι ι στον και ως

προ βατον ε πι σφα γην ου τω ω ως η

η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα

αγχνος και αι φι λα α αν θρωω ω ω

πος

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον

Ἡ η η σα ι ι ας ερ χεται ε πι

σφα γη ην ε κου ου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις

μα α α στι ι ι ι γας τας σι α

γο νας εις ρα πι ι ι σμα τα το

δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α

α των θα να τω δε α σχη μο νι

κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε

ε ται παν τα ο α να μαρ τη

η η τος ε κου σι ως κα τα δε ε

ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η

ται την εκ νε κρω ων α να α α

σταα α α σιν

Ἦχος λ Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι
ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α
μην π

Γ εν νη η μα ε χι ιδ νων α α λη
η θω ω ως ο ο Ι ουου ου ου δας π
φα γον των το μα αν να ε εν τη η
η ε ε ρη η η μω και γογ γυ ζο

ον τω ων κα α τα του ου τρο φε ε ε ε

ως π ε τι γαρ της βρω σε ως ου ου σης

εν τω στο ο μα τι ι α αυ των κα τε

λα λουν του Θε ου ου οι οι οι α χα α

ρι ι ι ι στοι και ου τος ο δυσ σε ε

βης τον ου ρα νι ον αρ τον εν τω στο

μα τι ι ι βα α στα α α ζων

κα α τα του Σω τη η η ρο ος

την προ δο σι ι α α αν ειρ γα α σα

α α α το ω γνω μης α α α κο ο

ρε στου και αι το ολ μης α α παν θρω

ω ω ω που τον τρε φο ο ον τα α

α ε ε πω ω ω λει και ον ε φι λει

Δε σπο την πα ρε δι ι δου ου ου εις θα α

να α α α τον ον τως ε κει νων Υι

ο ος ο πα α ρα α νο ο ο ο μος

και συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε

κλη ρω ω σα α α α το αλ λα ρυ

σαι αι Κυ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω

πι ας τα ας ψυ χα α α ας η η η

η μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι ι

α α Α νει ει ει κα α στο ο ο ο

ος

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὰ ἀναγνώσματα.
Τρισάγιον, Ἀπόστολος.

η με ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Υι ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε Υι ε ε Θε ε ου

ου ου ου ου ου ου κοι νω νο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

με ε ε ε πα α ρα α α α α

λα α α α α πα ρα α α λα α βε

ε ου ου μη η η η η η η η η η η

η η η η γα αρ τοις ε ε χθροιοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι τοις εχθροι οϊς σου ου ου ου ου ου

το ο Μυ υ στη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

το Μυ στη η η η η ρι ι ο ο ο

ον ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει πω

ω ου φι ι ι ι λη η η η η

η μα α α α α α σοι οι οι δω ω

ω ω ω σω ω ω ω ω ω κα

θα α περ ο Ι ι ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου δα

ας

Α λλ ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο

Αη στη η η η η η η ης ο μο

λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ο μο λο

ο γω ω ω ω ω σοι οι οι οι μνη

η η η σθη η η η τι ι ι ι μου Κυ υ

υ υ ρι ι ε ε ε εν τη Βα σι

λει ει ει ει ει ει ει α α α α α

σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Δ

Ἦχος Δ

Α χ α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι Δ ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι ι και

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

 χ γε ος Α γε ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι αι η η η η και αι η γη η η η

η η η η η η η η η χ η η τη

η η η η η η η η η η η η

η η η η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη

η η η η η η ο ο ο ο ο ο ο
ξ η η η σου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ω σα αν να α α α α α
α α α α α α ε ε ε με εν τοι
οι οι οι λοι οι ος υ υ εν τοις υ
ψι ι ι ι ι ι στοι ος ευ λο γη
με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο
ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε
ε ε ε με ε ε ε εν ο ο εν ο νο
ο ο ο ο μα α α λα α τι Κυ
ρι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου

Α̅ ᾠ α μ η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η α α α α

μ η η η α̅ η η η η η η

Χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ουου ηου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ηου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ουου ηου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ηου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α ηα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου ηου ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Ἕτερον.
Ἦχος λ δ Νη.

Ε πι σοι χαι αι αι ρει δ Κε χα ρι
τω ω με ε ε νη β λ πα σα η κτιι ι
ι σις δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η
μα Δ δ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε
νο ος δ η γι α σμε ε ε ε ε νε
να α ε Δ δ και πα ρα δει ει σε λο γι
ι ι κε ε πα ρ θε νι κο ο ον κα
αυ χη η η μα Δ δ εξ ης Θε ος ε
σα α αρ κω ω ω θη β λ και παι δι ον
γε ε ε γο ο ο ο νεν Δ δ ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η

τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων α πειρ γα α α α σα α α α

το Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π πᾶ.

ου Δει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει πνου ου ου ου ου ου του Δει ειπνου

ου σου ου του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι του

μυ υ υ υ στι ι κου ου Δ ση η η

η η ηη η η η η η η η η η

η η με ε ε ε ε ε ε ε ση η η η η

η με ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Υι ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε Υι ε ε Θ ε ε ου

ου ου ου ου ου ου ου κοι νω νο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

με ε ε ε πα α ρα α α α α

λα α α α α πα ρα α α λα α βε

ε ου ου μη η η η η η η η η η

η η η η η γα αρ τοις ε ε χθροι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

λοι οι τοις εχθροι οις σου ου ου ου ου

ου το ο Μυστη η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η το Μυστη η η η η ρι ι ο

ο ο ον ει ει ει ει ηει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

πω ω ου φι ι ι ι λη η η

η η η μα α α α α σοι οι οι οι

δω ω ω ω ω σω ω ω ω ω ω

κα θα α περ ο Ι ι ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου δα

ας αλλ ω ω ω ω ως ο ο ο

ο ο Λη στη η η η η η η η ης ο

μο λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ο μο

λο ο γω ω ω ω ω σοι οι οι οι

μνη η η η σθη η η η τι ι ι ι μου Κυ

υ υ υ ρι ι ε ε ε εν τη Βα

σι λει ει ει ει ει ει ει ει α α α α

α σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἄντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ,
κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου,
τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ
ὁ Ἰούδας· ἀλλ'ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί
μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἦχος β΄

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.

Εἰῆ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Α̣ α αλ λη η η η λου ου ι

ι ι α δ̣ Α α α αλ λη η η η

λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α

αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α δ̣

Εἶτα τὸ παρόν τρίς.

Ο — — — — — — — — — —
τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω

— — — — — — — — — —
νι πτη ρι του Δειπνου ε φω ω τι ζο ον το

— — — — — — — — — —
το τε Ι ου δας ο δυσσε βης φι λαρ γυ ρι

— — — — — — — — — —
αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και

— — — — — — — — — —
α νο ο μοις κριταις σε τον δι και ον

— — — — — — — — — —
Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πεχη ρη μα

— — — — — — — — — —
των ε ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη

— — — — — — — — — —
χη ρη η σα με ε νον φευ γε α κο ρεστον

— — — — — — — — — —
ψυ χην την Δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη

— — — — — — — — — —
σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα

— — — — — — — — — —
θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τὸ Α΄ Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῶν ἀντιφώνων.

Μέλος Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

ᾠ
Ἀ ρ χοντες Λα ων συ νη χθη σαν κα

τα του Κυ υ ρι ι ι ου β̣ λ̣ και κα τα του

Χρι στου ου ου α α αυ του γ̣ δ̣

Ἀ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το

κατ ε μου Δ̣ δ̣ Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε ε

μη η εγ κα τα λι ι ι πη η ης

με γ̣ δ̣

Τας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω

Χρι στω πα ρα στη σω ω μεν και ως φι λοι

αυ του τας ψυ χας η μων θυ υ σω μεν

δι αυ τον και μη ταις με ρι μναις του

βι ου συμπνι γω ω ω με εν ως ο Ι

ου ου ου δας αλλ εν τοις τα μει

οις η μων κρα ξω ω μεν Πα τερ η μων ο

εν τοις ου ρα νοις α πο του πο νη

ρου ου ου ου ρυ υ υ σαι αι η μας

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι ^χ **Δ** και νυν και α

Ε ει καιειστουςαι ω νας των αι ω ω νων

α μην **Δ**

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα

με **Β** και Παρ θε νος ε μεινας Μη τηρ α

νυμ φευ τε **Δ** Θε ο το ο κε Μα ρι ι

α Χριστον τον Θε ον η μων ι κε τευ ε

σω θη ναι η μας **Β**

Ἀντίφωνον Β.
Ἦχος λ Πά.

Θ δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου

δας τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε

ευ σι π τι μοι θε λε τε δου ναι κα γω

υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον π εν με σω δε των συμφωνουν των αυ

τος ει στηκεις α ο ρα τως συμ φω νου

ου ου με ε ε νος Δ δ καρ δι ο γνω

στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων η η η

μων π

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ

σω ω μεν ω σπερ Μα ρι ι ι ι α α

ε πι του δει ει ει πνου και μη

κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ω ω ως ο ο ο Ι ι ου δας ι να

παν το τε με τα Χρι στου του Θε ου ου ε σω

ω ω με ε ε θα

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ** και νυν και α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **Γ**

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη

νευ τως δι α παν το ο ος ως φι λανθρω

πον **Γ** μη δι α λι πης δυ υ σω που σα ι

να κιν δυ νων σω ση **Κ** τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας **Γ**

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος ♪ — — — — — Δι.

Ἀ ι α Λα ζα ρου την ε γερσιν Κυ ρι

ε το Ω σα να σοι ε κραυγα α ζον Δ

παι δεσ των Ε βραι αι αι ων Φι λα α αν

θρω ω ω πε ο δε πα ρα νο

μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ναι Δ

Ε ν τω δειπνωσου Χρι στε ο Θε ος τοις

Μα θη ταις σου προ ε λε ε γες εις

εξ υ μω ω ω ν πα ρα δω ω ω σει ει

ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ι ου δα σου κ η βου ου λη η θη συ νι

ε ε ε ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι

ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι

ι ις ε ε ε στι του ου τον δι

α του α α αρ του υ πε ε ε δει ει

ει ξας ο δε πα ρα νο μο ο

ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ

νι ε ε ε ναι

Ε ις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ

υ ρι ε και εις φι λη μα δο λι ον ε

ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει

ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ι ου δα σου κ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ναι

Ε ν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος

τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου

τω ποι ει ει τε ε ωσπερ ει ει ει δε ε

ε τε ο δε πα ρα α νο μο ς

Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι

να μη η πει ει ει ρα σθη η τε τοις

Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο ος η μων

ε ε ε ε ε λε ε ε γεσ ο

δε πα ρα α νο μοσ Ι ου ου ου ου δας

ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε

ε ναι

χ̣ **Δ** ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **χ̣** και νυν και α ει και

ειςτους αι ω ναστωναι ω νων α μην **Δ**

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νωντους

δου ουλουςσου Θε ο το κε **Δ** ο τι παν

τες με τα Θε ον εις σε ε κα τα φευ γο

μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και προ στα σι

Δ αν

Κάθισμα.

Ἦχος Γα.

ν τω Δει ει πνω τους Μα θη τα ας

δι α τρε ε φων και την σκη η ψιν της προ

δο σι ι ας γι νω ω σκων εν αυ τω

τον Ι ου δαν δι η λεγξας α δι ορ θω

τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω ρι ι

σαι δε πα σι βου λο με νος ο τι θε λων

πα ρε δο ο θης ι να Κο σμονα ρ πα σης

του αλ λο τρι ι ου μα κρο ο θυ με δο

ξα σοι οι οι

Τὸ Β' Εὐαγγέλιον.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

$$\mathfrak{H}\chi_0 \leq \frac{\lambda}{\pi} \tilde{q} \cdot \Pi \alpha.$$

λιμ πα νειτον Δι δα σκα α λον **κ** και πα ρα

ο λον ^πα τυ φλουταιω πα θειτης φι λαρ

ο ς ο ο ε σ χ ο ο τ ι σ μ ε ε ε ν ο ς π α

τον φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι α α

α κ ο ν τ α α ρ γ υ ρ ι ι ω ν π ρ

αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ

τουου Κο ο ο σμου προς ον βο η η

σω μεν ο πα θων και συμ πα θων ανθρω

ω ποις δο ο ξα σοι

η με ρον ο Ι ου δας πα ρα

ποι ει ται θε ο σε βει ει αν και αλ λο

τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι ι ι σμα α

α τος υ παρ χωων μα α θη η

τη η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο

ο της εν η θει φι λι κω ω ω δο

ο λον υ υ πο κρυ υ υ πτει και

ο του α α γα α α πης ^κ _α τρι α κοντα αρ

γυ ρι ι α ο δη γος γε νο με ε νος

συ νε ε δρι ι ου πα α ρα νο ο

ο μου π_a η μεις δε ε χοντες σω τη ρι

ι α αν το ον Χρι στον ^κ _α αυ τον δο

ξ α α σω μ εν δ

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Τὴν φιλαδελφικὴν ἀνκτῆσά με ἐθαύσῃ
ἐν Χριστῷ ὡ ὡ ὡ ἀδελφοί **π**_α καὶ μὴ
τοῦ ἀσυμπάθετος πρὸς τοὺς πλησι-
στοὺς ἰστούμενων **π**_α ἵνα μὴ ὡς
ὁ δουλοκατακρίθωμεν ὁ ἀνελέει-
ς ἡμῶν **π**_α διὰ τὰς δυνάμεις
ριζοαῶν **α** καὶ ὡς ὁ Ἰουδας με-
ταμέλει ἡθεῖς μηδὲν ὡ ὡ φε-
ληήσω ὡ ὡ μὲν **π**_α

Χ̣ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ̣** **Δ** και νυν και α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **Δ** **δ**

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη

θη παν τα χου ο τι ε κυ η σαρ σα ρ κι

τον των ο λων **Π** **α** Ποι η την **Θ** ε ο το κε

Μα ρι α **π** **α** πα νυ μνη τε και α πει ρο ο

γα α με **π** **α**

Ἀντίφωνον Ε΄.
Ἦχος λ π π̣α.

Ὁ Μα θη της του ου ου Δι ι ι δα
α σκα α α λου συ νε φω ω νει τη ην
τι μην π και τρι α κον τα αρ γυ
ρι ι ι οis Δ πε πρα κε ε ε τον Κυ υ υ
ρι ι ι οn π φι λη μα τι ι ι
δο λι ι ι ω π πα ρα δου ους αυ
τον τοis α νο ο μοι οis εις θα α α
να α α τον π

Ε η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου

ρα νου ου και αι γης τοις ε αυ του ου

Μα α θη ταις ηγ γι κε ε εν η η

ω ω ω ρα και ε φθασεν Ι ου ου δα ας

ο ο πα ρα δι δου ου ους με μη

τις με αρ νη ση ται βλε πων με ε εν

τω ω ω Σταυ ρω εν με σω δυ υ υ

ο ο λη στων πα σχωω γαρ ως αν θρω

ω προς και σω ζω ως φι λα α αν

θρω ω ω προς τους εις ε με ε ε

πι στε ε ευ ο ο ον τας

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ** και νυν και α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **Γ**

Η αρ ρη τως επ ε σχατων συ υλ λα

βου σα **Κ** και τε κου ου ου σα τον Κτι στην

τον ι δι ον **Κ** Παρ θε νε σω ζε τους

σε ε με γα λυ νο ον τα ας **Γ**

Ἀντίφωνον ΣΤ΄.

Ἦχος Γα.

η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας

πα ρα δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ

των αι ω νων Σω τη η ρα του κο ο σμου

τον εκ πεν τε α αρ των χορ τα α σαν τα

πλη η θη Ση με ρον ο α νο μος αρ

νει ται τον Δι δα σκα λον μα θη της γε

νο με νος Δε σπο ο την πα ρε δω κεν

αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μα αν να

χορ τα σαν τα τον α ανθρωπον

Ε η η με ρον τω σταυ ρω προ ση λω σαν

Ι ου δαι αι οι τον Κυ ρι ον Γ τον δι

α τε μον τα την θα α λασ σαν ρα α βδω Δ δ

και δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε

ρη η μω Γ Ση με ρον τη λογ χη Δ την

πλευ ραν αυ του ε κεν τησαν Γ του πλη γαις

μα στι ξαντος υ περ αυ των την Αι γυπτον π

και χο λην ε πο τι ι σαν τον μα αν

να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σαν τα Γ

Κ υ ρ ι ε ε π ι τ ο π α θ ο ς τ ο ε κ ο υ

σ ι ο ν π α ρ α γ ε ν ο μ ε ν ο ς ε β ο ο α ς

τ ο ι ς μ α θ η τ α ι α ι ς σ ο υ ^Γ ^{η η} Κ αν μ ι αν ω

ρ αν ου κ ι σ χ υ σα τε α γ ρ υ π ν η σ α ι μ ε τ ε

μ ο υ π ω ς ε π η γ γ ε ι λ α σ θ ε ^Δ ^δ α π ο θ ν η σ κ ε ι ν δ ι

ε μ ε ^Γ ^{η η} κ αν τ ο ν Ι ο υ δ α ν θ ε α σα σ θ ε

π ω ς ο υ κ α θ ε ε υ δ ε ι ^Δ ^δ α λ λ α σ π ο υ δ α α ζ ε ι

π ρ ο δ ο υ ν α ι μ ε τ ο ι ς π α ρ α ν ο ο μ ο ι ς; ε

γ ε ι ρ ε σ θ ε π ρ ο σ ε υ ξ α σ θ ε μ η τ ι ς μ ε αρ

ν η σ η τ α ι ^Δ ^δ β λ ε π ω ν μ ε ε ν τ ω σ τ α υ ρ ω Μ α

κ ρ ο ο θ υ μ ε δ ο ο ξ α σ ο ι ^Γ ^{η η}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι ^χ**Γ** και νυν και α ει

ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην ^Γ**Γ**

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω

ρη τον εν ου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρα

σου ^Γ**Γ** χαι ρε Παρ θε νε των Προ φη των το

κη ρυγμα ^π**ρ** δι η ης η μιν ε λαμ ψεν

ο Εμ μα νου ηλ ^Δ**δ** χαι ρε Μη τηρ Χρι στου ου

του Θε ου ^Γ**Γ**

Κάθισμα.

Χ Π οι ος σε τρο ο προς Ι ου δα προ
δο την του Σω τη ρος ειρ γα σα το μη του
χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω ρι σε
μη η του χα ρι σματος των ι α μα των
ε στε ρη σε μη συνδει πνη η σας ε κει
ει νοις σε της Τρα πε ζης α πω σα το μη
των αλ λων νι ι ψα στους πο ο δα στους σου
ους υ πε ρει ει δεν ω πο σων α γα θω
ων α μνη μων ε γε ε νου και
σου μεν η α χα ρι στος στη λι τε ευ

ε ται γνω ω μη αυ του δε η α νει καστος

μα κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται **Δ** και το με

γα **χ** ε λε ο ο ο ος **Γ**

Τὸ Γ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορός τοῦ Ζ' Ἀντιφώνου.

Ἦχος **λ** **Δ** **Ν**η.

χ **Τ** οισ συλ λα βου σι σε πα ρα α νο

ο μοις **β** α νε χο μενος ου τως ε βο ας

Κυ υ υ ρι ι ι ε **ν** ει και ε

πα τα ξα τε τον ποι οι με ε ε να **β** και δι

ε σκορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α

τα α τους Μα α θη τα α ας μου

η δυ να μην πλειους η δω δε κα λε

γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η

η σαι Αγ γε ε ε λων αλ λα

μα α κρο θυ μω ι ι να πλη ρω θη

α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

Προ ο φη τω ω ων μου α δη η

λα α και κρυ υ φι α α Κυ ρι ε

δο ο ο ξα α α σοι

Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε

τρος ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω

συ νη η η κεν αλ λα προ ση

γα γε σοι δα κρυ α με ε ε ε τα α νοι

οι οι ας ο Θε ος ι λα σθη τι ι ι

μοικαι σω ω ω σο ο ον με

Χ Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι και νυν και α

ει ει καιειστουςαι ω νας των αι ω ω νων

α μην

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και Πα

ρα δεισοντερπνον και φω τος α α ι δι

ι ι ου νε φε ε λην υ παρχουσαν

την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η

η η σω μεν α παντες λε γοντες το Χαι

ρε αυ τη

Ἀντίφωνον Η΄

Ἦχος Ψ — Δι.

Ε
ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα
τε πα ρα του Σω τη ρος η μων Δ ου
νο μον ε ξε θε ε το και των Προ φη
τω ω ω ν τα δι δα α αγ μα α α τα
πω ρουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α
α ρα δου ου ναι Δ τον εκ Θε ου Θε ο ο ν
Λο ο ο γον και Λυ τρω την των ψυ υ χω
ω ω ν η η η μων Δ

ταυ ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων

χα ρι σμα των α ει ει ε ε εν τρυ φω ων

τες και κα κουργον αν ευ ε ερ γε ε ε

του η τουν το λα βειν οι των δι και αι αι

ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε

Χρι στε φε ρων αυ τω ω ων την προ πε ε

ε τει ει ει αν πα θειν θε ε

ε λων και σωσαι η μας ως φι ι λα

α αν θρωω ω προς

Χ̣ **Α** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ̣** και νυν και α ει και

ειςτους αι ω ναστωναι ω νων α μην **Δ**

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι ι

αν δι α τα πολ λα η μω ων α μαρ τη μα

τα **Δ** συ τον εκ σου γεν νη θε εν τα

δυ σω πησον Θε ο το ο κε Παρ θε νε **Δ**

πολ λα γαρ ι σχυ ει δε η σις μη τροσπρος

ευ με νει αν Δεσποτου **Δ** μη πα ρι δης

α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σεμνος

ο τι ε λε η μων ε στι και σωζειν

δυ να με νος ^δ _δ ο και πα θειν υ περ η μων

κα τα δε ξα μενος ^Δ

Ἀντίφωνον Θ΄.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ε στησαν τα τρι ακοντα αρ γυ ρι
α την τιμην του τε τι μη με ε νου
ο ον ε τι μη σαν το α πο υι ω
ων Ι σραηλ Γρη γο ρει τε και προ σευ χε
σθε ι να μη ει σελ θη τε εις πει ρα σμον
το μεν πνευμα προ θυ μον η δε σα αρξ
α σθε νης δι α του το γρηγο ρει τε

Ε ε δω καν εις το βρωμα μου χο λην

και εις την δι ψανμου ε πο τισαν με ο ο

ξος π ς συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με κ ς και

αν τα πο δω ω σω αυ τοις ς ς

Χ̣ **Α** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ̣**
κ̣
α̣ και νυν και α

Γ
ει ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω νων Α

π
α̣
μην

Ο ι εξ ε θνων υ μνουμεν σε Θε ο

κ̣
α̣ το κε α γνη **κ̣**
α̣ ο τι Χρι στοντον Θε ο

π
α̣ ον η μων ε τε ε κες **π**
α̣ τον εκ της κα τα

κ̣
α̣ ραςτους αν θρω πους **κ̣**
α̣ δι α σου ε λευ θε

Γ
α̣α̣ ρω ω σα αν τα

Κάθισμα.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

π̣ω̣ς Ι̣ ου̣ δας ο̣ πο̣ τε̣ σου̣ ου̣ μα̣

θη̣ της̣ τη̣ν̣ προ̣ δο̣ σι̣ αν̣ ε̣ με̣ λε̣

τα̣ α̣ κα̣ τα̣ σου̣ συ̣ νε̣ δει̣ πνη̣ σε̣ δο̣

λι̣ ως̣ ο̣ ε̣ πι̣ βουλος̣ και̣ αι̣ α̣ δι̣ ι̣ κο̣ς

πο̣ ρευ̣ θεις̣ ει̣ ει̣ πετοι̣ς Ι̣ ε̣ ρε̣ ευ̣ σι̣

τι̣ μοι̣ πα̣ ρε̣ χε̣ τε̣ και̣ πα̣ ρα̣ δω̣ σω̣ υ̣ μιν̣

ε̣ ε̣ κει̣ νον̣ τον̣ τον̣ νο̣ μον̣ λυ̣ σαν̣ τα̣

και̣ βε̣ βη̣ λουν̣ τα̣ το̣ Σαβ̣ βα̣ τον̣ μα̣ κρο̣ θυ̣

με̣ Κυ̣ υ̣ ρι̣ ε̣ δο̣ ξα̣ σοι̣ οι̣ οι̣ οι̣

Τὸ Δ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ α' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορός τοῦ Ἰ' Ἀντιφώνου.

Ἦχος λ π Πά.

Χ **Ο** α να βαλ λο με νος φως ως

ι μα τι ι ον γυ μνος εις κρι ι σιν

ι ι στα το π και εν σι α γο

νι ρα πισμα ε ε ξα α το υ πο χει ρω

ων ων ε ε πλα σεν π ο δε πα

ρα α νο ο μο ο ος λα ος τω Σταυ

ρω προ ση λω σε το ον Κυ υ ρι ο ον

της δο ο ο ξης π το τε το κα τα

πε ε τα α σμα του Να ου ε ε ε σχι

ι ι σθη η ο η λι ος ε σκο ο

ο ο ο τα α α σε μη φε ρων

θε α σα ασθαι Θε ο ον υ υ υ βρι ζο

ο ο με ε ε νον ον τρε ε

μει τα συ υ μπα α α αν τα αυ το ον

προ οσκυνη η η σω ω ω μεν

Ο Μα θη της ηρ νη σα α το ο

Λη στης ε βο ο ο η η η σε

μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε εν τη Βα α

σι λει ει ει α α α σου

Ὁ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ι ρη νευ σο ον τον Κο σμον ο εκ
Παρ θε νου κα τα δε ξα α α με νος Κυ
ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου λων
ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω
μεν Φι λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ΙΑ΄

Ἦχος λ π Πά.

Ἀ ν τι ι α α α γα θων ρ ων

ε ποι η σας Χριστε τω ω γε ε νει των Ε

βραι αι ων π σταυ ρω θη ναι σε

κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη

η η ην σε πο τι ι ι ι σα α α αν

τες ρ αλ λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα

τα ε ερ γα α α αυ των ρ ο τι

ου συ νη καν την ση ην συ υγκα τα α α

βα α α σιν π

Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε

ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε

νη των Ε βραι αι αι ων π αλλ ε

κι νουντας κε φα λας α αυ των Δ μυ κτη

ρι σμον και χλε ευ η η ην προ σα α α +

γο ο ον τες π αλ λα δος αυ τοις Κυ

ρι ε κα τα τα ε ερ γα α α αυ

των Δ ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε

ε ε τη η η σαν π

Ο υ τε γη η ω ω ως ε ε σει σθη

ου τε πε τραι ως ερ ρα α γη η η η

σαν Ε βραι αι ους ε ε πει σαν ου

τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε ε

ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων

η α να α α στα α α σις αλ

λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε

ερ γα α α αυ των ο τι κε να

κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η

σαν

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Κ** και νυν και α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **Γ**

Θ ε ον εκ σου σαρκωθεν τα ε γνω μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε νε **Γ** μο νη α γνη

μο νη ευ λο ο γη με νη **Κ** δι ο α παυ

στω σε α νυ μνου ν τε ς με γα λυ νο ο

με εν **Γ**

Ἀντίφωνον IB.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος
τοις Ι ι ου δαι αι αι οις **δ̣** Λα
ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι η
τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η
σα **δ̣** τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι
ι σα α τους λε προυους σου ου ε ε κα α
θα α α ρι ι ι σα **δ̣** αν δρα α ο
ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η
νω ωρ θω σα α α μην **δ̣** Λα ο
ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι και τι ι
μοι αν τα πε ε ε δω ω ω κας **δ̣**

αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα τος ο ο ο ξος

αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω

με προ ση λω ω ω σα α α τε

ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε σω

μου τα α ε ε ε θνη κα κει ει να α με ε

δο ο ξα α α σου ου ου σι

συν τω Πα τρι και τω Πνε ε ευ μα α

α τι κα γω αυ τοις δω ρη σο

ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι

ι ον

η με ρον του Να ου το κα τα πε τα

α σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι

των πα α ρα νο ο ο μων και

τας ι δι ας α α κτι ι ι να ας

ο η λι ο ος κρυ υ υ πτει Δε σπο ο την ο

ρων σταυρου ου ου με ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ι σρα ηλ Δ

Ι ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι β λ ο

χο ρος των Α πο ο στο ο λων βο α α α

προ ος η μας ν δ ι δε να ος ον υ

μεις ε ε ε λυ σα α τε β λ ι δε α μνος

ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω σα α α

τε ν δ τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε Δ αλλ

ε ξου σι α α ε ε αυ του ου α

νε ε ε στη ν δ μη πλα να σθε Ι

ι ι ι ου ου δαι αι αι οι οι ν δ αυ

τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α ση η σω

ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη

η μω θρε ε ε ψας αυ τος

ε στιν η ζω η η η και το φως

και η η ει ει ρη η η νη του

Κο ο ο σμου

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι ^χ **Δ** και νυν και α

Γ ει ει καιειστουςαι ω νας των αι ω ω νων

α μην **Δ**

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε

ε ως της δο ξης **Δ** ην ο Υ ψι στος

μο ο ο νος δι ω δευ σε **Δ** και πα α

λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν

εις σω τη ρι αντωνψυ χω ων η η μων **Δ**

Κάθισμα.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα.

Χ̣ 0 τε πα ρε στης τω Κα ι α φα

α ο Θε ος Γ̣ δ̣ και πα ρε δο θης τω Πι

λα τω ω ο Κρι της δ̣ αι ου ρα νι αι δυ

να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη η σαν

το τε δε και υ ψω ω θης ε πι του ξυ

λου εν με σω δυ υ ο λη στων Δ̣ και ε λο

γι σθης με τα α νο μων ο α να μαρ τη τος

δι α το σω σαι το ον αν θρω ω πον Γ̣ δ̣ α

νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε Χ̣ δο ξα

Γ̣ δ̣ σοι οι οι

Τὸ Ε' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀ' χορός τοῦ ΙΓ' Ἀντιφώνου.

Ἦχος λ π Πά.

Χ **Τ** ο α θροισμα α τω ω ω ν Ι ι ι

ου ου δαι αι αι ω ν τω Πι λα τω η τη

σα αν το σταυ ρω θη η η ναι αι σε Κυ υ

υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ

εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ο ον τες τον

υ πευ θυ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε

ε ε ρω ω ω σαν και σε τον Δι

και ον κα τε δι ι κα α σαν μι αι φο

νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α α

με ε ε νοι π αλ λα δος αυ τοις Κυ

ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α α

αυ των Δ ο τι κε να κα τα σου ε ε

με λε ε ε τη η η σαν π

Ὁ ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε

ε ε μει και πα σα γλωσ σα υ μνει Χρι

στον Θε ου δυ να α μι ι ιν και αι Θε ου

ου σο φι ι ι αν οι Ι ε ρεις

ε ρα α πι ι σαν και ε δω καν α αυ

τω ω ω χο λην και παν τα πα θειν κα

τε δε ε ε ξα α α το σωσαι

θε λων η μας εκ των α νο μι ω ω

ων η η η μων τω ι δι ω

αι αι μα α τι ω ως φι λα α αν

θρωω ω προς

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Χ** και νυν και α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην **Γ**

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι α

λο γου υ υ περ λο γον τον Κτι στην τον ι

δι ον **Κ** αυ τον δυ σω πει σω σαι τας

ψυ χας η η μω ων **Γ**

Ἀντίφωνον ΙΔ΄

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ο τον Λη στην συ νο

δοι πο ο ρον λα βων δ̣ τον εν αι μα τι χει

ει ρας μο λυ υ υ να α αν τα δ̣

και η μας συν αυ τω κα α τα α ρι

ι ι θμη η η σον δ̣ ως α γα

θο ο ος και φι λα α αν θρω ω ω

πος δ̣

Μ ι κραν φω ω νην α φη κεν ο

λη στης ε εν τω Σταυ ρω με γα λην πι

στι ιν ε ε ευ ρε ε μι α α ρο

πη η ε σω ω ω θη και πρω

τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας +

ει ει ση η ηλ θεν ο αυ του την με τα

νοι αν προ σδε ξα με ε νο ος Κυ υ υ ρι

ε δο ο ο ξα α α σοι

Χ Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι Δ και νυν και α
ει ει καιειστουςαι ω νας των αι ω ω νων
α μην Δ

Χ αι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του
Κοσμου δε ξα με νη Δ και ρε η τε κου ου
σα τον Ποι η τη η ην σου και Κυ ρι ον Δ
χαι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ
Χριστου του Θε ου ου ου ου Δ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀ' χορός τοῦ ΙΕ' Ἀντιφώνου.

Ἦχος λ Πά.

ἡ με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε

πι ξυ λου ο εν υ υ δα α σι ι ι

την γη ην κρε μα α α σας στε φα

νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι

ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων

Βα α σι λευς ψευ δη πορ φυ υ υ

ραν πε ρι βα αλ λε ται ο πε ρι βα α αλ

λων τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε

ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα

α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε

ρω ω σας το ον Α δαμ η λοι οι

οις προ ο ο ση λω ω ω θη ο Νυμ φι

ι ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι

ι ας λογ χη η η ε ε ε κεν

τη η η θη ο Υι ο ο ο ος τη ης

Παρ θε ε ε νου προ σκυ νου με εν σου

τα Πα α α θη η Χρι στε δει

ει ει ει ξον η η μιν και την εν δο

ξο ον σου ου Α να α α στα α α

σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω

μεν και γαρ το Πα σχα α α η μων υ

περ η μων ε τυ υ θη η η Χρι στο ο

ος ο ο Θ ε ος π αλλ εκ κα θα

ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος

μο ο ο λυ σμου και ει λι κρι νως

δε η θω ω ω ω μεν α αυ τω

α να στα Κυ υ ρι ε σω σον η μας

ω ως φι λα α αν θρωω ω προς

Ὁ Σταυρος σου οὐ Κυ υ ρι ι ε

ζω η η και α να α α στα α

α α σις υ υ πα αρ χει τω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω ω πε ε

ε ποι θο ο ο τες σε τον σταυρωθεν τα

Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε

η σο ον η μας

Χ̣ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Κ

Κ αι Χ̣ νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Γ

Ο ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε

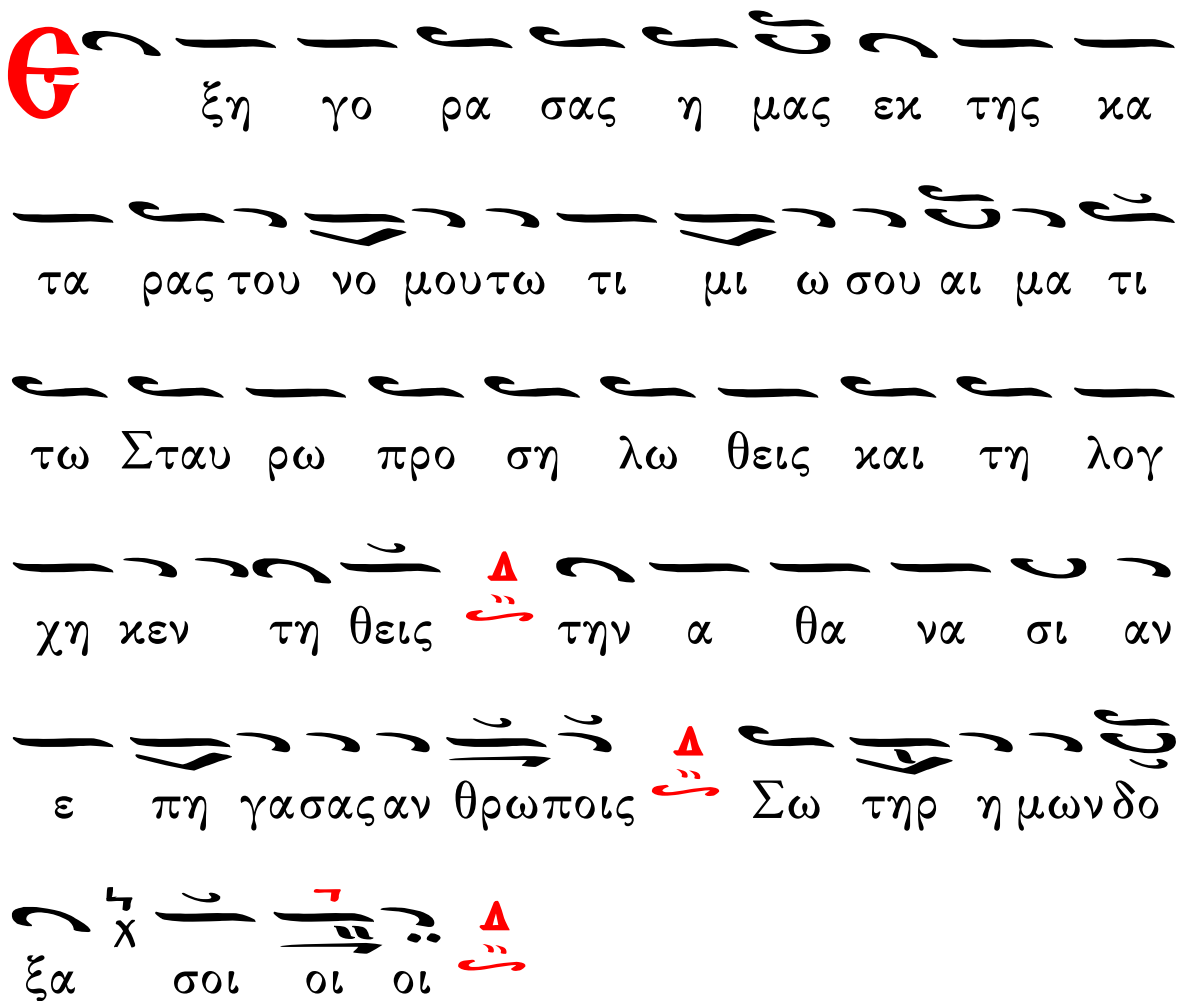
η σε κυ η σα σα **Γ** α νε βο ο α

τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι ον Υι ε

μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη

γνυ με νος ζω ης χο ρη γε ε **Γ**

Κάθισμα. Ὦχος δὲ Δι

Τὸ ΣΤ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορὸς·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῶν Μακαρισμῶν.

Ἦχος δὲ Βου.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Α ι ι α ξυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου

γε γο νεν α ποικος **β λ** δι ι α ξυ λου δε

Σταυ ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη

σεν **β λ** ο με ενγαργευ σα με νος εν το

λην η θε ε τη σε του ποι η σαντος ο

δε ε συ σταυ ρου μενος Θε ον ω μο λο

ο γη σε τον κρυ πτο μενον **β λ** μνη η σθη τι και

η μων Σω τηρ εν τη Βα σι λει α σου **β λ**

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα· Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον· Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ᾔτησαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἑδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα προσκυνεῖν τὴν Βασιλείαν σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἡλίοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ· Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ Πάθει σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα
ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ
κράτους σου· φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ
ἐρῥάγη τὸ καταπέτασμα· τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ
πέτραι ἐσχίσθησαν καὶ ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει
σοι σὺν ἡμῖν, Σωτήρ τὸ Μνήσθητι.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν,
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας
Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε
τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν
θανάτου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλόανθρωπε Κύριε καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς ἐκλυτρουόμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε τοῖς κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Ὕμνος δ΄

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης τὸν Ν' Ψαλμόν.

Τὸ Η' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τοῦ Κανόνος·

Ὡδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π ♪ Δι.

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ευ σπλαγχνι

ι ι αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν

τα α α τρεπτως και με χρι πα θων α

πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θεου την ει

ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν

θρωω πε ε (Δίς).

Τροπάρια. Δόξα.

ῤυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου
μεθέξει, τοῦ θεοῦ νῦν Χριστέ σοῦ, οἱ ὑπηρέται, ἐκ
Σιὼν ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος, συνανῆλθον,
ὑμνοῦντές σε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

‘Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι, χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· οὓς συνάξω, κηρῦξαί με Φιλάνθρωπον.

Καὶ ἡ Καταβασία.

Συναπτὴ μικρά. Εἵτα·

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τὸν δι’ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα, πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ’ ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; ἀκεῖ νῦν σπεύδεις, ἵν’ ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ μείνω σοι μᾶλλον; δός μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν· τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ᾧ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχ. Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
ᾧ νεκρὸ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστήν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἑδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστής κλεῖδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου
εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τοῦ Κανόνος·

Ὡδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π ♪ Δι.

τη ληνκα κι ας α αν τι θε ου Παι δεσ θει
οι πα ρε ε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι
στου δε φρυ ατ το μενον α νο μον συ
νε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι
με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη
ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζουσα εις
τουους αι ω νας

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ἀπὸ βλεφάρων μαθηταὶ νῦν, ὕπνον ἔφης Χριστέ
τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ
μήπως ὀλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ
γάρ, μείζων πεῖρας· γινῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις
εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε προήσομαι
Δέσποτα· σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, καὶ οἱ
πάντες ἀρνήσονται· ἐβόησε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ
αἷμα, ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα
κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν
ἐξηρεύνησας· ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ
κατέλαβες ἄνθρωπε· ὁ Κύριος ἔφη· Σὰρξ οὖν
ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα
κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς
εἴρηται, καὶ σοὶ παιδίσκη οἷα θᾶττον, προσελθοῦσα
πτοήσῃ σε· ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις
ὅμως εὐίλατόν με,

‘Ο α’ χορός· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς
τοὺς αἰῶνας.

‘Ο δὲ β’ χορὸς τὴν Καταβασία μετὰ τοῦ στίχου·
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον·

Τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π Δι.

Την τιμιωτεραν των Χερου
βιμ και ενδοξοτεραν ασυγκρι
ι τως των Σεραφιμ την αδια
φθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την ο
ν τως Θεοτοκον σεμεγαλυ
νοομεεν

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ὁλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων,
θεοκτόνων συναγωγή, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς
ἄδικον εἶλκε, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων· ὃν
μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς Προφητῶν τε,
μελετῶντες διακενῆς, ὡς πρόβατον εἶλκον, σὲ τὸν
πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν
μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς
Γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ Ἱερεῖς, παρέσχον
πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν φύσει Ζωοδότῃν,
ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὥσεῖ πολλοί, ἐκρότησαν Ἄναξ,
σιαγόνα σὴν ῥαπισμῶ· ἡρώτων σε σοῦ δέ, ψευδῇ
κατεμαρτύρουν,

‘Ο β’ χορός· καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

‘Ο δὲ α’ χορὸς τὴν Καταβασία.

Συναπτὴ μικρά.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος ᾠή Γα.

Τον Ληστην αυθημερο ο ο ο ο
ον ^π_α του Πα ρα δει σου η ξι ω σας Κυ
υ ρι ^γ_ι ε ^γ_α κα με τω ^γ_υ
υ λω του ου ου Σταυρου ^δ_α φω τι σον και
σω ω σο ον με ^γ_α (Τρίς).

Τὸ Θ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠδὴ Ἠχος Γα.

Π α σά πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

ρι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

των ου ρα νων κ αι νει τε αυ τον εν τοις

υ ψι ιστοις π σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε

ε ω Γ αα

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι Αγ

γε λοι αυ του κ αι νει ει τε αυ τον πασαι αι

Δυ να μεις αυ του π σοι πρε πει υ μνος τω ω

Θε ε ω Γ αα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π^α υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η

σεν ο πρω το τοκος υι ος μου Ι σραηλ π^α

ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη ην

υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω κ^α

φρε αρ συν τε τριμ με ε νον π^α ε με ε

πι ξυ υ λου ε σταυ ρω σε κ^α τον δε

Βαρ ρα βαν η τη η σα το και α πε λυ υ

σεν π^α ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του τω κ^α και ο η λι ος τας α κτι να ας

α πε κρυψε ^νδ σου δε Ι σρα ηλ ουκ ε νε

τρα πης αλ λα θα να τω με πα ρε δω ω κας ^πα

α φες αυτοις Πα τερ Α γι ε ^κου γαρ οι δα

σι τι ε ποι οι η σαν ^Γα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

^πα ^αΕ κα στον με λος της α γι ας σου

σαρ κος ^κα ^ατι μι αν δι η μας υ πε μει

ει νε ^πτας α καν θας η κε φα λη ^κη

ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες

τα ρα πι σμα α τα ^π_α το στο μα την εν ο

ξει κε ρασθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^π_α τα

ω τα τας δυσ σε βει εις βλα σφη μι ας

ο νω τος την φραγ γε λω σιν ^κ_α και η χειρτον

κα λαμον ^π_α αι του ο λου σω ματος εκ τα

σειςεν τω Σταυ ρω ^κ_α τα αρ θρα τους η λους

και η πλευ ρα την λο ογ χην ^π_α ο πα θων υ

περ η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η

μας ^κ_α ο συγ κα τα βασ η μιν φι λαν θρω πι

α ^κ_α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

με Σω τηρ ε λε η σον η μας ^Γ_{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π_α **Γ** ταυ ρω θεν τοσ σου Χρι στε ε πα σα η

κτι σις βλε ε που σα ε τρε ε με **π**_α τα θε

με λι α της γης δι ε δο νη θησαν φο

ο βω του κρατουουσ σου **π**_α σου γαρ υ ψω θεν τοσ

ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε

το **π**_α του Να ου το κα τα πε τα σμα δι

ερ ρα α γη δι χως **κ**_α τα μνη μει α η

νε ω χθησαν **κ**_α και νε κροι εκτων τα φων ε

ξα νε στη η σαν **π**_α Ε κα τον ταρχος ι δων

το θα αυ μα ε φρι ξε πα ρε στω σα δε

η Μη τηρ σου ε βο ο α θρη νω δου σα

μη τρικως πα ως μη θρη νη σω και τα

σπλαγχνα μου τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ

μνονως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε

νον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να

στα ας εκ νε κρων Κυ υ ρι ε δο

ο ξα σοι

Ἦχος λ Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

Ε ξε δυ σα αν με τα α ι ι ι
μα α α τι ι α α α μου και ε νε
δυ σα α αν με χλα μυ υ δα α
κοκ κι ι ι ι νην ε θη η η καν
ε πι ι τη ην κε φα λη η ηνμου
στε φα νον ε εξ α α κα α α αν θων
και ε πι την δε ξι α αν μου ου χει ει

ει ρα **Δ** ε ε δω ω ω καν κα α λα α α

α μον **π** ι να συν τρι ι ι ψω ω

α α αυτους ω ως κε ευ η κε ε ρα

με ε ε ε ως **π**

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

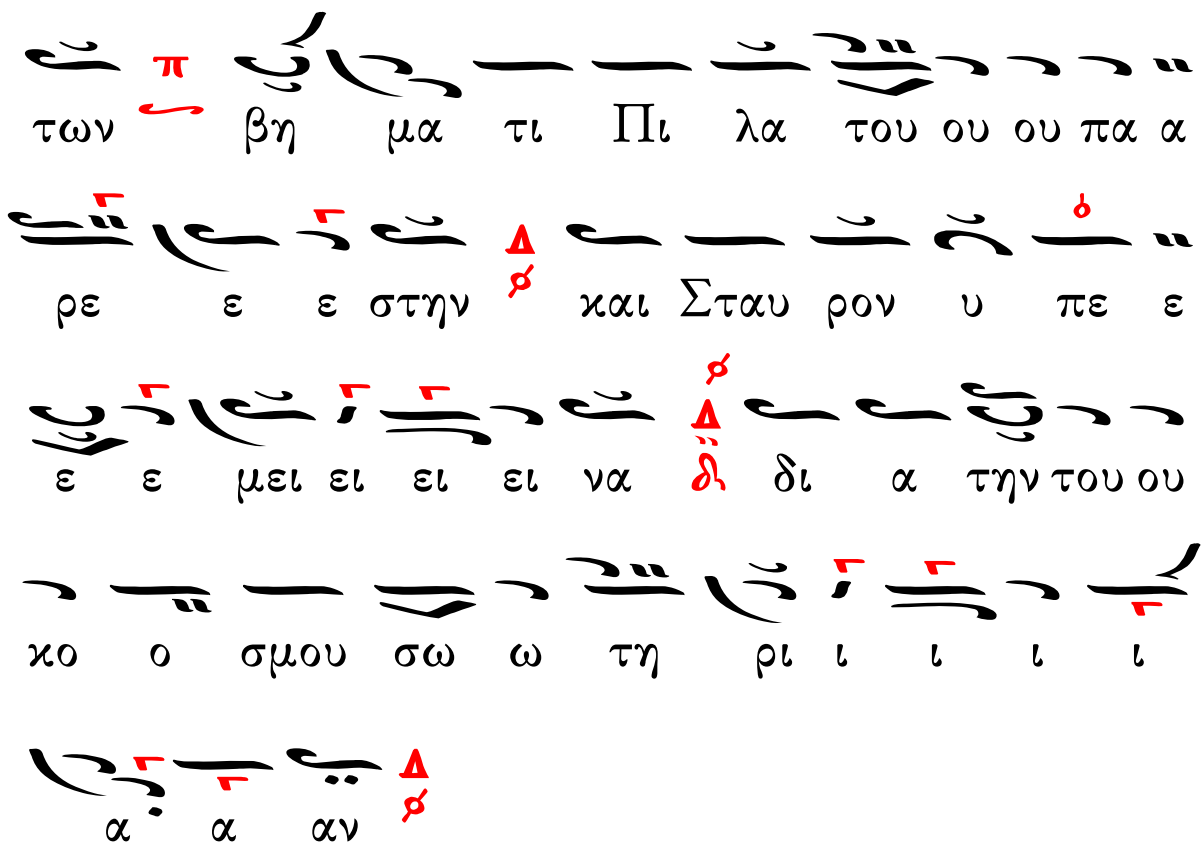
μην **π**

Τ ον νω τον μου ε ε δω κα α εις

μα α στι ι γω ω ω ω σιν **Δ** το δε

προ ο ο σω ω πο ο ον μου **Δ** ουκ α πε

στραφη η α α πο ε εμ πτυ σμα α α

Τὸ Ι' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει... Καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία.

Πληρωτικά, καὶ τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον.

Ὁ α' χορός·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ δὲ β' χορὸς ἄρχεται τῶν ἀποστίχων.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το φο βω θε
ω ρου σα α σε εν Σταυρω κρε μα α με ε νον
Χρι ι στε ^π_α ο η λι ο ο ο ος ε ε
σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^α_Δ και γης τα
θε με ε λι ι α ^α_α συ νε ε τα ρα
α α ατ τε ε ε ε το ^π_α τα παν τα συ
νε πα α σχον τω τα πα αν τα κτι ι
ι σα α α αν τι ^π_α ο ε κου σι ως
δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ
ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_α

ᾠχος Δι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἄ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α

νο μος ι να τι με λε τα α α α

κε ε ε ε να ι να τι την ζω ην

των α α πα α αν των θα να τω κα

τε δι ι ι κα σε με γα α

α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης

του κοσμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα

δι ι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρωω ω ω προς ι να τους εν α

δη δεσμωτας ε λευ θε ρω ω ση κρα α

α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν
δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

η με ρον σε θε ω ρου σα η α

με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν

Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με

ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η

μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν

πι ι ι κρωσ και στε να ζουσα ο δυ

νη η ρως εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι

νου σα α α α κα τε ε τρυ υ υ χε

ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο

ε ε ρω ω ως οι μοι θει ο ο ον

τε ε εκνον οι οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου τι ε

δυσ εξ ο φθααλ μω ω ων μου ο α μνο

ο ος του Θε ε ου ου ο ο θεν αι

στρα τι αι των α σω ω μα α α των

τρο μω συ νει χο ον το λε ε ε ε

γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε

νον Χρι ι στε σε τον παν των κτισ την και Θε

ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου ου

σα ε βο ο ο α α πι ι ι

κρως Υι ε ε ε μου που το καλ

 λος ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου

ου φε ρω κα θο ραν σε α δι ι ι ι κως

σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον

ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σουτην εκ νε κρων

τρι η με ε ρον ε ε ξα να α α

 σταα α α σιν

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε δ̣ α να

βαι νον τος σου ε εν τω Στα αυ ρω δ̣ φο

βος και τρο ο ο μο ος δ̣ ε ε ε πε ε

πε σε τη η η κτι ι ι ι σει δ̣

και την γην μεν ε ε κω λυ υ ες β̣ κα

τα πι ει ει ν του ους σταυ ρου ου ουν

τα α α ας σε δ̣ τω δε α α δη ε

ε πε τρε ε πες β̣ α να α πε εμ πειν τους

δε ε ε σμι ι ι ι ους εις α

να γεν νη η σιν βρο ο των κρι τα ζω

ων των και νε εκρων ζω ην η ηλθες

πα ρα α σχειειν και αι ου θα α α

να α α α τον φι λα α ανθρωπε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Η δη βα πτε ε ται κα α α λα μο ος

α α πο φα α α σε ε ε ε ως

πα α α ρα α κρι των α α α δι

ι ι ι κων και Ι η σους δι ι

κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε

ται Στα αυ ρω και πα α σχει η η

κτι ι ι σις εν Σταυ ρω ω κα θο ο ρω

σα τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι

ε ε με ε πα α α α σχων α γα

θε ε Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α σοι οι

οι οι οι οι οι

Ἑτέρα.
Ἦχος λ δ Νη.

Α ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω ω και Α γι ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α

α τι δ

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι

νον το ο ος σου ου εν τω ω Σταυρω

ω ιω ω ω ω ω φο ο ο βο

ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι τρο ο

ο φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο μος ε πε πε σε ε ε

ε τη η Κτι ι ι σει ει και την γην

με εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω λυ

υ υ ε ες κα τα πι ει εις τουουςστα

α αυ ρου ου ου ουν τα α α ας σε

τω δε Α α α α δη ε πε ε τρε

πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι

ι ι ου ους εις α να γεν νη η

σι ιν βρο ο τω ω ζω ω ω ω ω ων Κρι

τα ζω ω ων τω ω ω ω ων και αι αι αι

αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω

ω ζω ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θε

ες πα α ρα α σχει ει ηει ει ει ει ει ν
99

και ου ου θα α α α α α να α α

α α ηα α α α α και αι ου ου θα α α

α α α α α να α τον φι λα

α α α α α α ανθρω ω ω ω ω

πε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα α

α α α α α α α δο ο ξα σοι

Κ αι νυ υ υν και α α ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι ω ω ω

ω ω νας τω ων αι αι ω ω νω ων α α

α α ηα α α α μην

Η η η δη η βα α πτε ται αι

αι κα α α α α α α α λα α α μο

ος α α πο ο φα α α α α α α α

σε ε ε α πο φα α σε ως πα α ρα

κρι ι τω ω ω ω πα ρα α α κρι τω

ω ων α α δι ι ι ι ηι ι ι α α

δι ι ι ι ι ι κων και αι Ι η

η η σου ου ου ου ου ου ους δι

κα α α α α α α α ζε ε ε ε

δι κα α ζε ε ε ται και κα τα κρι

ι ι ι ι ι νε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ται π Στα α α

α α αυ ρω ω ηω ω ω ω ω

και αι αι αι πα α α α α α σχει ει

ει ει ει ει ει πασχει ει η η κτι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι σις εν Σταυ

ρω ω ω ω ω ω κα θο ρω ω

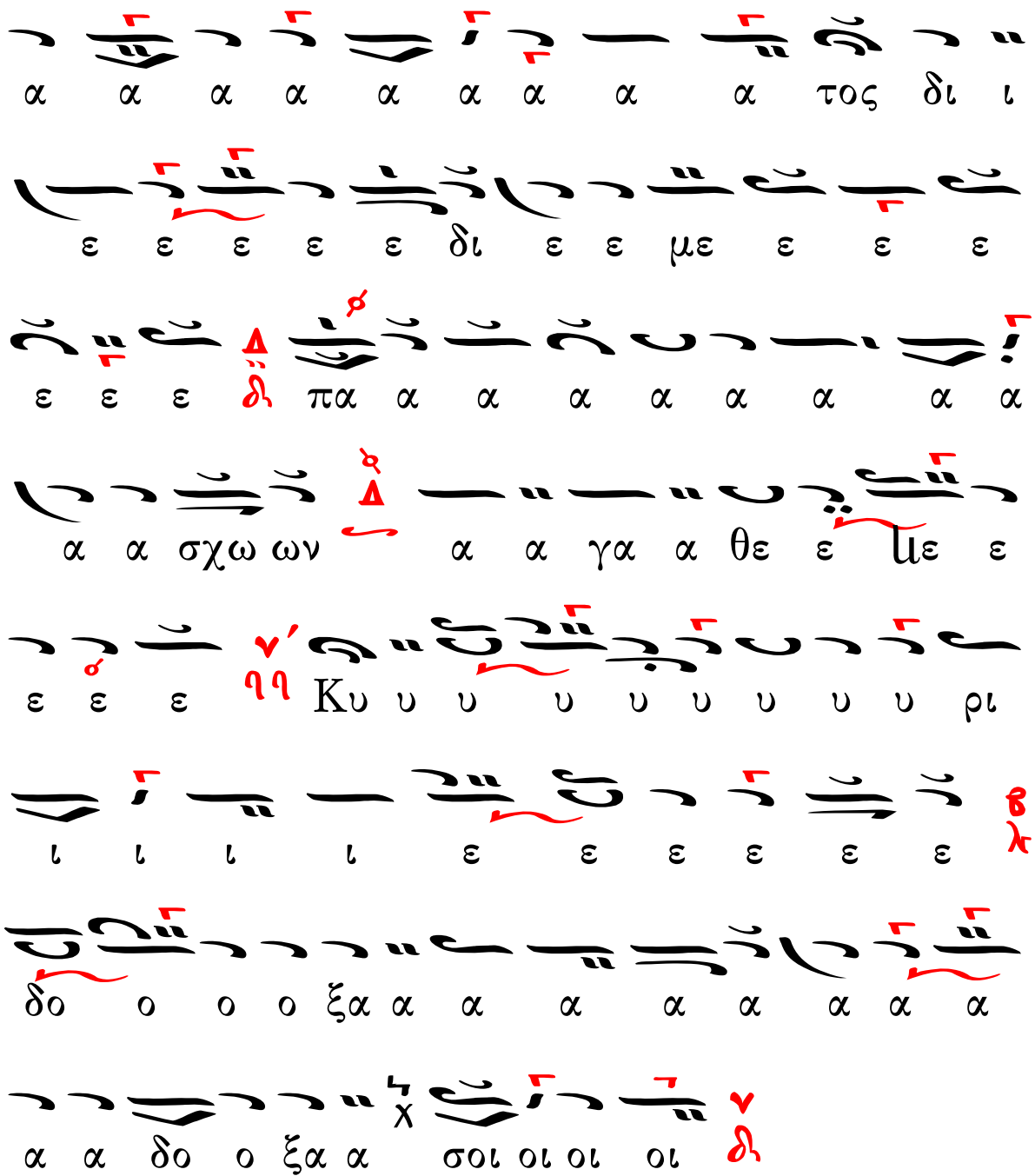
χω ω ω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω σατον

Kυ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι ον αλλ

ο ο φυ υ υ υ υ υ υ υ αλλ ο φυ

υ υ υ υ υ σει ει ηει ει ει ει ει

σω ω ω ω μα α α α α α α ηα

Τὸ IB' Εὐαγγέλιον.

Ὁ β' χορός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ♪ — — — — — Δι.

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα

τα ρας του νο μουτω τι μι ω σου αι μα τι

τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ

χη κεν τη θεις ♪ την α θα να σι αν

ε πη γασαςαν θρωποις ♪ Σω τηρ ημωνδο ξα

σοι (Τρίς).

Ἦ ἐκτενής, καὶ ἀπόλυσις.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ.

“Ωρα Α΄. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ψαλμῶν.

Ἀρχεται ὁ α΄ χορός·

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

η η η η με ε ε ε ρον του
να ου το κα τα α πε τα α σμα
εις ε ε ε λεγχον ρη γνυ υ ται αι των
πα ρα α α νο ο ο ο μων και
τας ι δι ας α κτι ι ι να ας ο
η η λι ο ος κρυ υ υ πτει ει Δε
σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με
ε ε ε νον

Στίχ. Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

ὦ ς προ βα α τον ε πι σφα α γην

η η χθη η ης Χρι στε ε βα α σι ι

ι λευ και ως α α μνος α κα α κος

προ ση λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

πο των πα α ρα νο ο ο μω

ων α α ανδρων δι α τας α μαρ

τι ι ας η μω ω ων φι. λα α α αν

θρω ω ω ω πε

ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην **δ**

Τ οισ συλ λα βου σι σε πα ρα α

νο ο ο μοι οισ α νε χο με ε νος ου ου

τως ε βο ας Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε **δ**

ει και ε πα τα ξα α τε ε ε το ον

Ποι οι οι με ε ε ε να **δ** και δι ε

σκο ορ πι ι ι ι ι σα α α α τε **δ**

τα δω δε ε κα προ βα α τα α τους μα

θη η η τα α α ας μου **δ** η δυ

να μη ην πλει ει ους η η δω ω δε ε

κα λε γε ε ω ω νας πα ρα α στη η

η σαι α α αγ γε ε ε ε λων

αλ λα α μα α κρο θυ υ μω ι ι

ι να πλη ρω ω θη α α ε δη

η λω σα υ υ μιν δι ι ι α α

των προ φη η η τω ω ω ω ν μου

α α δη η λα και αι κρυ φι ι α

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α σοι οι

οι οι οι οι οι

Τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ εὐχή.

Ὡρα Γ'. Ἀρχεται ὁ β' χορός.

Ἦχος λ' ᾠδὴ Νῆ.

Ἄ ι α τον φο βον τω ων Ι ου ου ου

δαι αι αι ω ων ᾠ ο φι ι ι ι λο

ο ο ος σου και ο πλη σι ο ον Πε ε

τρος β λ ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ρ και ο δυ ρο με ε

νο ος ου τω ως ε ε βο ο ο α α ᾠ

των δα κρυ ων μου μη η η πα α ρα σι

ω ω ω πη η η η σης ρ ει ει πα

γαρ φυ υ λα α ξαι την πι στιν οι οι κτι ι ιρ

μο ον και αι ου ουκ ε φυ υ υ λα

α α α ξα **Δ** και η μω ωντην με ε

τα νοι οι αν **Β** ου τω ω δε ε ξαι και αι ε

λε η σο ο ο ον η η η η μας **Υ**

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου.

Προ του τι μι ι ου ου σου Στα αυ ρου **Υ**

στρα τι ω των εμ παι ζο ον των σε

ε Κυ ρι ε ε **Β** αι νο ε ραι αι

στρα τι ι αι κα τε πλη η η ητ το

ο ο ον το **Υ** α νε δη σω ω γαρ στε

ε φα νον υ υ υ βρε ε ε ως **Δ**

ο την γη ην ζωγραφησας τοις α α α αν

θε ε ε ε σι και την χλαιναν χλευ

α ζο με ε νος ε ε φο ρε ε σας ο

νε φε ε λαις πε ρι βα αλλων το στε ρε ε

ε ε ω ω ω ω μα τοι αυ τη η

γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι α α

ε γνω σθη η σου η ευ σπλαγχνι ι α Χρι

ι στε το με γα ε ε ε λε ος δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ π ρ Πά.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π ρ

Ε ελ κο με νο ος π ρ ε πι Στα αυ

ρου κ ρ ου τως ε βο ο ας Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε κ ρ δι α ποι ο ον ε ερ

γον Δ ρ θε λε τε ε με στα αυ ρω ω σαι

Ι ι ου δαι αι αι αι οι π ρ ο ο ο

τι· τους πα ρα α λυτους υ μω ων συ

νε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ο τι τουους

νε ε ε κρους ως εξ υ πνουου α νε

ε ε ε ε στη η η η σα αι μορ

ρουν ι α σα α α α α μην Χα να

ναι α αν η λε ε ε ε ε η η η

η σα δι α ποι ο ον ερ γον θε ε

λε τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε με ε ε φο ο ο νε ευ σαι

Ι ι ου δαι αι αι οι αλλ ο ψεσθε

εις ον νυν ε εκ κε εν τα α α τε Χρι

στον πα ρα α νο μοι οι οι οι οι οι οι οι π⁹

Τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ εὐχή.

Ὡρα ΣΤ΄. Ἀρχεται ὁ α΄ χορός·

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Τ α α δε ε λε γει Κυ ρι ι ο ος

τοις Ι ου ου ου δαι αι αι αι οis

λα ο ος μου τι ι ε ποι η η σα α

α σοι οι η τι ι σοι πα ρη νω ω

ω ω χλη η η η σα τους τυ φλους σου

ε ε φω τι ι σα τους λε προυους σου ε

κα α θα ρι ι σα αν δρα α ο ο

ον τα ε πι κλι ι ι νη ης η νωρ

θω ω ω σα α α α μην δ λα ο ος

μου τι ι ε ε ποι οι η η σα α α σοι

οι δ και τι ι μοι αν τα πε ε ε ε δω

ω ω ω κας δ αν τι ι του μα αν να χο ο

λην δ αν τι του ου υ υ υ δα το

ο ος ο ο ο ο ο ξος δ αν τι του α

γα α πα αν με Σταυ ρω ω μεπρο ση λω ω

ω ω σα α α α τε δ ουκ ε τι στε ε

ε ε γω λοι οι πον δ κα λε σω μου ου

ου ου τα ε ε ε θνη η δ κα κει να

 με δο ο ξα σου ου σι συν τω Πα τρι ι

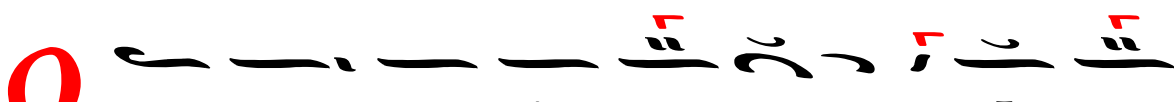
 και τω Πνε ε ευ μα α α α τι κα

 γω αυ τοις δω ω ρη η η η η σο

 ο ο ο μαι ζω ην την αι ω ω ω ω

 νι ι ι ι ον

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν
 δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

 ι νο μο θε ε ται του ου Ι σρα

 α ηλ Ι ου δαι οι και φα ρι ι σαι

 αι αι οι ο χο ρος των α πο στο λων βο

 α α α προ ος υ υ υ μας ι ι

ι ι δε να α ος ον υ μει εις ε

λυ υ υ σα α α α τε δ ι ι ι

ι δε ε α α α μνος δ ον υ μει ει

εις εσταυρω ω ω ω σα α α α τε δ τα

α φω ω πα α ρε ε δω κα τε ε αλλ ε

ξου σι α α ε ε αυ του α α α

νε ε ε ε στη δ μη πλα να σθε Ι ι

ι ι ου δαι αι αι οι οι δ αυ το ο

ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ

ση η σω ω ω σα ας και αι αι ε εν

ε ρη μω ω ω θρε ε ε ε ψας δ

αυ τος ε ε στιν ^Δδ η ζω η η η
και αι το ο ο φως ^Δδ και η η ει ει
ρη η η νη του ου ου κο ο ο ο
σμου ^νδ

^ρΗχος λ π ρ Π^ρα.

^ρΑ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι
υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε
ευ μα α α τι ^πρ

^ρΚ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω νων Α α α α μην ^πρ

Α ε ε ευ τε π χρι στο φο ροι λα

οι οι κα τι ι ι δωω ω ω μεν κ

τι συ νε βου λευ σα α το Ι ι ου ου δας

ο ο προ δο ο ο ο της π συν ι ε ε

ρευ σι ιν α νο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο μοι οι οις κ κα τα

του ου ου Σω ω τη η η η η ρο

ος η η η μων π ση μερον ε νο χο ον

θα να α α α α του κ τον α θα

να το ον Λο γο ο ον πε ποι οι

οι οι η η η η καν κ και Πι λα τω προ

δω ω σα αν τες Δ δ εν το πω Κρα

νι ου ου ε στα α α α αυ ρωω ω

ω σαν π και τα αυ τα πα σχω ων ε βο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α

α α κ ο Σω τη η ηρ η μων

λε ε ε ε γων κ α φεραυ τοις Πα. α α

α α τερ κ τη η ην α α μαρ τι ι

αν τα α α αυ την π ο πω ως γνω σι

τα ε ε ε ε ε θνη κ την εκ νε

κρων μου ου α να α στα σι ι ι ι ι ι

ι ιν π Τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ εὐχή.

Ὡρα Θ'. Ἀρχεται ὁ β' χορός.

Ἦχος Γα.

Θ αμ βος η ην κα τι ι δειν Δ τον ου
ρα νου ου και γη ης ποι η η την Δ ε πι
Σταυ ρου κρε μα με ε νον η η η η λι ι
ον σκο ο τι σθε ε εν τα α Γ την
η με ραν δε πα α α α α λιν Δ εις
νυ υ κτα με τελ θου ου ου σα αν π και
τη ην γην εκ τα αφων α να α πεμπουου
σαν σω ω ω μα τα νε ε κρων Δ μεθ ων
προ σκυ νου με εν σε Δ σω ω σον η μα ας
Κυ υ υ υ ρι ι ε Γ

Ἦχος ————— Δι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ο ο τε ε τω Στα αυ ρω προ ο ση λω

σα αν πα ρα α α α νο ο ο ο μοι

τον Κυ ρι ο ο ο ον τη η ης δο ο

ο ξη ης ε βο ο α απρος α αυ του

ου ους τι υ μας ε ε λυ υ

πη η η σα η εν τι ι ι ι νι

πα α ρω ω ωρ γι ι ι ι σα προ

ε ε μου ου τι ις ερ ρυ σα α το υ μα ας

εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι

ι μοι αν τα πο δι δο ο τε πο νη ρα αν

τι α γα α θων αν τι στυ υ υ

υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Στα αυ ρω με ε ε ε προ ση

η λω ω ω σα α α α τε αν τι

νε ε φε ε λης τα φον μοι οι οι ω ρυ υ

ξα α α α τε α αν τι του ου

μα αν να χο λη ην μοι οι προ ση η νε ε

εγ κα α α α τε αν τι του ου υ

δα α α τος ο ξος με Ε ε ε πο τι

ι σα α α α τε λοι πον κα α

— α λω ω ω τα ε ε θνη κα α κει να

με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι

‘Ο β’ χορός: συ υν Πα α τρι και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νάστων αι ω ω νων Α α α α

μην π

Ὁ κανονάρχης ἀπαγγέλει τὸ «Σήμερον
κρεμάται...», οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουν τὸ αὐτὸ κατὰ
στίχον. Ἀρχεται ὁ α' χορός·

Ε

η η με ρον κρε ε μα ται αι αι ε ε

ε πι ι ξυ λου ο εν υ δα α σι ι

την γη ην κρε μα α α σας

Ε

τε φα νον εξ α καν θων πε ε ρι

τι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ

γε ε λων βα α σι ι ι λευς

Ψ ευ δη πορ φυ ραν πε ρι ι βα αλ

λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α αλλον τον

ου ρα α νον ε εν νε ε ε φε ε ε

λαι αις

Ρ α πισμα κα τε δε ξα α το ο εν

Ι ορ δα α α α νη ε λευ θε ρω ω

σας το ον Α α α δαμ

Η λαι οι οις προ ο ο ση η λω

ω ω θη ο Νυμ φι ι ος της Ε ε

εκ κλη σι ι ι α ας

Α ο γ χ η η ε ε ε κε εν τη

η η θη ο Υι υι ο ο ος τη ης

Παρ θε ε ε ε νου

Π ρο σκυ νου ου με εν σου τα πα α α

θη η Χρι ι ι στε (Δίς).

Α ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και

την εν δο ξο ο ον σου α να α α στα α

σι ι ι ι ιν

Τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
Ὁ Προοιμιακός. Εἴτα.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το φο βω θε

ω ρου σα α σε εν Σταυρω κρε μα α με ε νον

Χρι ι στε **π** ο η λι ο ο ο ος ε ε

σκο τι ι ι ζε ε ε το ο **Δ** και γης τα

θε με ε λι ι α **η** συ νε ε τα ρα

α α ατ τε ε ε ε το **π** τα παν τα συ

νε πα α σχον τω τα πα αν τα κτι ι

ι σα α α αν τι **π** ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ

ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Ἦχος **Δι.**

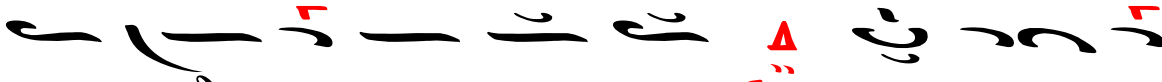
Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Α
α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α

νο μος ι να τι με λε τα α α α

κε ε ε ε να ι να τι την ζω ην

των α α πα α αν των θα να τω κα

τε δι ι ι κα σε με γα α

α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα

δι ι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρωω ω ω προς ι να τους εν α

δη δεσμωτας ε λευ θε ρω ω ση κρα α

α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ε η με ρον σε θε ω ρου σα η α

με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν

Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με

ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η

μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν

πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι

νου σα α α α κα τε ε τρυ υ υ υ χε

ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο

ε ε ρω ω ως οι μοι θει ο ο ον

τε ε εκνον οι οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου τι ε

δυσ εξ ο φθααλ μω ω ων μου ο α μνο

ο ος του Θε ε ου ου ο ο θεν αι

στρα τι αι των α σω ω μα α α των

τρο μω συ νει χο ον το λε ε ε ε

γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Επι ξυλου βλεπουσα κρε μα α με ε
νον Χρι ι στε σε τον παντων κτιστην και Θε
ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου ου
σα ε βο ο ο α α πι ι ι
κρως Υι ε ε ε μου που το καλ
λος ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου
ου φε ρω κα θο ραν σε α δι ι ι ι κως
σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον
ουν α να α α α στη η η η θι ο
πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων

τρι η με ε ρον ε ε ξα να α α

σταα α α σιν

Ἦχος λ Πά.

η με ε ρον ο Δε σποτης της κτι σε

ως πα ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα

α α τω και Σταυ ρω πα ρα δι ι

δο ο ο ται ο κτι στη η ης τω ω

ων α α πα α αν των ως α μνος προσα

γο με νος τη ι ι δι ι ι α α βου

λη η η η σει τοις η η λοις προ ο

σπη η γνυ υ υ υ ται και την πλε ευ

ρα α αν κε εν τα ται και τω σπογ γω

ω προσψα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα

αν να ε ε πομ βρηη η η σας τας

σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου

κο ο ο σμουου και υ πο των ι δι ων

δουλωνεμπαι ζε ται ο ο πλα α στης τω

ων α πα α αν των ω Δε σπο ο

του φι ι λα α ανθρωω πι ι α ας

υ περ των σταυ ρουν των πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε ε

ρα λε ε ε ε γων α α α φες

α αυ τοις την α μαρ τι ι ι α αν τα

α αυ την ου γαρ οι δα σι ιν οι

α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι

κωςπρα α ατ τουου ου ου σιν

ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

πως η πα ρα νο μος συ υ να

α γω ω ω ω γη τον βα σι λε α τηςκτι

σε ως κα τε ε δι ι κα σε ε θα

να α α α τω π μη αι δε σθει ει σα

τας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ι

ας α ας α να μι ι μνη η η

σκω ων δ προ η σφα λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους π

λα ο ος μου τι ε ποι η η σα δ

α υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των ε νε

ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι αι

αν ου νε κρους ε ξα α νε ε

στη η η σα μο νω ω ω τω ω λο

ο ο γω ου πα σαν μα α λα α κι αν

ε ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο

ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι

ι δο ο τε εις τι α μνη η η μο

νει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω

ων ι ι ι α α μα α των πλη η γα ας μοι

ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι

ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες

κρε μω ων τε ες ε πι ξυ υ υ λου

ου ως κα κου ουργον το ον ε ε ευ ε ερ

γε ε ε την ως πα ρα νο ο μο ον

τον νο ο μο δο ο ο ο την ως κα

τα κρι τον τον παν τω ω ων βα α α σι

ι λε ε ε α μα κρο ο ο ο θυ

υ υ υ με Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α σοι

και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον

μυ στη η ρι ο ον ση μερον ε νερ

γου ου ου ου με ε νον κα α θο ρα α α

α ται ο α να φη ης κρα α τει ται

δε σμειται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ

τη ης κα τα α α α ρας ο ε τα

ζων καρ δι ι α ας και νε ε φρους α δι

ι κω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η κα τα α κλει ει ε ε ε ε

ται ο την α α βυ υσ σον κλει

ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα

α ρι στα α αν ται ου ρα νων αι

αι δυ υ υ να α α μει εις ρα πι

ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο

ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα

κρι ι ι ι νε ε ε ε ται ο κρινων

ζω ων τας και αι νε ε εκρους τα φω

κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ται

ο κα θαι ρε ε τη ης του α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α

θως και παν τας σω ω σα α ας τη

ης α α α ρας α νε ξι κα κε Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α σοι οι οι οι

οι

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἄρχεται ὁ β' χορός.

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ

του ου ξυ λου ου σε ε νε ε ε κρον

ο ο Α ρι μα θαι α ας κα α θει

ει ει λε την τω ων α α πα α α αν

των ζω ω ην σμυ υ υρ νη η και αι σι

ιν δο νι ι σε Χρι στε ε ε κη η η

δε ε ε ευ σε και τω πο ο ο θω ω

η πει γε το ο ο καρ δι α α και αι

χει ει ει λει σω ω ω μα α το ο

α α κη ρα α τον σου πε ρι ι πτυ υ υ

ξ α α α σ θ α ι ο μ ω ω ω ω ω ς σ υ

υ υ σ τ ε λ λ ο μ ε ε ν ο ο ς φ ο ο

β ω χ α ι α ι α ι ρ ω ν α ν ε β ο α α

σ ο ι ο ι Δ ο ο ο ξ α τ η σ υ γ κ α τ α

β α α σ ε ι σ ο υ ο υ φ ι ι ι λ α α ν θ ρ ω ω ω

π ε

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός
κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ
παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν· οἱ μοχλοὶ
συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα
ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἀδὰμ
εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ
συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασίλεια· τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ Δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ’ ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριπτον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγχευσαν· ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Α

ο ο ο ο ο

ξα Πα α

τρι και

Υι

υι

ω και

α

γι ι ι

ω ω ω

Πνε

ευ

μα α α

τι

π

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**
q

Ε τον α να βαλ λο με ε ε νο

ον το ο φως **κ**
q ω ωσπερ ι μα α α

τι ι ι ι ον **κ**
q κα θε λων Ι ω σηφ α

πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη

η η η μω **π**
q και θε ω ρη σαςνε ε κρο

ον γυ υ μνον α α α α α τα α α

α φον **q**
κ ευ συμ πα θη η η τον θρη

νον α α α να α λα α βων **κ**
q ο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν π οι οι οι οι οι μοι γλυ υ

κυ τα α τε Ι ι ι ι η η η η

σου κ on προ μι κρου ο ο η η λι

ι ος Δ εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον

θε α σα α με ε νος Δ ζο ο

ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ

λε ε ε το π και η η γη τω φο

ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι

αι νε το π και δι ερ ρη η γνυ

υ το να ου το κα α τα α πε

ε ε ε ε τα α α α σμα π αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πωω ω ω σε ^κδι

ε με Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο

ον τα θα α να α α τον ^ππω ω

ως σε κη δε ε ευ σω ω θε

ε ε ε ε μου ^πη η η πωζ σιν

δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^π

ποι αις χερ σι δε προς ψα α αυ σω ^κτο

σον α α κη η η ρα α τον σωω ω ω

μα ^πη ποι α α σμα α τα α με ελ ψω

τη ση ε ε ξο ο ο δω οι κτι ι ι

ιρ μον ^κμε γα λυ νω ω τα πα α

α α θη η η η σου κ υ μνο λο ο γω

ω και τη ην τα φη η η ην σου π

συν τη α να στα α α σει ει κρα α

αυ γα α α α α ζων κ Κυ ρι ι ε

δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι π

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος ♪ — — — Δι.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ξυ λουκα θε λων **Δ** το α χραντον σου
σω ω ω ω μα **β** σιν δο νι κα θα
ρα ει λη σαςκαι α ρω ω μα σιν **Δ**
εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε
ε θε το **Δ**

Δόξα, καὶ νῦν.

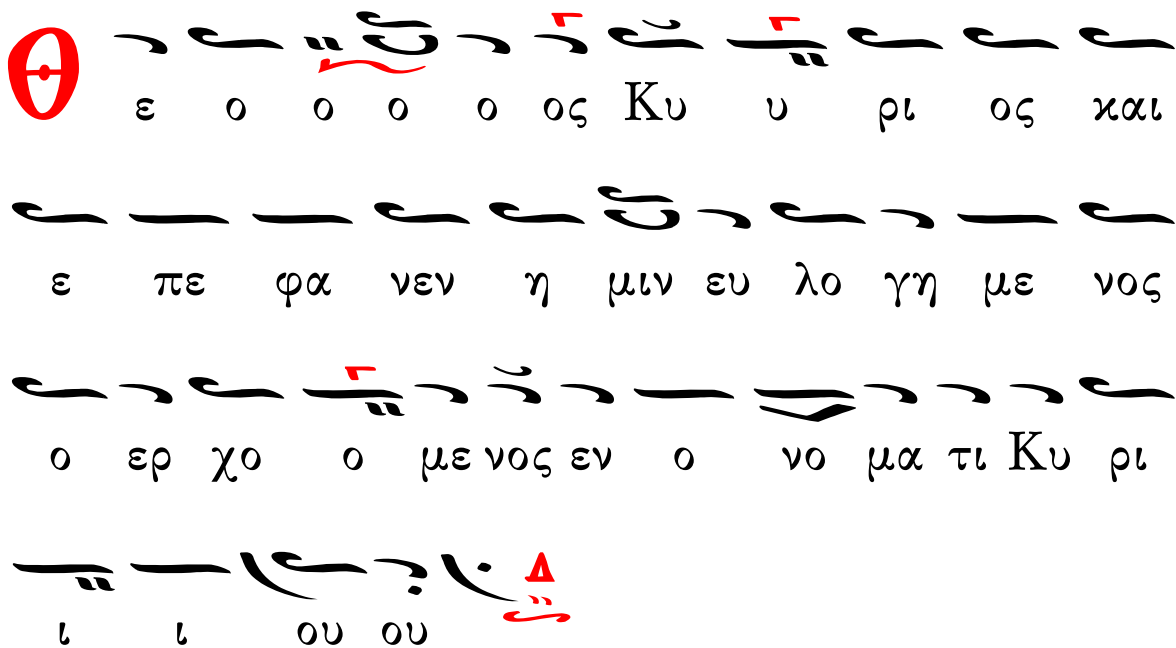
Τ αἰς μὲν ῥο φὸ οῖς γυναι ξὶ πα
ρα τὸ μνημα εἰ πιστὰς οἱ Ἀγγελοὶ
εἰς βοὸ οὐ οὐ αἰ τα μὲν ῥα τοῖς θνη
τοῖς ὑπαρχεῖν ἀρμόο διὰ Χρι
στος δε διὰ φθορὰς εἰς δειχθῆναι
λο τρι οὐ οὐ οὐ

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἑξάψαλμος.

Ἦχος ♪ ♫ Δι.

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὁνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ο ευσχημων Ιωσηφ απο

του ξυλουκα θελων το αχραντον σου

σωωωωμασιν δονικαθα

ραιλησαςκαιαρωωμασιν

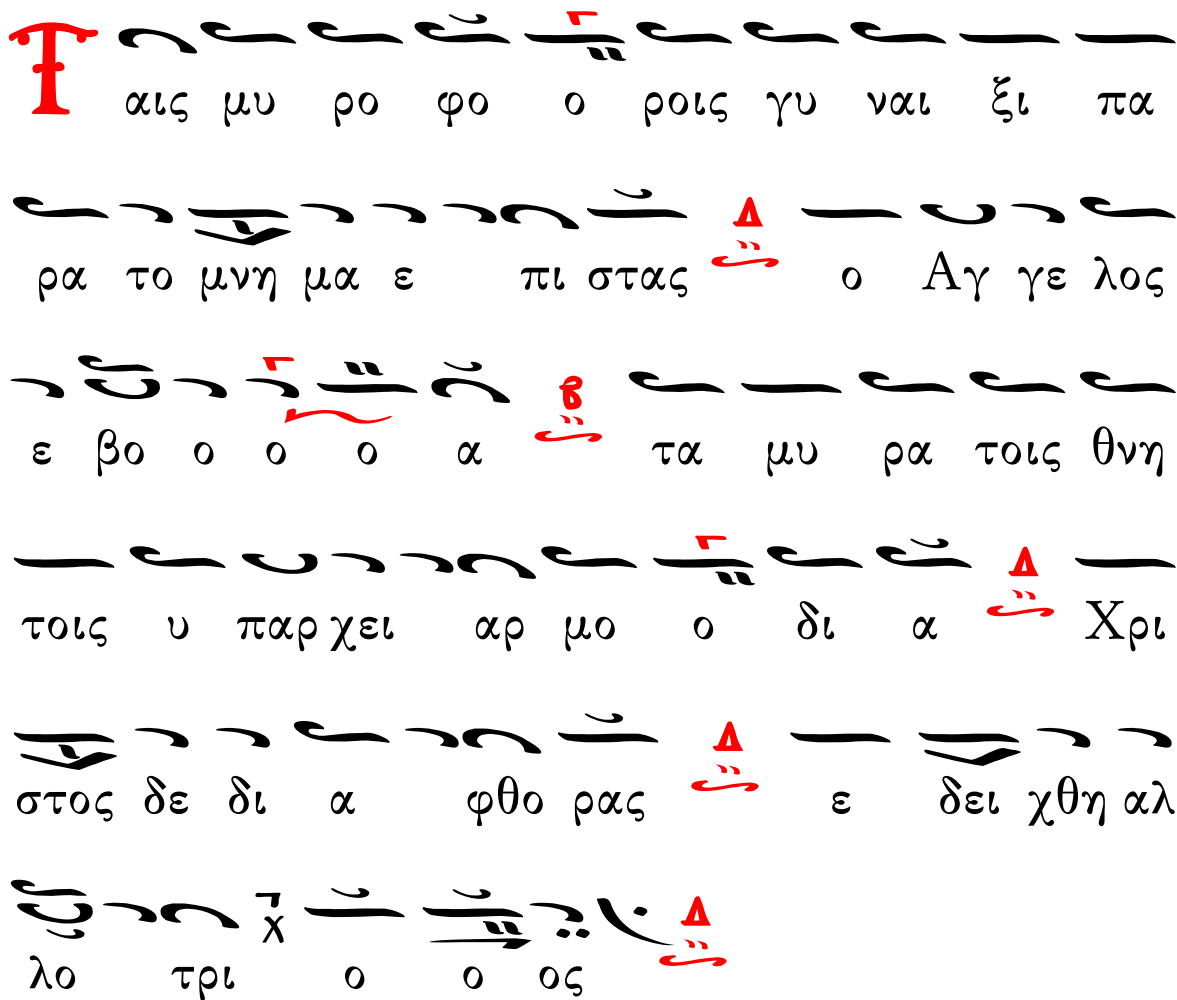
εν μνηματι καινωκηδευσαςαπεε

εθετο

Δόξα.

Ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
τε κα τη ηλ θεςπροστον θα νατον η
ζω η η α θα α να τος **Δ** το τε τον
Α δην ε νε εκρωσας τη α στραπη της
Θε ο τητος **Β** ο τε δε και τους τε
θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στησας **Δ** πα σαι αι δυ να μειςτων
ε που ρα νι ων εκραυγαζον **Β** Ζω ο
δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο
ο ξα σοι **Δ**

Καὶ νῦν.

Συναπτὴ μικρά.

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῃαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν Ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρός, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

‘Ο Κανών.

‘Ηχος πλ. β’. ‘Ο Εἰρμός.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην
τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ
Παῖδες, ἀλλ’ ἡμεῖς ὥς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὠδὴν
σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους
διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην
θανατώσαντι.

Δόξα.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ
ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ
μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὥράθης
γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γάρ
σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ
ταφεῖς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

‘Η Καταβασία.

Τὸ τέλος (Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται) ὁ β’ χορός.

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Ἡ Καταβασία, καὶ ἡ μικρὰ συναπτή.

‘Ο α’ χορὸς ἄρχεται τοῦ αὐτόμελου Καθίσματος.

Ἦχος α’.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο δὲ β’ χορὸς ἐξακολουθεῖ τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ δ’.

Ἦχος πλ. β’. ‘Ο Εἰρμός.

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν
Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας
κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς
παντοδύναμος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν,
καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα,
καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ
ἀνακτῶμενος.

Δόξα.

Ῥωμαλαιοῦτητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου,
τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῇ σου, διή ῥηται σπαράττουσα·
ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε
τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὄρων τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Ἡ Καταβασία.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τήν τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Ἡ Καταβασία.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἥς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθὲς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλειῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῇ, Σῶτερ γεγωνὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Ἡ Καταβασία, καὶ ἡ μικρὰ συναπτή.

Κοντάκιον. Ὡχος β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται, καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσai πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ κάτωθι.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.

Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Καταβασία.

Τὸ τέλος (...ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ) ὁ α' χορός.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἀδου ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαιται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

ᾠ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... Ἡ Καταβασία.

Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἀναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὀρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα.

Γῇ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Ἡ Καταβασία.

Ἡ μικρὰ λιτανεία καὶ τὰ ἐγκώμια.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ἦχος πλ. α΄

1. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ,* κατετέθης Χριστέ,* καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,* συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.
2. Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις;* πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς;* τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ,* καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.
3. Μεγαλύνομέν σε,* Ἰησοῦ Βασιλεῦ,* καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου.* δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.
4. Μέτρα γῆς ὁ στήσας,* ἐν σμικρῷ κατοικεῖς,* Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον,* ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.
5. Ἰησοῦ Χριστέ μου,* Βασιλεῦ τοῦ παντός,* τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας;* ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;
6. Ὁ Δεσπότης πάντων,* καθορᾶται νεκρός,* καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται,* ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.
7. Ὁ ὠραῖος κάλλει,* παρὰ πάντας βροτούς,* ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται,* ὁ τὴν φύσιν ὠραίσας τοῦ παντός.
8. ὦ θαυμάτων ξένων!* ὦ πραγμάτων καινῶν!* ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνους φέρεται,* κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.
9. Ἐν καινῷ μνημείῳ,* κατετέθης Χριστέ,* καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας,* ἀναστὰς

θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

10. Ἐπὶ γῆς κατῆλθες,* ἵνα σώσης Ἀδάμ,* καὶ ἐν γῇ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα,* μέχρις Ἄδου κατελήλυθας ζητῶν.

11. Δακρυῤῥόους θρήνους,* ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή,* μητρικῶς ὥ Ἰησοῦ ἐπιῤῥαίνουσα, ἀνεβόα.* Πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

12. Ὑπὸ γῆν βουλήσει,* κατελθὼν ὡς θνητός,* ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια,* τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

13. Προσκυνῶ τὸ Πάθος,* ἀνυμνῶ τὴν Ταφήν,* μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε,* δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

14. Ἐκουσίως Σῶτερ,* κατελθὼν ὑπὸ γῆν,* νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας,* καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

15. Ὁ χειρὶ σου πλάσας,* τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς,* δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος,* καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῶ.

16. Οἶμοι φῶς τοῦ Κόσμου!* οἶμοι φῶς τὸ ἐμόν!* Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν,* ἡ Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.

17. ὦ Θεὲ καὶ Λόγε,* ὦ χαρὰ ἡ ἐμή,* πῶς ἐνέγκω σου ταφήν τὴν τριήμερον;* νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε,* σὲ τὸν πάντων Θεόν,* σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ σου Πνεύματι,* καὶ δοξάζομεν

τὴν θείαν σου Ταφὴν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε,* Θεοτόκε ἄγνή,* καὶ τιμῶμεν τὴν
Ταφὴν τὴν τριήμερον,* τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ
ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ,* κατετέθης Χριστέ,* καὶ
Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,* συγκατάβασιν
δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Συναπτὴ μικρά.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

1. Ἀξιόν ἐστι,* μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην,* τὸν
ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα,* καὶ
συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

2. Ἀξιόν ἐστι,* μεγαλύνειν σε τὸν πάντων
Κτίστην.* τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν,* τὴν
ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

3. Μύρον ἀληθῶς,* σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε.*
ὅθεν σοὶ καὶ μύρα προσέφερον,* Μυροφόροι Σοὶ τῷ
ζῶντι ὡς νεκρῷ.

4. Ἡλίου παιδρόν,* ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα
Λόγε.* καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψεας,* μετὰ
θάνατον παιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

5. Γῆ σε πλαστουργέ,* ὑπὸ κόλπους δεξαμένη
Σῶτερ, τρόμῳ* συσχεθεῖσα τινάσσεται,*
ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

6. Ὑπνώσας μικρόν,* καὶ ἐζώωσας τοὺς
τεθνεῶτας,* καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας,* τοὺς
ύπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

7. Ὡσπερ πελεκάν,* τετρωμένος τὴν πλευράν σου
Λόγε,* σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας,* ἐπιστάξας
ζωτικούς αὐτοῖς κρουνοὺς.

8. Ἡλιον τὸ πρίν,* Ἰησοῦς τοὺς ἄλλοφύλους
κόπτων, ἔστησεν,* αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας,*
καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

9. Κόλπων πατρικῶν,* ἀνεκφοίτητος μείνας
Οἰκτίρμον,* καὶ βροτὸς γενέσθαι ηὐδόκησας,* καὶ
εἰς Ἀδὴν καταβέβηκας Χριστέ.

10. Ἡρθῃ σταυρωθείς,* ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν
κρεμάσας,* ἄπνους ἐν αὐτῇ οὗτος θάπτεται,* ὃ μὴ
φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

11. Ἐφριξεν ἰδών,* τὸ ἀόρατον φῶς σὲ Χριστέ
μου,* μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε,* καὶ
ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

12. Ἐκλαιε πικρῶς,* ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου
Λόγε,* ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε,* σὲ τὸν ἄφραστον
καὶ ἄναρχον Θεόν.

13. Νέκρωσιν τὴν σὴν,* ἡ σὴ παναγνος Χριστέ μου
Μήτηρ* βλέπουσα πικρῶς ἀνεβόα σοι.* Μὴ
βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

14. Ἀδῆς ὁ δεινός,* συνετρόμαξεν ὅτε σε εἶδεν,*
Ἡλιε τῆς δόξης ἀθάνατε,* καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους
ἐν σπουδῇ.

15. Ὑμνοῖς σου Χριστέ,* νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ

τὴν Ταφὴν τε,* ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν,* οἱ
θανάτου λυτρωθέντες σῇ ταφῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε Θεέ,* συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα,*
σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον,* καὶ εἰρήνην
δὸς ἡμῖν ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τέξασα ζωήν,* Παναμώμητε ἄγνη Παρθέने,*
παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα,* καὶ εἰρήνευσον
αὐτὴν ὡς ἀγαθή.

Και πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Ἀξιόν ἐστι,* μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην,* τὸν ἐν
τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα,* καὶ
συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Συναπτὴ μικρά.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ'.

1. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι,* ὕμνον τῇ Ταφῇ σου,
προσφέρουσι Χριστέ μου.
2. Καθελὼν τοῦ ξύλου,* ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε
κηδεύει.
3. Μυροφόροι ἦλθον,* μύρα σοι Χριστέ μου,
κομίζουσαι προφρόνως.
4. Δεῦρο πᾶσα κτίσις,* ὕμνους ἐξοδίους,
προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.
5. Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα,* σὺν Μυροφόροις πάντες,
μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

6. Ἰωσήφ τρισμάκαρ,* κήδευσον τὸ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.
 7. Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα,* ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.
 8. Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης,* προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
 9. Τὸν Ῥύστην ὁ πωλήσας,* αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.
 10. Ὑπτιον ὀρώσα,* ἡ Πάναγνός σε, Λόγε, μητροπρεπῶς ἐθρήνει.
 11. Ὡ γλυκύ μου ἔαρ,* γλυκύτατόν μου Τέκνον, ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος;
 12. Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ,* Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
 13. Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη,* θερμῶς δακρυῤῥοοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.
 14. Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,* γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
 15. Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ,* τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.
 16. Ἐρῤῥαναν τὸν τάφον,* αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωὶ ἐλθοῦσαι. **(Τρίς)**
 17. Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ,* λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ Ἐγέρσει.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Ὡ Τριάς Θεέ μου,* Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου,* Ἀνάστασιν Παρθέने,
ἀξιώσον σοὺς δούλους.

Και πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ,* πᾶσαι ὕμνον τῇ Ταφῇ σου,
προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Συναπτὴ μικρά.

Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄. π Ϟ υ λο γη το ς ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου Ϟ

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι ο ις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοῖς δα κρυυσι ν **Δ**ωω Μααθηη

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **Κ**οο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **Κ**ι ι δε τε ε υ

♂υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθηη

τε ε ε **Κ**ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε **♂**ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε **♂**δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι α αν πρωω ω ι Mu ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **Κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **Κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **Κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **Κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Μικρά συναπτή.

Ἑξαποστειλάριον.

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (Τρίς).

Καὶ εὐθύς.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ
ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει
ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι
στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω
ω Θεε ε ε ω

ἰ νει τε α αυ το ο πα αντες οι αγ
γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον
πα ασαι αι δυ να α αμεις α αυτου ου
ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω
ω ω Θεε ε ε ω

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

η μερον συ νε ε ε χει τα α φος
τον συν ε χοντα πα λα μη η η τη ην κτι
ι ι σιν κα λυ υ υ πτει λι ι θος
τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη του ους ου ρα

α νους υ πνοι οι η ζω η και α α

δης τρεε ε ε μει και Α δαμτων δε

στω ω ωων α πο λυ υ υ ε ε ε ε

ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε

ε ε σας πα αν τα σαβ βα τι σμο ον

αι ω ω ω νι ον Ε δω ρη

σω η μιν την Πα να γι αν εκ νε κρων

σου ου α να α α σταα α α σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ι το Ο ρω με ε νον θε ε ε ε

α α α α μα τις η πα ρου ου σα κα

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των

αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας

οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι αν εν

τα φω σα αβ βα τι ι ι ι ζει και

νον η μιν πα ρε ε χων σα α αβ βα τι ι

σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν α να στα ο Θε ε ος κρι ι

ι νων τη ην γην ο τι Συ βα σι λε ευ εις

ει εις του ου ους αι ω ω νας ο

α με τρη το ον ε ε χων το με ε

γα Ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δευ τε ι δωμεν την ζω ην η ημων εν

τα α φω ω ω κει ει με ε ε νην ι

να τους εν τα φοιςκει με νους ζω ω ο ο

ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ροντον

εξ Ι ου δα υπνουντα θε ω με νον προ

φη τι κως αυ τω ε εκ βο η η η η

σω ω ω ω μεν α να πεσων κε ε κοι

οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων

τις ε γε ρει ει σε ε βα σι ι λευ αλλ

α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι

ι ως ο δους ε αυτον υ περ η μω ων

ε ε εκου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α σοι

ᾠχος λ Πᾶ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το

σω μα του ου ου Ι η η σου και α

πε ε θε ε το εν τω και νω αυ

του ου μνη μειει ει ει ω ε ε δει γαρ

α αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως

εκ πα στα α δος προ ο ε ε ελ θειν

ο συν τρι ψας κρα το ος θα α α

να α α του ου και α νοι οι ξας πυ

λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σου

αν θρω ωποιςδο ο ο ξα α α α σοι

N ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

F ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως

Δ ο με ε γα ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε

ε τυ που ου το λε ε ε ε γων **π** και

ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος **Δ** την

η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην **Δ** του το γα αρ ε ε στι **Δ**

το Ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα α α

π τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα

παυ σε ε ε ω ω ως η η με ε ε

ρα εν η κα τε ε πα αυ σεν α

πο παντωντων εργων α αυ του ο μο

νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε

ε ου δι α της κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας

τη σαρ κι ι Σα αβ βα τι ι ι ι σας

και εις ο ην πα α λιν ε ε ε πα νε

ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως ε

δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην

τη ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον

ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν

θρωω ω ω προς

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Ἦχος λ π Δι.

Α ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στουμενσοι δι α την μεγα α λην σου

δο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν τοκρατορ **π** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου **π**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας **π**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **π**

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο
γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου
εις τον αι ω να και εις τον αι ω να
του αι ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη
η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ
λαχ θη ναι η μας **π**

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον
και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα α σου εις τους αι ω νας Α μην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας ου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι **π**

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α

ξ ο ν με τ ο υ πο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι

σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **π**

Ο τ ι πα ρ α σο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω φω

τι σ ο υ ο ψ ο με θ α φ ω ς **π**

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α

γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε

λε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω

Π νευ μα τι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων **Α** μην **π**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας **π**

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας **Δ** Καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου.

Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὴν ἑξοδὸν τοῦ Ἑπιταφίου.
Παρά Γερμανοῦ νέων Πατρῶν.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Τὸν ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ

ἡ ἡ λι ι τον ἡ λι ι ο ο ο ο

ο ο ῶο ο ο ο ο ο ον π̣ κρυ υ

υ υ υ ψα α α α α α α α αν

τα Δ̣ τας ι δι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α ας α α α α α

α κτι ι ι ι ι ι ι ῆι ι ι

α κτι ι νας π̣ και το κα τα α α α

α πε ε ε ε ε ε ε τα α α α σμα Δ̣

του Να ου ου ου ου ουου δι ι ι ι ι

ι α α α α α α αρ ρα α α

δι αρ ρα γεν ^π τω ω ω ω του ου

ου ου ου ου Σω τη η η ρο ο ο ο

ος θα α α να α α α α α α α α

γα α α α τω ^π ο Ι ι ω ω ω

ω ω ση η η η η η ηφ θε ε α α α

α α α σα α α α α α α α α α

με ε θε α σα με ε νο ο λο ο ο ος

προ ο ση η η ηλ θε ε τω ω ω ω ω

Πι ι ι λα α α α α α α α

ἡ α α α α α α τω π κα α α

α θι ι ι ι ι ι κε τε ε ε ε

ευ ει ει ει ει λε ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ε ε γω ων δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι του

ου ου ου ου το ο ο ο ον το ο ο

ο ο ο ο ο ο του τον τον ξε ε ε ε

το ον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ο

ο ον τον ε εκ βρε ε φου ου ου ου

ους ω ω ως ξε ε ε ε ε ε ε

ε με ε ε ε ε ε νον ξε νω θε

Ε ΕΝ ΤΑ Α Α Α Α Ε Ε ΕΝ ΚΟ

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 σμω

10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10

10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10

00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 70

$$0 \quad 0 \quad 0 \quad 0\nu \quad \tau 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0\nu \quad \xi \varepsilon \quad \varepsilon$$

ε ε ε ε ε με ε ε τον ξε ε νον

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

$$0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad \overline{\mu 0} \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad \varphi \psi$$

υ υ γυ υ υ υ λοι οι μι σου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου τε ε ε

ες θα να του ου ου ου ου σι ι ι ι

ιν ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ως ξε ε ε ε ω ως ξε ε ε ε

ε ε ε νο ο ο ον δο ος μοι οι

του ου το ο ο ο ον το ο ον

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νον ον ξε νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο μαι βλε ε

ε ε ε ε ε ε ε πει ηει ει ει

ει ει ηει ει ει ειν του ου ου ου ου ου

θα α α α α α να του ου ου ου ου

το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε νον δο ο ο ο ος μοι οι δο ος

μοι οι του ου ου ου ου ου ου ου ου

λου ου ου ου το ο ο ο ον το ο ο

ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε

ε νο λο ο ο ον ο στις οι οι

οι οι οι οι οι οι οι δε ε ε ε ε

ξε ε ε ε ε ε νι ι ι ι ι

ι ι λι ι ι ξε νι ι ζειν τους πτω

χου ου ους τε ε ε ε ε και αι αι

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νους

δο ο ος μοι οι οι του ου ου ου ου το ον

τον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νον ο ον Ε

ε ε ε βραι αι αι αι αι οι οι οι οι

τω ω ω ω φθο ο ο ο ο νω π

α α πε ε ε ε ξε ε ε ε ε νω

ω σαν κο ο ο ο σμω ω δο ο ο ο

λο ο ος μοι οι οι του ου ου ου ου ου ου

ου ου το ο ο ο ο ον το ο ο ον

ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον ι ι να

α α α κυ υ υ υ υ ψω ω ω ω

ε ε ε εν τα α α α α φω π ο

ο ο ος ως ξε ε ε ε ε νο ο ος

ου ουκ ε χει ει ει τη ην κε ε ε ε

φα α α α λη ην που κλι ι ι ναι κ

δο ος μοι οι οι του ου ου ου το ο ο

ο ο ον το ο ο ον ξε ε ε ε ε ε

νο ον ο ον η η η η Μη η η η

η τη η η ηρ κα α θο ο ρω ω ω

ω ω σα α νε κρω θεν τα α α α α α

ε ε ε ε βο ο ο ο ο α κ

ω ω Υι ε ε και αι Θε ε ε

ε ε μου ει και τα σπλα α ηα α α

αγ χνα τι ι τρω ω ω ω ω σκο ο

μαι αι αι αι αι και καρ δι ι ι ι

ι ι ι αν σπα α ρα α α α α ατ

το ο ο ο μαι αι αι αι αι νε ε ε

κρον σε κα α θο ρωω ω ω σα α

α α αλ λα α α α α α τη ση η

η Α α α α α να α α στα α α

α α α α α α ηα α α α σει θα

α α α α αρ ρου ου ου ου σα με ε

ε ε γα α α α λυ υ υ υ υ νω

καὶ αὐτοὺς οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ τοι οὖν

τοι οι οι οι οι ηοι οι οι νυ υν τοις

$$\lambda_0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0$$

ο ο γοιοις ⁹δυ υ σω ω ω ω πω ω ω

$$\omega \quad \omega\nu \quad \tau\phi \quad 0 \quad 0 \quad \phi\nu \quad \Pi_i \quad i \quad i \quad i \quad \lambda\alpha$$

α α α α τον 0 ευ σχη μω ω ω

ω ω ων λα α α αμ βα α α α α

νελ ^α του ου Σω ω ω ω τη η η η η

$$\rho_0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \zeta \quad \tau_0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad \Sigma \omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega$$

μα α ο ο ο ο και αι φο ο ο ο

$$0 \quad 0 \quad \beta\omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega \quad \omega \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon$$

ε εν σι ι ιν δο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο νι π ε νει ει λη η η η

η η η η η σα α α α α α ας και

αι σμυ υ υ υ υ υρ νη η κα α α α

α α τε ε ε ε θε το ο ο ο ε

ε ε εν τα α α α α φω τον πα α

α α α ρε ε ε ε ε ε ε χο ον τα

πα α α α α α α α α σι

ι ι ι ζω η ην αι αι ω ω ω

ω ω ω νι ι ι ηι ι ι ι ον και

το ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε γα ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος Δ δ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακός.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου ^π_α εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_α ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_α

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^Γ_{αα} θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^Γ_{αα} ει σα ακου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τας εσπερινάς ἡμῶν εεε

χας προσδεξαι Ἀγγελοι Κυυυυρι

ιιιε ^π και παρασχουημιν αφε

σιν ααμαρτιων ^π οτι μονος

ειει οοδει ξας εν κοσμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν ^π

Στίχ. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων ^π ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^α ^φ ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων ^π

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ
 νη σω μεν Χρι ι στον π δο ξα ζον τες
 αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα
 α α α σιν π ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν
 ο Θε ο ο ος η η η μω ων Δ ο εκ
 της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο
 σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε
 νος π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε
ρω θη η μεν **π** και τη Α να στα σει
σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη η με εν Κυ ρι
ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι **π**

Ἦχος λ δ Νη.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ε η με ρον ο α δης στε ε νω ων βο ο
α **β** συ νε φε ε ρε ε ε μοι η τον
εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα α μη η υ
πε δε ε ε ξα α α α μην ελ θω

ων γαρ ε πε ε με το κρα α το ος

μου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας

χαλ κας συ υ νε τρι ι ψε Ψυ χα α

ας ας κα α τει ει ει χον το ο πριν Θε ος

ων α νε ε ε ε στη η η η σε Δο

ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυρω ω ω σου

και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει

 σου

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
'Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

η με ρον ο Α δης στε ε ε νων

βο ο α κα τε λυ θη η μου ου η ε

ξου ου ου σι ι ι ι α ε δε

ξα α α μην θνη η τον ω σπεερ ε

ε να των θα α α νε ε ε εν των

του το ον γαρ κα τε χειν ο ο λως ου ουκ

ι ι σχυ υ υ ω αλλ α πο λω

με τα α του ου του ων ε Βα σι ι ι ι

λε ε ε ευ ον ε γω ει χοντους νε

κρουσ αι αι ω ω νος αλ λα ου τος

ι ι δου πα α αν τα ας ε ε γειει ει

ει ρει Δο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω στα αυ

ρω ω ω σου και αι τη α να στα α α α

σει ει ει ει σου δλ

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

C η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων ϑ

βο ο α β λ κα τε πο θη μου το ο κρα

α α τος Δ δλ ο ποι μη ην ε στα αυ ρω ω

θη και τον α δα αμ α νε ε ε

στη η η σεν Δ δλ ων περ ε Βα σι ι λευ

ον ε ε στε ρη η μαι και ους κα τε πι

ον ι ι σχυ υ σας παν τας ε ξη η

η η με ε ε ε σα ε κε νω σε του

ους τα α φους ο σταυ ρω ω θει εις ουκ

ι ι σχυ υ ει του θα α να α α του

το ο ο κρα α α α τος Δο ο ξα

Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου

και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει

σου

Ἦχος λ Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι **π**

Τ ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως

ο με ε γα ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε

ε τυ που ου το λε ε ε ε γων **π** και

ευ λο γη η σε **Δ** εν ο Θε ε ος **Δ** την

η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο

ο ο μην **Δ** του το γα αρ ε ε στι **Δ**

το Ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα α α

τον αυ τη ε ε στιν η της κα τα

παυ σε ε ε ω ω ως η η με ε ε

ρα εν η κα τε ε πα αυ σεν α

πο παντωντων ερ γων α αυ του ο μο

νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε

ε ου δι α της κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας

τη σαρ κι ι Σα αβ βα τι ι ι ι σας

και εις ο ην πα α λιν ε ε ε πα νε

ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως ε

δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην

τη ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον

ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν

θρωω ω ω προς

Ἦχος ᾠ Πά.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην

την παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πων πα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου ου σαν την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ υ λην υ υ

μνη σω ω μεν Μα ρι αν την Πα αρ θε ε ε

ε ε νον π των Α σω μα τω ων το ο α

α σμα και των πιστων το ε εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε

δει ει ει χθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχ θρας κα

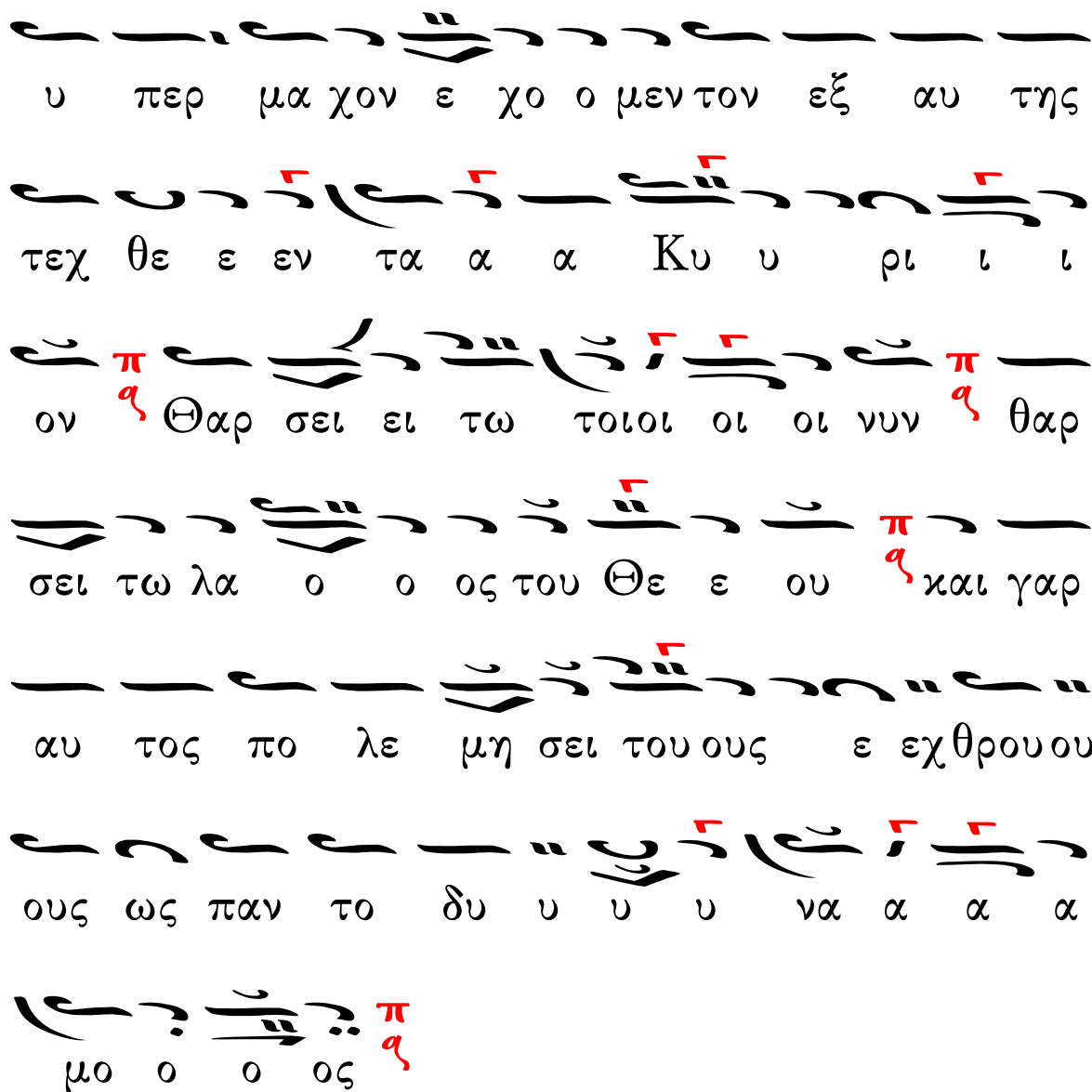
α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε

Ταυ την ουν κα τε χον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν, ψάλλομεν τὸ κάτωθι·

ᾠχος ᾠ Πά.

Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και
υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τουσαι ω νας **π**

Εἵτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον Ὑμνον,
ἡμεῖς δὲ μεθ' ἑνα ἕκαστον τῶν Στίχων αὐτῶν
ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἔπεται.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν
Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ,
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν
Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἑκφώνησις.

Εἶτα τὸ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα. (Τρίς)

Δόξα, καὶ νῦν. Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἀ ὑ να α μις ᾠ̣ Ο σοι εις Χρι στο ο ον

ε ε βα πτι ι σθη η η τε ε ε

ε ε ε ε ᾠ̣ Χρι στο ο ο ον ε ε νε

δυ υ υ σα α σθε ε Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α α

α α ᾠ̣

Προκείμενον Ὕψος βαρύς.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτούς, νεκρούς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται σκορπίζων φύλλα δάφνης καὶ
ψάλλων τὸ κάτωθι, οἱ δὲ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουν
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

Α να στα α ο ο Θε ε ε ο
ο ο ος κρι ι ι νοντην γη η ην
ο ο τι συ υ κα α τα κληη ρο νο
μη η η σεις εν πα α σι ι τοι οις
ε ε ε ε θνε ε ε σι ι ι

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ
θεοὺς διακρινεῖ.

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα
ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ
πέννητα δικαιώσατε.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πέννητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει
διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς
γῆς.

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου
πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς
εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον.
Ἀντὶ Χερουβικοῦ ὕμνου, τὸ κάτωθι
παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

ι γη σα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α τω πα σα σα α α α

α αρξ βρο τει ει ει ει ει α α α

α και στη η η η η η η η η

τω με τα φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο βου και αι τρο ο ο ο ο και τρο ο ο

ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε

ε ε ε ε εν γη η ι ι ι ι νον

ε εν ε ε ε εν ε ε αυ τη η η η

η η η η η η η η η η

η η η λο γι ι ζε ε χε ε ε ε

ε ε ε ε σθω ω ω ω ο γα α

αρ Βα α σι ι λευς τω ων βα σι λευ

ο ο ο ο ον των και αι Κυ ρι ι

ος τω ων κυ ρι ευ ο ο ο ο ον

των προ σε ε ερ χε ε ε ται σφα

γι α σθη η η η η η ναι αι

και δο θη η η η ναι εις βρω ω ω

ω ω ω σι ι ι ι ι ιν τοι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι τοι οι οι οισ

πι ι στοι οι οι οισ π^αρο η γου ου

ουουνται δε ε του ου ου ου ου του κ^α οι

χο ροι οι οι οι οι οι οι οι οι των Αγ

γε ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω

ων κ^α με τα πα α α α σης α αρ χης

και αι ε ε ξου σι ι ι ι ι

ι α α α ας π^α

Εἴσοδος.

Τ α πο λυ ομ μα α τα α α α Χε

ρου ου βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α

α α Σε ρα α φιμ τας ο ο ο

ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα

και βο ω ω ων τα το ο ο ον υ

υ υ υ υ μνον Αλ λη λου ι ι α α α

α α α α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

‘Η Ἁγία Ἀναφορά.

‘Ο Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

‘Ο α’ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος — Δι.

Α̣ χ̣ α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

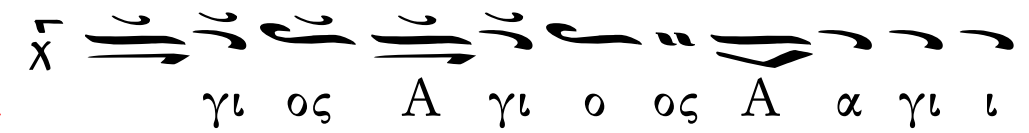
αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

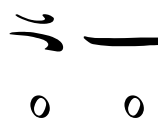
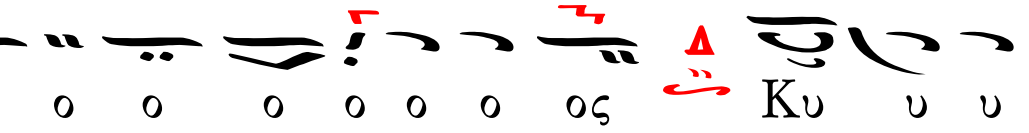
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

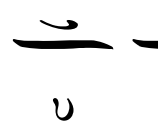
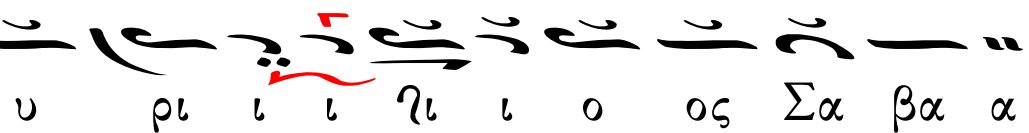
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι ι και

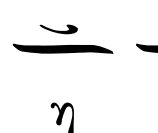
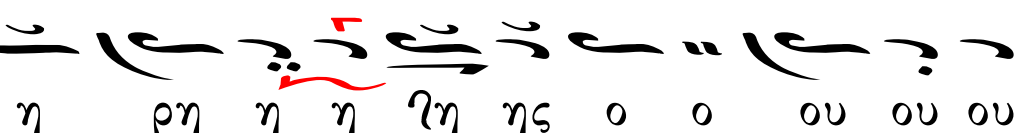
αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

 χ
γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

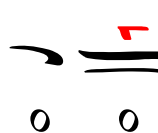
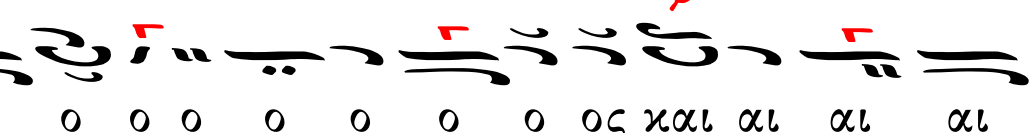

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

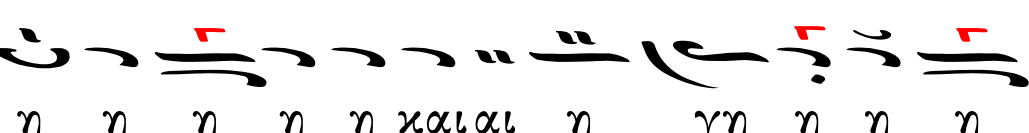

υ υ ρι ι ι ηι ι ο ος Σα βα α

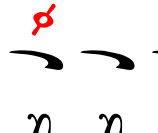

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

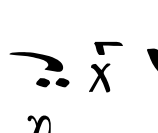
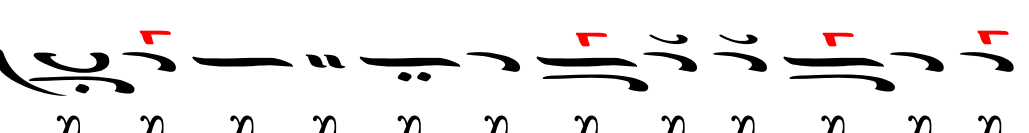

η η ρη η η ηη ης ο ο ου ου ου

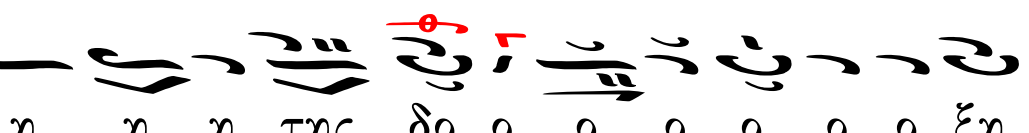

ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι αι η η η η η και αι η γη η η η

η η η η η η η η η χ η η τη

 χ
η η η η η η η η η η η η

η η η η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη

Α̅ ᾠ α μ η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η α α α α

μ η η η α̅ η η η η η η

Χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ουου ηου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ηου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ουου ηου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ηου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α ηα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου ηου ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

ἡ χροσ ἀϋκ εἰς Κε.

η ην γαρ ση η η η η η η η

η η η η τρ α α α α α α α α α μ η

η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

[illegible]

θ ρ ο ν υ ε ε ε π ι ο ι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η ην γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ηω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α πει α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α

α α α α α α ηα α πειρ γα α σαα α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ηοι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ηαι αι αι αι αι αι ρει

ει Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω Κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε νη η η η η η η η

η κτλ λ λ λ λ λ λ λ λ λ κτλ

σ δ $\omicron$ $\omicron$ $\omicron$ η θ θ θ ξ α

Ἕτερον.
Ἦχος λ δ Νη.

Ε πι σοι χαι αι αι ρει δ Κε χα ρι
τω ω με ε ε νη β λ πα σα η κτιι ι
ι σις δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η
μα Δ δ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε
νο ος δ η γι α σμε ε ε ε ε νε
να α ε Δ δ και πα ρα δει ει σε λο γι
ι ι κε ε πα ρ θε νι κο ο ον κα
αυ χη η η μα Δ δ εξ ης Θε ος ε
σα α αρ κω ω ω θη β λ και παι δι ον
γε ε ε γο ο ο ο νεν Δ δ ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η

τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων α πειρ γα α α α σα α α α

το Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι

Κοινωνικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πα

Ε ξη γε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε κ ε ξη

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ θη η

η η κ ω ω ω ω ω ω ω ω π

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ υ υ πνω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο

ο ο ο υ υ πνωων κ Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ος π και αι αι αι αι

α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και

α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε η ε ε ε ε ε ε ε ε

ε στη η η η π' σω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ων η η η η η η η

σω ζων η η μα α α α α α α α

α α ας Αλ λη λου ου ι α α α

α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε Δ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ξη η γε ε ε ε ε ε ερ θη η

η η κ ω ω ω ω ω ω ως ο ο ο

ο ο ο ω ως ο υ πνω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ο ο

ο ο υ υ πνω ω ω ων κ Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ς υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρ ι ι ι Κ υ υ ρ ι ι ι ο ος

κα ι α ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε κα ι α ν ε ε ε ε σ τ η η

σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ζω ω ω ω ω ω ω ω ω σω ζων η η

μα α α α ρα α α α α ας Αλ

λη λου ου ου ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξα σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλης τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἵη εὐλογημένον,

Ὁ β΄ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἡ Παννουχίς.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Τρισάγιον. Ὁ Ν΄
Ψαλμός, καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην
τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ
Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὠδὴν
σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους
διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην
θανατώσαντι. (Δίς).

Δόξα.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ
ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ
μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὥράθης
γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γάρ
σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ
ταφεῖς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Ἡ Καταβασία.

Τὸ τέλος (Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται) ὁ β΄ χορός.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἢ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν. (Δίς).

Δόξα.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Ἡ Καταβασία.

ᾠδὴ δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν
Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας
κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς
παντοδύναμος». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν,
καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα,
καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ
ἀνακτώμενος. (Δίς).

Δόξα.

Ῥωμαλαιοῦτητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου,
τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διή ῥηται σπαράττουσα·
ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε
τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν
ὀρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ
πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ,
διαπεφώνηκεν.

Ἡ Καταβασία.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοῖκός χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με. (Δίς).

Δόξα.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευράν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Ἡ Καταβασία.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὥς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἥς μετέσχεσ σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. (Δίς).

Δόξα.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθὲς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλειῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῇ, Σῶτερ γεγωνὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Ἡ Καταβασία.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Καταβασία.

Τὸ τέλος (...ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ) ὁ α' χορός.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἄδου ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς).

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

ᾠ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... Ἡ Καταβασία.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας». (Δίς).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνas φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἀναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὀρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι. (Δίς).

Δόξα.

Γῇ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Ἡ Καταβασία.

Ὁ Ἱερεύς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον

«Ὅτε κατηῆλθες» τὴν ἐκτενή, καὶ τὴν ἀπόλυσιν.

Κατ' ἔθος, ψάλλεται τὸ Ζ' Ἑωθινόν.

ᾠχος Γα.

I δούσκοτι α και πρω ω ι **Δ** και τι
προ ος το μνη μει ει ο ο ον Μα
ρι ι α ε στη κα ας **Γ** **Γ** πο λυ σκο ο τος
ε ε ε χουσα α ται αι αι αις φρε ε ε
σιν **Γ** **Γ** υφ ου που τε θει ει ται ζη τει εις
ο Ι η σου ους **Γ** **Γ** Αλλ ο ρα τους συν τρε
χοντα α α ας Μα θη η τας **Δ** **Δ** πως τοις ο
θο νι οις και τω σου δα ρι ι ω
την Α να στα α σι ι ι ιν ε ε τεκ
μηραν το ο **Γ** **Γ** και α νε μνησθησαν της πε

ρι ι του ου ου του Γρα α φης ^ΓΜεθ ω

ων και δι ι ων και η μεις πι στευ σα αν τες

α νυ μνου ου μεν σε ε τον ζω ο ο δο ο ο

την Χρι ι στο ο ο ον ^Γ

Ὁ Ἱερεὺς ἐξέρχεται ψάλλων τὸ κάτωθι·

Ἦχος λ ᾠ Πά.

Δ ευ τε λα α α α α βε τε ε φω ως

εκ του α νε σπε ε ε ε ε ρου φω ο

το ος ^κ και δο ξα α σα τε Χρι ι

στο ο ον ^Γ τον α α α να στα αν τα

α ε εκ νε ε ε ε κρω ων ^κ

Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ χοροί. Εἴτε ἐξέρχονται ἅπαντες ψάλλοντες τὸ «Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ Β΄ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου,
καὶ τὸ· «Δόξα τῇ ἁγία...» ψάλλομεν τὸν Ὁρθόδοξον
παιᾶναν τῆς χαρᾶς.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

✠

ρι στο ος α νε ε στη ε ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω

Δ
δ

 θα α να α τον

πα τη η η σα α α ας και τοι οις εν

τοι οις μνη μα α σι

π
ρ

 ζω ω ην χα ρι σα α

με νος

Δ
δ

Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναόν, ἀρχούμεθα τοῦ Κανόνος
τῆς Ἀναστάσεως, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α' εἰρμός.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας». (Δίς).

Δόξα.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Καὶ νῦν.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Ἦ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

᾿Ωδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

«Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου
τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου
ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα». (Δίς).

Δόξα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν ᾿Εγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἑστερέωται.

Καὶ νῦν.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

Ἀναγινώσκεται ἡ Ὑπακοή.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ
εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος,
ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω
ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον;
βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ
κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας
τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

«Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖζαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δέ, ἄμνός προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Δόξα.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Καὶ νῦν.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιάδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

«Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα». (Δίς).

Δόξα.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Καὶ νῦν.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προΐοντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

᾿Ωδὴ ς'. ᾿Ο εἰρμός.

«Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου». (Δίς)

Δόξα.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Καὶ νῦν.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος.
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ,
προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν,
Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ
φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα
ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν
παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι,
ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ
προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς
δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι
ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· ὦ
Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων
ἀνάστασιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ κάτωθι·

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν
ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλην Ἄδου μόνος

Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν
Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν
σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν·
ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.
(ἐκ γ')

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

«Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὔσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν...

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Καταβασία.

Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ γ'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά. Τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ θ' τοῦ Πάσχα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου...

Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνός Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ θείας! ὦ φίλης!...

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Καὶ νῦν. Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...

Καταβασία

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη... **ἐκ γ'.**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.

Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον. (Τρίς)

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει

τε τονΚυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ

να μειεις α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω **π**
α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος **π** και δο ξα ζο με εν
α

σου τη ην α να α α α στα α α α

π
α
σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να
τον καταρ γη σας και α να στας ε εκ των νε ε
κρων **π** ει ρη νευ στον η μων την ζω ην
Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ
υ υ να α α α μος **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου

Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε **π**⁹

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ ἡν θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν
δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε
ε τε χθης ε εκ Πα αρ θε ε νου και
α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα
α α α τρι **π** ε πα θες ως αν θρωπος και
ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον **π**
α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως
εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων **π**
ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε
δο ο ο ο ξα α α α σοι **π**

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνημα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

$$\mathfrak{H}_{\chi_0} \stackrel{\lambda}{\sim} \Pi^\circ_\alpha.$$

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

 ε μ α α τ π_q

Κ α ι νυν και α ει καιειςτους α ι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην π^α

ν α σ τ α α σ ε ω ω ς η μ ε ε

ε ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω με

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα π α ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν 'Ο β' χορός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη ε ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α τον

πα τη η η σα α α ας και τοι ος εν

τοι ος μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α

με νος (Τρίς).

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Ψάλλεται δεκάκις τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ὡς ἄνω.
Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον α'. ᾠδὴ β'

Στίχ. α' Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν
ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ' Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·

Στίχ. δ' Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ
ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α' Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β' Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ' Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

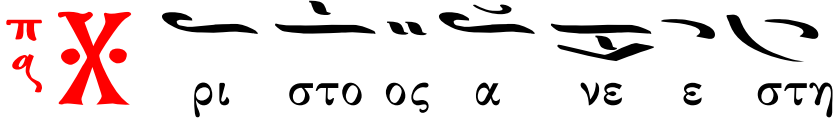
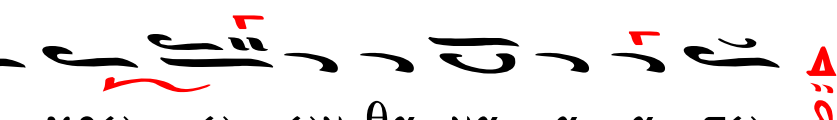
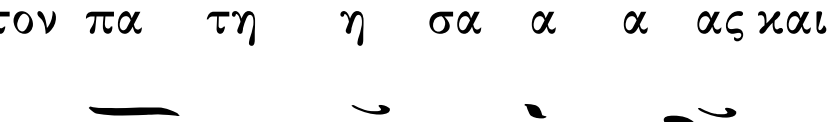
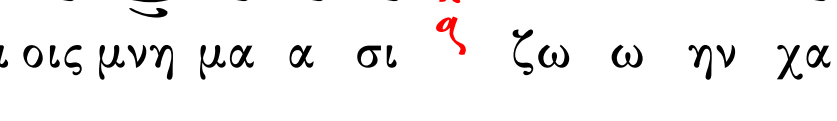
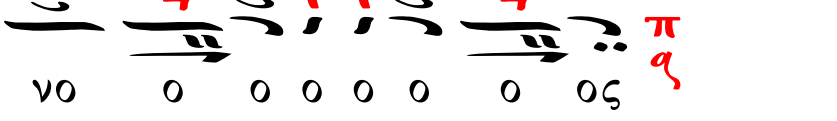
Στίχ. γ' Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος
ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α' Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ώχος πλ. Α'.
ρι στο ος α νε ε στη
η εκ νε κρω ω ων θα να α α τω
θα α να α τον πα τη η σα α α ας και
τοι οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ω ην χα
ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

Στίχ. α' Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. β' Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. γ' Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Εἵσοδος.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ
πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ὡς ἄνω.

Εἶτα ἡ ὑπακοή.

ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ
εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος,
ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου. Τὸν ἐν φωτὶ αἰδῶ
ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον;
βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ
κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας
τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου.

Ἰηχος ἀΐ Πα.

“Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα. (Τρίς)

Δόξα, καὶ νῦν. Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

υ να α μις π Ο σοι εις Χρι στο ο ον

ε ε ε ε ε Χρi στο ο ο ον ε ε νε

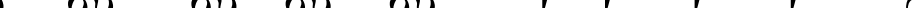

du u u σα α σθε ε Αλ λη

Προκείμενον ᾠχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλοῦϊα ᾠχος δ'.

Σὺ Κύριε ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου
βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π μ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι η
ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ στι ι
κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ως π ει κο ο ο ο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει

κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε

ες ^π και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ^Δ Τρι ι α α

α α α α α δι ι ^π τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο

ο ο ον ^π υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ον τε ε ε ες ^π πα α α α α α α

α α α σα αν ^π νυν βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην Δ α πο

θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν π ρ

Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε

ε κ ρ ε ε ε ε ε γε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε α α α α α α α α α

κ ρ των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π ρ

Τ α ι ς α γ γ ε ε λ ι ι α γ γ ε λ ι

κ αι αι αι αι αι αι αι αι ς α ο ρ α α

α α α α α α α α τ ω ω ω

ω ς κ α δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ ο υ με ν ο ν τ α

α α α α α α ξ ε ε ε ε ε ε σ ι

ι ι ι ν Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι

ι ι α α α α α α α α α α α α

α α α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

‘Η Ἁγία Ἀναφορά.

‘Ο Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

‘Ο α’ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἀξιὸν καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α’ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β’ Χορός·

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν,
Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο

ο ο α α τη η κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ ς Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε Δ ς ο σο ος υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου π ς

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τελ ει

λε ε ^π Χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων ^Δ συ υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε ^Δ εν τη

η ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου ^π

α α γα α α α α α γα α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α Δ δ

βε ε ε ε με ε τα λα α α α βε

ε τε ε ε ε πη γη η η

η η η η η η η η η ης α

α α α Δ α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α θα α να α α

α α α α α α α α α α α α θα

να α α α α α α του ου ου ου π

γε ε ε ε ε ε ε σα α α γε ε

σα α α σθε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος πλ. Α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν
χαρισάμενος.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξα σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς
ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλης τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν
δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν
χαρισάμενος.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,

Ὁ β΄ Χορός· ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἀπόλυσις.